

ב"ה

בזאת תבחנו

מבחנים על י"ד ספרי ה"יד החזקה" להרמב"ם

- חוברת ב -
(בצירוף התשובות הנכונות)

ספר אהבה

הלכות קריאת שמע, תפילה ונשיאת כפיים,
תפילין מזוזה וספר תורה, ציצית, ברכות, מילה.

מאת הרב צבי אייזנבך

יו"ל ע"י מערכת "בזאת תבחנו"

כל הזכויות שמורות

אין רשות, כמובן, לצלם את המבחנים או חלק מהם - ללא רשות הבעלים

ניתן להשיג ב"היכל מנחם"

או בטל. 052-2711532

או בטל. 02-5710722

תגובות והערות לפקס: 08-6331810

ת"ד 3012 - אילת

בזאת תבחנו

אחת המתנות הגדולות, שהעניק הרבי לדורנו, היא תקנת לימוד י"ד ספרי 'היד החזקה' להרמב"ם במסלול - ג' פרקים ליום ופרק אחד ליום.

הרבי לא רק תיקן ללמוד את הרמב"ם, אלא אף נסך כוח בכל מי שליבו חפץ ללמוד שיוכל להגיע למטרה - ללמוד את כל התורה כולה, בפחות משנה אחת - דבר שאינו קל כלל ועיקר, וב"ה מאות ואלפים זכו והצליחו לעמוד בתקנה זו, וממשיכים בה עד היום.

כבר בתחילת הדרך הדגיש הרבי, כי ספרו של הרמב"ם נכתב לגדולים ולקטנים גם יחד. אחד ה'כלים', לעודד ולדרבן את הלומד, להבנת החומר הנלמד, הוא המבחן, אשר בא לבדוק אם החומר נקלט כראוי, ואם שגה, יחזור עליו. כלי זה - טוב לכל גיל, ולכל מצב.

באמתחתו של הרב צבי אייזנבך מאישי החינוך וההוראה, בירושלים עיה"ק, מצויים מבחנים רבים ומסודרים, בהרבה מקצועות התורה: נ"ך, משנה, גמרא, הלכה ועוד, ביניהם גם על הרמב"ם. מבחנים אלו נערכו במשך השנים במסגרת עבודתו, כמנהל ומפקח, במוסדות שונים, שהביאו לברכה ולתועלת, כידוע ומפורסם.

לקראת יום הבהיר - ג' לחודש תמוז הבעל"ט, יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו, מחולל מהפכת לימוד הרמב"ם, מוצע בזה - ובמיוחד לאלו הלומדים, פרק אחד ליום, החוברת השניה מהמבחנים האמורים, על ספר **אהבה**, על מנת להגביר ולחזק את הלימוד הנ"ל ביתר הבנה, וזאת ע"י שכל אחד ייגע ויבחן עצמו, ולבקשת רבים, מצורף דף התשובות הנכונות בסוף החוברת.

תקוותינו חזקה כי חוברת זו כקודמתה והבאות אחריה, תמלאנה, אי"ה, את יעודן ותגביר חיילים לתורת הרמב"ם, להביא לנחת רוח הרבי - במילוי הוראתו הק' ותחזק את האחדות בין החסידים והלומדים במסגרת זו.

בברכת חסידים

מערכת "בזאת תבחנו".

**הלכות
קריאת
שמע**

- א. כתוב: ובשכבך ובקומך ולומדים מזה שקוראים קריאת שמע: -**
1. בשכיבה או בקימה איך שנוח לו לאדם. 2. שבערב קוראים דוקא בשכיבה ולא בעמידה. 3. שבבוקר קוראים בקימה - בעמידה, ובערב בשכיבה או בעמידה. 4. שקוראים ק"ש פעמיים בערב ובבוקר. 5. רק תשובה 1 אינה נכונה.
- ב. מדוע קוראים פרשת "ויאמר" גם בלילה?**
1. מפני שיש בה זיכרון יציאת מצרים והיא חלק מקריאת שמע. 2. כי יש בפרשה זו, מצוות ציצית שנוהגת גם בלילה. 3. כי כתוב: כל ימי חיך להביא הימים. 4. כי זה כתוב בסידור התפילה בסדר קריאת שמע.
- ג. מדוע אומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בלחש?**
1. כי יעקב אמר כן לבניו בעת פטירתו. 2. כי אם יאמר בקול רם זה הפסק בין שמע לואהבת. 3. כי כך אמרו בני יעקב לאביהם בלחש. 4. כי יש מסורת בידינו לומר ברוך שם בלחש דוקא גם ביום הכיפורים.
- ד. מה נכון לגבי קריאת שמע וברכותיה?**
1. שבסך הכל יש לומר שבע ברכות ביום, ולא משנה באיזה אופן. 2. שתיים לפניה גם בשחר וגם בערב. 3. שתיים אחריה רק בשחרית ולא בערבית. 4. כל התשובות נכונות.
- ה. איזו ברכה ישנה גם בשחרית וגם בלילה?**
1. ברכה שניה המתחילה אהבת עולם לפני קריאת שמע. 2. אין ברכה כזו שתהי' גם ביום וגם בלילה. 3. הברכות שלאחר קריאת שמע ביום וגם בלילה מתחילות באותה מילה. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
- ו. מתוך שבע הברכות של קריאת שמע, אלו מהן מתחילות בברוך ואלו מסיימות בברוך?**
1. כל שבע הברכות מתחילות ומסיימות בברוך. 2. רק ראשונות שלפני, בבוקר ובערב, מתחילות בברוך ואולם כל השבע מסתיימות בברוך. 3. רק שתי הברכות שלאחריה בערבית. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ז. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. אין סדר בברכות ובכל אופן אם הקדים ברכה מאוחרת, יצא. 2. הקדים ברכה שניה לראשונה, ביום יצא ובלילה לא יצא. 3. הקדים שניה לראשונה בערב יצא ובבוקר לא יצא. 4. פתח בבקר "יוצר אור" וסיים "המעריב ערבים" לא יצא.
- ח. לא אמרו עד חצות אלא כדי להרחיק אדם מן הפשיעה, מהי הפשיעה?**
1. הפשיעה היא שקורא אחר חצות קריאת שמע. 2. הפשיעה היא שאדם אוכל ושותה לפני קריאת שמע. 3. הפשיעה היא שקורא לפני צאת הכוכבים. 4. הפשיעה שלא רוצה לקרוא קריאת שמע בכלל.
- ט. מי אינו יוצא ידי חובת קריאת שמע אפילו בדיעבד?**
1. אם הוא חולה או שיכור לא יוצא אף פעם. 2. מי שקורא קריאת שמע של הערב אחרי חצות. 3. מי שאינו אנוס וקורא קריאת שמע של הערב אחרי עלות השחר. 4. רק מי שקורא ק"ש של הערב אחרי הנץ החמה.
- י. קריאת שמע של הבקר זמנה לכתחילה?**
1. מצוותה מהנץ החמה והמהדרין קוראים אחרי עלות השחר. 2. לכתחילה מעלות השחר, ובדיעבד אחרי הנץ החמה. 3. מצוותה מהנץ החמה ולא לפני כן. 4. לכתחילה, יקרא קודם הנץ החמה ויסיים עם הנץ.
- יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. מי שהוא אנוס, יכול לכתחילה לקרוא קריאת שמע של היום אחרי עלות השחר. 2. מי שהוא דחוק וקרא ק"ש של היום אחרי שלש שעות, לא יצא בכלל. 3. אם הוא קורא ק"ש אחרי שלש שעות, שלא יאמר ברכות ק"ש. 4. שום דבר אינו נכון.

- א. הקורא את שמע ולא כיון לבו, מתי יצא ומתי לא יצא?**
1. כיון לבו בפסוק ראשון יצא ידי חובתו. 2. לא כיון לבו בפרשת שמע אפילו כיון בפסוק ראשון, לא יצא.
 3. אם הוא שוכב על צדו, אפילו כיון לבו על כל ק"ש, לא יצא. 4. אם הוא בעל בשר הרבה, אפילו כיון לבו לא יצא.
- ב. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. המהלך בדרך, קורא כשהוא מהלך כל קריאת שמע. 2. המהלך בדרך, בפסוק ראשון עליו לעמוד והשאר חייב לקרוא מהלך. 3. היה ישן מעוררים אותו ועליו לקרוא את כל קריאת שמע. 4. העוסק במלאכה מפסיק וחייב לכיון לבו בכל הפרשה הראשונה. 5. שום דבר כאן אינו נכון.
- ג. מי פטור מקריאת שמע, ולא צריך להפסיק באמצע עיסוקו?**
1. העוסק בתלמוד תורה, מברך לפני ק"ש ולא קורא. 2. העוסק בצרכי רבים ולא נשאר לו זמן, פטור.
 3. העומד בראש האילן או בראש הכותל פטור לגמרי. 4. אין שום אופן שאדם יהיה פטור בו מקריאת שמע.
- ד. על מי אנו אומרים שהוא "משובח"?**
1. על מי שלא חייב להפסיק, ופוסק מהחשש שמא יעבור הזמן. 2. על מי שעוסק בדין וגומר וקורא.
 3. על מי שעוסק באכילה או שהיה במרחץ וגומר עבודתו וקורא. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ה. מי יכול להתכסות במים ויקרא קריאת שמע?**
1. כל מי שנמצא במים צלולים וטהורים. 2. רק מי שמתירא שיעבור זמן קריאת שמע.
 3. גם מי שמתירא שמא תנץ החמה קודם שיקרא. 4. כל מי שמתכסה במים עכורים שריחם רע.
- ו. מי יצא ידי חובתו ובכל זאת, הרי הוא מגונה?**
1. כל מי שמרפה את החזק ומחזק את הרפה. 2. כל מי שנותן רווח בין הדבקים או בין שתי אותיות דומות.
 3. כל מי שלא נותן ריווח בין הדבקים. 4. כל מי שרומז בעיניו או קורץ בשפתיו וקורא.
- ז. באיזה אופן הקורא למפרע לא יצא ובאיזה אופן יצא?**
1. אם הקדים פרשה שניה לראשונה, יצא. 2. הקורא למפרע בסדר הפסוקים יצא אבל בסדר הפרשיות, לא יצא.
 3. הקורא למפרע לא בלשון הקודש, אלא בשפה אחרת, יצא בכל אופן. 4. אם קרא ישראל לפני שמע, יצא כי זה לא פסוק שלם.
- ח. אם אחד מסופק אם קרא פרשה שניה, מה יעשה?**
1. ספק ברכות דרבנן, ולא יחזור. 2. צריך לקרוא את קריאת שמע מהתחלה. 3. יקרא עוד פעם פרשה שניה ולא יותר. 4. קורא פרשה שניה וקורא את ההמשך על הסדר.
- ט. טעה באמצע הפרק, מה יעשה?**
1. בכל אופן חוזר לראש הפרק, אפילו שיודע היכן פסק. 2. בכל אופן חוזר לראש - לשמע ישראל.
 3. אם כבר קרא למען ירבו ימיכם אינו חוזר. 4. הוא צריך לחזור לברכות קריאת שמע.
- י. באיזה אופן הוא שואל בשלום כל אדם?**
1. אם הוא בין פרק לפרק. 2. כל מי שמשיב לו שלום הוא יכול לשאול בשלומו גם.
 3. מי שהיה באמצע הפרק יכול לשאול בשלום כל אדם. 4. אין אופן כזה שיוכל לשאול בשלום כל אדם.
- יא. מה הם "בין הפרקים". מה נכון?**
1. בין ברכה ראשונה לשניה ובין שניה לשמע. 2. בין "אמת" לבין "ויציב" זה בין הפרקים. 3. הפרקים הם רק "שמע", "והיה אם שמוע", "ויאמר". 4. בין הפרקים זה רק בין הברכות שלאחרי קריאת שמע.

א. באיזה אופן, יש לחזור ולקרוא קריאת שמע?

1. אם קרא במקום שאין קורין בו. 2. אם לא מצא מים וקרא בלי מים חוזר וקורא. 3. אם יש לו מים אבל הוא לא רצה ליטול ידים, חוזר וקורא שוב. 4. בשום אופן אין הלכה כזו שהוא חוזר וקורא.

ב. מה אסור ומה מותר בבית הכסא?

1. מותר רק להרהר בדברי תורה, אבל אסור לומר. 2. אסור לומר דברי תורה וגם לא להרהר בהם. 3. בית כסא חדש שטרם השתמשו בו רק הכינו אותו, מותר לומר בו דברי תורה. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

ג. אם נזדמן לו להפריש אדם מן האיסור והוא בבית המרחץ, איך יעשה?

1. הוא יכול להפרישו מן האיסור אבל רק בלשון קודש. 2. אסור להפרישו בכל לשון שהוא כי אין זה המקום. 3. יכול להפרישו בכל לשון חוץ מלשון קודש. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ד. כנגד אלו מי רגלים מותר לקרוא קריאת שמע?

1. כנגד מי רגלים של בהמה מותר. 2. כנגד מי רגלים של קטן בגיל מסויים. 3. כנגד מי רגלים שנבלעו באדמה. 4. כל שלש התשובות נכונות.

ה. כמה ירחיק אדם מ'צואה' ומ'מי רגלים', מה נכון?

1. יש להרחיק ארבע אמות ולא משנה לאיזה צד שזה נמצא. 2. אם כפה כלי עליהם מותר לקרות כנגדם. 3. אם זה נמצא במקום גבוה או נמוך עשרה טפחים מותר לקרות כנגדם אפילו שיש מהם ריח רע. 4. רק אם קבר אותם ממש, הרי זה מותר.

ו. מחיצה מפסקת בינו ובין הצואה. מה הדין?

1. אם זה מחיצה של זכוכית זה לא עוזר ואסור. 2. גם מחיצה של זכוכית מתירה אפילו שהצואה נראית. 3. שום מחיצה אינה מועילה אלא אם זה קבור באדמה. 4. מחיצה מועילה רק במרחק של ארבע אמות.

ז. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. גרף של רעי ועביט של מי רגלים דינם כבית הכסא. 2. צואה שטה על פני המים, מותר לקרוא כנגדה כי היא אינה עומדת. 3. יצתה רוח מחברו, מפסיק לקריאת שמע וגם לדברי תורה. 4. כל שלשת הדברים נכונים.

ח. במה שונה האשפה מזה של הבית?

1. בבית אם יש רק ספק לצואה, ולא בטוח, מותר. 2. באשפה בספק אסור לקרות אפילו אם הספק הוא על מי רגלים. 3. באשפה מותר בספק אבל לא בבית. 4. אין כל הבדל בין בית לאשפה.

ט. באיזה אופן, אין מחיצת זכוכית מועילה ואסור לקרוא?

1. כנגד ערוותו, אין מחיצה של זכוכית מועילה אבל כנגד ערות גוי היא כן מועילה. 2. המחיצה אינה מועילה כנגד צואה אבל כנגד מי רגלים היא מועילה. 3. היא אינה מועילה רק לגבי גדול, אבל לגבי קטן, זה כן מועיל. 4. אף תשובה אינה נכונה.

י. שנים שהיו ישנים בטלית אחת, מה הדין?

1. בשום פנים ואופן אסור לכל אחד מהם לקרוא. 2. אם הוא ישן עם בניו הקטנים, הוא יכול להחזיר פניו וקורא. 3. אם הם מכוסים בטלית כל אחד יכול לקרוא. 4. אין כאן שאלה כי אסור לקרוא באמצע השינה.

יא. עד מתי הילדים נקראים קטנים לענין זה?

1. הבן קטן עד גיל שלש עשרה. 2. הבת קטנה עד גיל שתיים עשרה. 3. אין הבדל בין קטן וקטנה בגיל. 4. הבן קטן עד שתיים עשרה ויום. והקטנה, עד גיל אחת עשרה ויום.

- א. מי פטור מקריאת שמע ואת מי מלמדים לקרוא בזמנה?**
- נשים, עבדים קטנים, פטורים, אבל מחנכים אותם לקרוא ק"ש. 2. נשים, עבדים וקטנים פטורים אבל מלמדים את העבדים הקטנים לקרוא. 3. נשים ועבדים פטורים, אבל קטנים מחוייבים ולכן מלמדים אותם. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ב. מי פטור מכל המצוות אבל בקריאת שמע חייב?**
- חתן פטור מכל המצוות חוץ מקריאת שמע שחייב. 2. מי שהוא טרוד ונחפז לדבר מצוה. 3. נשים ועבדים וקטנים. 4. אין דבר כזה ומי שפטור מכל המצוות פטור גם מקריאת שמע.
- ג. איזה חתן פטור מקריאת שמע ועד מתי?**
- כל חתן בכל גיל ובכל אופן פטור. 2. אם נשא אשה שטרם נישאה, פטור כל השנה הראשונה. 3. אם נשא אשה שכבר נישאה קודם, פטור הוא. 4. רק חתן שנושא בתולה, פטור בימים הראשונים.
- ד. מי שמת לו מת, עד מתי יהיה פטור מקריאת שמע?**
- אם הוא מת שקרוב לו וחייב להתאבל עליו, הוא פטור עד שיקברנו. 2. אם היה בין השומרים על המת אפילו שיש שנים, פטור עד שיקברנו. 3. החופר קבר למת, פטור כל השבוע. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
- ה. מתי מוציאים את המת לקברו?**
- בכל אופן, אין מוציאים מת סמוך לזמן קריאת שמע. 2. אדם גדול שמת מוציאים אותו בכל זמן, אפילו סמוך לזמן ק"ש. 3. את כולם מוציאים רק בלילה שזה לא זמן קריאת שמע. 4. לאחר שכולם קוראים את שמע במקום, מוציאים את המת לקברו.
- ו. מי מהמלוים חייבים בקריאת שמע ומי פטורים?**
- כל המלוים שאין למטה צורך בהם, חייבים. 2. רק נושאי המטה, חילופיהם וחילופי חילופיהם פטורים אבל אלו שיחליפו את האחרונים, חייבים. 3. רק נושאי המטה הראשונים פטורים והשאר חייבים. 4. מי שאינו מקרובי המת, אינו פטור.
- ז. כאשר שומעים הספדים, איך ינהגו בקריאת שמע?**
- כל זמן שהמת מונח לפנייהם, כולם פטורים מק"ש. 2. בשעת ההספד, כולם מתיישבים דוממים וקוראים ק"ש ביחד בכל אופן. 3. אם המת מונח לפנייהם, כולם נשמטים ביחד וקוראים קריאת שמע. 4. שום תשובה אינה נכונה.
- ח. מתי האבל יושב ודומם, ומדוע?**
- אם המת מונח לפניו ומספידים, הוא יושב וקורא ק"ש בדממה. 2. אם אין המת מונח לפנייהם, כולם קוראים קריאת שמע, חוץ מהאבל שהוא פטור מקריאת שמע. 3. כל שבעת ימי האבל, האבל יושב ודומם מרוב צער. 4. כל שלושים יום האבל יושב ודומם.
- ט. מה דינם של המנחמים אחרי קבורת המת?**
- אחרי הקבורה כולם חייבים בקריאת שמע. 2. המנחמים חייבים לנחם ומי שניחם פטור כבר מק"ש. 3. הפנימיים העומדים בשורת המנחמים, פטורים מקריאת שמע. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- י. הפטור מקריאת שמע, והוא רוצה להחמיר עליו, האם מותר לו?**
- הפטור אסור לו להחמיר בכל אופן. 2. אם דעתו פנויה עליו, יכול להחמיר ולקרוא. 3. כל המחמיר הרי זה משובח ותבא עליו ברכה. 4. אם הוא מקרובי המת, מותר לו להחמיר.
- יא. מה לומדים ממה שכתוב: "הלא כה דברי כאש"?**
- לומדים מזה שאין אש מקבלת טומאה. 2. לומדים מזה שאין דברי תורה מקבלים טומאה. 3. שכל הטמאים חייבים בקריאת שמע. 4. אין כאן תשובה נכונה.

**הלכות
תפלה
וברכת כהנים**

א. מנין לנו שעבודה זו תפלה?

1. כי כתוב: ועבדתם את ה' אלוהיכם. 2. כי כתוב: ולעבדו בכל לבבכם (דברים יא).
3. שעבודה זו תפלה למדו מפי השמועה. 4. כי כתוב כך במפורש שעבודה זו תפלה.

ב. מה בתפלה מדאורייתא ומה מדרבנן?

1. נוסח התפלה מדרבנן ומנין התפילות מדאורייתא. 2. מן התורה, מצוה להתחנן ולהתפלל בכל יום להגיד שבחו של ה' ולבקש צרכיו. 3. מדאורייתא, רק אנשים חייבים בתפלה. ומדרבנן, גם נשים וגם עבדים.
4. הכל וכולם חייבים רק מדרבנן.

ג. איך היו מתפללים ממשה רבינו עד עזרא הנביא?

1. מי שהיה רגיל, הרבה בתחנונים ובבקשות. 2. מנין התפלות לא היה שוה אצל כולם.
3. כולם היו מתפללים נכח המקדש. 4. כל שלש התשובות נכונות.

ד. מה גרמה הגלות בימי נבוכדנצר הרשע?

1. הבנים שנולדו בארצות הגויים נתבלבלה שפתם. 2. כולם דברו רק אשדודית.
3. כולם דברו חצי אשדודית וחצי יהודית. 4. גרמה הגלות שאף אחד לא רצה להתפלל כלל.

ה. מה תקנו עזרא ובית דינו?

1. תקנו שמונה עשרה ברכות על הסדר. 2. תקנו שלש ראשונות שבח לה' ולא יותר. 3. עזרא תיקן רק את שתיים עשרה הברכות האמצעיות - שהן בקשת צרכי האדם. 4. עזרא ובית דינו תקנו ברכות קריאת שמע של אחריה.

ו. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. מספר הקרבנות שהקריבו כל יום תיקנו כנגד התפלות. 2. מנין התפלות תיקנו כנגד הקרבנות שהיו מקריבים בזמן בית המקדש. 3. היו מתפללים את התפלות רק בשעה שהקריבו קרבנות. 4. אין כאן דבר נכון.

ז. מדוע אין חזרת הש"ץ בתפלת ערבית?

1. כי אסור שיאמרו יותר ממאה ברכות כל יום. 2. כי אין תפילת ערבית חובה כתפלת שחרית ומנחה ואין את מי להוציא. 3. כי כתוב: ערב ובוקר וצהרים אשיחה וישמע קולי. 4. כי אברי התמיד מתעכלין והולכין כל הלילה.

ח. מדוע תקנו להתפלל תפלת נעילה ביום התענית?

1. כי זה בא במקום תפילת מנחה, כי בתענית אין קרבן בין הערביים. 2. כי בתפילה זו כבר נועלים את הנעליים ביום כפור. 3. כי זה במקום תפלת ערבית ביום צום. 4. כדי להוסיף תחנה ובקשה ביום התענית.

ט. באלו ימים מתפללים שלש או ארבע תפלות ובאלו ימים חמש תפלות?

1. חמש תפלות מתפללים רק ביום הכיפורים. 2. בראשי חדשים ובשבתות וביו"ט, ובתעניות, חמש תפלות כי יש נעילה. 3. בתעניות רק שלש תפלות כי אין מוסף, ונעילה במקום מנחה. 4. אין כאן תשובה נכונה.

י. כמה שונות שלש הברכות הראשונות משלש האחרונות?

1. רק בשלש הראשונות לא מוסיפים ולא פוחתים. 2. אין הבדל ביניהן לגבי ההוספה וההפחתה בהן.
3. שלש הראשונות, הן ברכות שבח והאחרונות, הן הודיה. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

יא. מי ומתי, אין מתפללים תפלת נדבה?

1. יחיד אין מתפלל תפלת נדבה. 2. צבור אינו מתפלל תפלת נדבה רק בשבת. 3. הצבור אינו מתפלל תפלת נדבה אף פעם, והיחיד, לא במוסף ולא בשבת ויום טוב. 4. כולם מתפללים תפלת נדבה בכל תפלה שרוצים.

א. מדוע אנו קוראים לתפלת העמידה שמונה עשרה?

1. כי יש בתפלה זו רק שמונה עשרה ברכות ולא יותר. 2. יש בה יותר, אבל בהתחלה היו רק שמונה עשרה והוסיפו מאוחר יותר עוד תפלה. 3. כי שמונה עשרה זה כמנין "חי" והתפלה מחיה. 4. כי תפלת המינים היא רק רשות ולא חובה.

ב. מדוע קוראים לזה ברכת המינים או למלשינים?

1. כי המינים התפללו רק תפלה זו ולא יותר. 2. כי רבן גמליאל התקין ברכה זו כדי לאבד את המינים. 3. כי המינים והאפיקורסים טענו שלא חייבים להתפלל כל יום. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ג. מי שטרוד ודחוק או שקצרה לשונו, מה יתפלל?

1. מתפלל שלש ראשונות ושלש אחרונות וברכה אחת מעין כל האמצעיות. 2. מתפלל ברכה אחת מעין כל שמונה עשרה הברכות. 3. מתפלל שלש ראשונות ושלש האחרונות וברכת המינים בלבד. 4. הוא פטור מלהתפלל.

ד. הברכה שתיקנו מעין כל האמצעיות נקראת "הבינו". מדוע?

1. כי במלה הבינו כלולות כל הברכות שבעולם. 2. כי היא מתחילה ב"הבינו" כנגד ברכת חונן הדעת הראשונה מהאמצעיות. 3. כי בלשון זו אנו מבקשים מה' שיבין מה שיש בלבנו מבלי שנאמר. 4. כי רק בקטע זה מוזכר שם ה'.

ה. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. מול את לבבנו ליראתך - כנגד שמע קולנו. 2. ועל הרשעים תניף ידיך - כנגד "ולמלשינים". 3. רחקנו ממכאוב - כנגד "סלח לנו". 4. עריכת נר לבן ישי משיחך - כנגד שמע קולנו.

ו. מתי לא אומרים "הבינו" ומדוע?

1. בימות הגשמים - בגלל ברכת השנים. 2. במוצאי שבת - בגלל הכדלה כחונן הדעת. 3. בשבתות, כי אין בשבת ברכה אמצעית. 4. כל התשובות נכונות. 5. רק תשובות 1 - 2 נכונות.

ז. מה היא הברכה האמצעית בתפלות שבתות וימים טובים?

1. בימות החמה אפשר גם ברכת הבינו. 2. בכל תפלות השבת הברכה האמצעית, היא ישמחו במלכותך שומרי שבת. 3. הברכה האמצעית, היא מעין אותו יום וזה משתנה בכל תפלה. 4. בשלש רגלים כל תפלה הברכה שונה מחברתה.

ח. כמה ברכות יש בתפלת העמידה של ראש השנה?

1. בכל אחת מהתפלות, יש רק שבע ברכות. 2. שבע ברכות יש רק בתפלות שחרית ערבית ומנחה. 3. ביום הראשון, יש שבע ברכות ובשני תשע ברכות בכל תפלה. 4. בכל תפלה מס' אחר של ברכות ואין שתי תפלות ששוות במספר הברכות.

ט. כמה ואלו ברכות בתפלת מוסף של ראש השנה?

1. שלש ראשונות ושלש אחרונות ושלש אמצעיות. 2. שלש ראשונות ושלש אחרונות וברכה אמצעית ועוד מלכויות זכרונות ושופרות. 3. ביום הראשון רק תשע וביום השני יש עשר ברכות. 4. אין כאן תשובה נכונה.

י. כמה ברכות יש ביום הכיפורים?

1. לבד ממוסף יש בכל התפלות שבע. 2. בכל התפלות שבע, ובנעילה תשע ברכות. 3. רק במוסף תשע ובנעילה שמונה. 4. אין כאן דבר נכון.

יא. כמה ברכות בתפלת מוסף ביום הכיפורים בזמן שהיובל נוהג?

1. בזמן שהיובל נוהג יש תמיד תשע ברכות במוסף. 2. רק בשנת היובל יש תשע ברכות. 3. בזמן שהיובל נוהג אין מוסף בכלל כי תוקעים בשופר. 4. בזמן שהיובל נוהג, יש רק שבע ברכות, בכל השנים.

- א. לפני איזו שמו"ע, אומרים ה' שפתי תפתח וגו', ומדוע?**
1. רק בתפלות מנחה ומוסף כי זה לא באמצע התפלה. 2. בכל התפלות, כי אין זה הפסק כי זה כמו תפלה אריכתא. 3. מתי שאומרים יהיו לרצון בסיום התפלה. 4. תשובה 1 אינה נכונה.
- ב. באלו ימי חול, יש בהם מוסף ולא אומרים יעלה ויבוא?**
1. בחנוכה ובפורים אומרים מוסף ולא יעלה ויבוא. 2. בתפלות המוספים של ראש חודש ושל חולו של מועד. 3. בראשי חדשים, בחולו של מועד ובחנוכה, אין אומרים יעלה ויבוא בתפלות המוספים. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ג. באלו ימים ובאלו תפלות אומרים "יעלה ויבוא"?**
1. בימים שיש בהם מוסף, אומרים יעלה ויבוא חוץ מתפלות המוסף. 2. בראשי חדשים ובחולו של מועד רק אם הם חלים בשבת. 3. רק ביום טוב שחל בשבת, אומרים יעלה ויבוא בכל התפלות. 4. בחנוכה ובפורים אומרים יעלה ויבוא כי אומרים בהם הלל.
- ד. מה אומרים במוצאי יום טוב שחל בשבת?**
1. אומרים ותודיענו במקום אתה חוננתנו. 2. בתפילת מעריב אומרים אתה חוננתנו ובקידוש "ותודיענו". 3. בתפלת מעריב אומרים אתה חוננתנו ובקידוש לא אומרים כלום. 4. אין כאן תשובה.
- ה. בחנוכה ובפורים אומרים ועל הנסים. באלו תפלות?**
1. רק בתפלות שחרית ומנחה ובמוסף לא. 2. אם פורים וחנוכה חל בשבת, אומרים ועל הנסים גם במוסף של שבת. 3. פורים שחל בשבת, אומרים ועל הנסים רק בברכת המזון כי אין מוסף. 4. רק בשנה מעוברת אומרים ועל הנסים בפורים שחל בשבת.
- ו. כמה תפלות מתפללים בימי התענית?**
1. בתענית יחיד, היחיד מתפלל עשרים ברכות. 2. בתשעה באב כולם מתפללים עשרים ברכות. 3. רק שליח הציבור מתפלל עשרים תפלות. 4. בתשעה באב, שליח הציבור מתפלל עשרים ואחת ברכות.
- ז. בימות הגשמים, אומרים "מוריד הגשם"? באלו ימים?**
1. בארץ ישראל משמיני עצרת ובחוץ לארץ מז' חשוון. 2. בכל העולם משמיני עצרת עד פסח. 3. מתפלת מוסף של פסח עד מוסף שמיני עצרת. 4. הכל כמנהג המדינה.
- ח. מה אומרים מז' חשוון עד חג הפסח?**
1. בארץ ישראל ותן טל ומטר וגם מוריד הגשם. 2. ישנם מקומות שמתחילים ותן טל ומטר מאחרי תקופת תשרי במשך ששה חדשים. 3. בכל העולם אומרים "ותן ברכה" ומוריד הגשם. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ט. באלו מקומות שואלים את הגשמים בימות החמה?**
1. בכל מקום שעושים יום טוב שני בשמיני עצרת. 2. במקומות שצריך את הגשם בימות החמה. 3. בא"י הם הרחוקים שואלים גשמים בימות החמה בתפלת שומע תפלה. 4. תשובות 2 - 3 נכונות והן תשובה אחת.
- י. מה לא אומרים בעשרת הימים שמראש השנה עד מוצאי יום הכיפורים?**
1. המלך הקדוש והמלך המשפט. 2. זכרנו לחיים, מי כמוך, וכתוב, ובספר החיים. 3. לא אומרים הא-ל הקדוש ומלך אוהב צדקה ומשפט. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- יא. מתי אומרים ובכן תן פחדך ובכן וכו'?**
1. בראש השנה וביום הכיפורים מנהג פשוט להוסיף בכל מקום. 2. ישנם מקומות שאומרים אותם במקום "זכרנו" וכו'. 3. יש מקומות שאומרים זכרנו וכו' וגם ותן פחדך. 4. אין כאן תשובה נכונה.

- א. מה צריך לכתחילה להתחיל להתפלל עם הנץ החמה?**
1. להתחיל מודה אני לפניך מלך חי וקיים. 2. הכוונה להתחיל מהודו לה' קראו בשמו.
 3. הכוונה להתחיל ברכות קריאת שמע עם הנץ החמה. 4. את תפלת העמידה - תפלת שמונה עשרה.
- ב. מה ההבדל בין חובת תפלה לבין חובת תפלה בזמנה?**
1. חובת תפלה מן התורה ותפלה בזמנה, מדבריהם. 2. אין הבדל ושניהם רק דרבנן. 3. אין חובת תפלה בזמנה בכלל וחובת תפלה היא מדבריהם. 4. חובת תפלה בזמנה, היא רק על החכמים והנביאים.
- ג. מה ההבדל בין מנחה גדולה לבין מנחה קטנה?**
1. בערב פסח מתפללים מנחה גדולה כי צריך להגיד קרבן פסח, בזמן. 2. אין הבדל בתפלות שתיהן הן אותה תפלה. ההבדל הוא רק בזמן. 3. מנחה גדולה זה בחצות היום בדיוק ומנחה קטנה בשש שעות ומחצה. 4. מנחה קטנה כנגד קרבן בין הערביים וגדולה כנגד תמיד של שחר.
- ד. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. הרבה אנשים נהגו להתפלל מנחה גדולה וקטנה והאחת רשות. 2. הגאונים הורו שמנחה קטנה תהיה רשות כי היא קטנה. 3. אם התפלל קטנה, יכול להתפלל אחר כך גדולה. 4. כל הדברים נכונים.
- ה. מה זה מנחה גדולה?**
1. זמן מנחה גדולה זה מחצות היום עד צאת הכוכבים. 2. זמן מנחה לכתחילה משש שעות ומחצה עד תשע שעות ומחצה. 3. מחצות היום עד שקיעת החמה. 4. מנחה גדולה מהנץ החמה עד בין הערביים.
- ו. תפלת הערב עד מתי זמנה?**
1. מאחר וזו רק רשות, אין לה זמן. 2. זמנה סיום תפלת נעילה.
 3. זמנה מתחילת הלילה עד עלות השחר. 4. ביום שיש נעילה אין תפילת ערבית, כי הנעילה באה במקומה.
- ז. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. המתפלל תפלה לאחר זמנה אינו יוצא, וחוזר ומתפלל בזמנה. 2. המתפלל תפלה קודם זמנה, חוזר ומתפלל אותה בזמנה בכל אופן. 3. אם התפלל שחרית אחרי עלות השחר, יתפלל ערבית של מוצאי שבת בשבת. 4. שום תשובה אינה נכונה.
- ח. אחד לא התפלל שחרית והגיע זמן מנחה, מה יעשה?**
1. במזיד אין לו תקנה ואסור לו להתפלל מנחה. 2. בשוגג, מתפלל קודם תפלת מנחה ואח"כ משלים שמו"ע של שחרית. 3. אם היה אנוס או טרוד אסור לו להשלים תפלה. 4. מתפלל תפלת שחרית ואחר כך תפלת מנחה.
- ט. אם אחד טעה והתפלל תפלת מנחה בבקר מה יעשה?**
1. צריך להתפלל מנחה בזמנה. 2. מתפלל אחר הצהרים תפלת שחרית ויצא ידי חובה.
 3. צריך להתפלל במנחה שתי תפלות. 4. אין כאן דבר נכון.
- י. איזו תפלה אין לה השלמה?**
1. תפלה שלא התפלל במזיד. 2. שכח להתפלל מנחה וגם מעריב, משלים בשחרית רק תפלת מעריב, ומנחה אין לה תקנה. 3. תפלת שחרית, לא ניתן לתקן לא במזיד ולא בשוגג. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- יא. בר"ח או בשבת, הגיע זמן מנחה וטרם התפלל מוסף, מה עליו לעשות?**
1. יעשה איך שנוח לו - מוסף ומנחה או להיפך. 2. מתפלל מנחה, ומוסף לא יתפלל בכלל כי הוא פושע.
 3. בציבור יתפלל מוסף ואחר כך מנחה וביחיד, מנחה ואחר כך מוסף. 4. פטור משתיהן, כי זה לא זמן מנחה אלא זמן מוסף.

א. חמשה דברים מעכבים את התפלה. מהו הפירוש?

1. שלא יתפלל, עד שיסיר דברים אלו, אפילו שהגיע זמנה. 2. אם ישנם דברים אלו או אחד מהם הוא פטור מתפלה. 3. לכתחילה הם דברים מעכבים ובדיעבד הם אינם מעכבים. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ב. באיזה אופן אומרים שיקנח ידיו בצרור ומהי הכוונה?

1. אם הגיע זמן תפלה, אינו חייב בנטילת ידים. 2. אם היה בינו ובין המים יותר ממה שהוא חייב, יקנח בצרור. 3. אם זו שנת בצורת הוא פטור מלחפש מים. 4. אם נוח לו יותר לעשות כן.

ג. איזה מרחק בינו ובין המים, מעכב את התפלה?

1. בכל אופן מרחק מיל ולא יותר. 2. בכל אופן המרחק הוא ארבעה מיל לא פחות ולא יותר. 3. המרחק בכל אופן, הוא שמונת אלפים אמה. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ד. מהי הכוונה "לפניו" ומה זה לאחוריו?

1. לפניו, הכוונה שהמים בדרך שהוא צריך ללכת לשם. 2. לאחוריו, הכוונה הדרך שכבר הלך אותה ואין מים לפניו. 3. לפניו, הכוונה לפני התפלה ולאחוריו - לאחר שהתפלל. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ה. במה דומה תפילת שחרית לשאר התפלות?

1. שאם אין לו מים מקנח רק ידיו כמו בכל התפלות. 2. שאם יש לו מים הוא חייב לרחוץ פניו ידיו ורגליו, כמו לפני שאר התפלות. 3. בשום דבר אין דמיון בין שחרית לשאר התפלות. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ו. מה תקנו בית דין שעמדו אחרי עזרא הסופר?

1. הם תקנו שכל הטמאים בלי יוצא מן הכלל אינם צריכים טבילה. 2. הם תקנו לטמאים מסויימים שיש לטבול לפני התפלה. 3. הם תקנו שטבילה, לכל הטמאים מעכבת את התפלה. 4. בית דין תקנו שישמרו על תקנת עזרא בכלל.

ז. במה מחמירים יותר שיכסו את גופם?

1. בקריאת שמע, חייב שיכסה גם את לבו ובתפלה פחות מחמירים. 2. בתפלה מחמירים יותר מאשר בקריאת שמע. 3. בלימוד התורה מחמירים יותר מאשר בתפלה. 4. לגבי כולם מחמירים באותה המדה.

ח. באיזה אופן, מותר להתפלל במרחץ?

1. אם בדק שם לפני התפלה. 2. במרחץ מותר להתפלל גם אם לא בדק את המקום מטינופת. 3. במרחץ אין להתפלל גם, אם בדק. 4. לא כתוב בפרק שלנו לגבי מרחץ.

ט. מהו הכלל שהרמב"ם כותב?

1. שכל מקום שאין קורין בו ק"ש, אין מתפללין בו. 2. בכל מה שמרחיקין מפני קריאת שמע, מרחיקין גם לתפלה. 3. הכלל הוא שאין להשוות ענין התפלה לקריאת שמע. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

י. אם התפלל ולא בדק, מה עליו לעשות?

1. מאחר שהוא חטא ולא בדק, מתפלל שנית גם אם לא מצא כלום. 2. אם לא בדק, והתפלל, אינו חייב לחזור ולהתפלל. 3. אם המקום אינו בחזקת טהרה ולא בדק, ומצא אחרי התפלה, שיחזור ויתפלל. 4. אין כאן תשובה נכונה.

יא. מה נהגו גדולי החכמים?

1. שהתפללו במקום טהור ולא התייחסו לשום דבר נוסף. 2. שאם היו ריחות רעים לא התפללו, גם אם המקום היה טהור. 3. גדולי החכמים מרוב דבקותם בתפלה לא הרגישו שום דבר. 4. גדולי החכמים לא למדו במקום שלא נבדק.

א. אחד הדברים המעכבים את התפלה "דברים החופזים אותו" מה הכוונה?

1. דברים המבלבלים אותו ונהיה מבלבל.
2. דברים שמביאים אותו להיות נחפז ונמהר בתפלתו.
3. דברים שצריך לעשות אותם מהר.
4. דברים שצריך לבדוק אותם מהר, כמו להעמיד עצמו כדי פרסה.

ב. על מי נאמר "הרי זה מגונה"?

1. מי שמגהק, מפהק ומתעטש בתפלתו לרצונו.
2. מי שמבליע את הרוק בתפלתו בטליתו.
3. מי שלא מבליע את רוקו אלא זורקו לאחוריו.
4. מי ששוהה עד שתכלה הרוח וחוזר לתפלתו.

ג. מי שמרגיש שיוציא רוח ואינו יכול להעמיד עצמו?

1. אומר: רבון כל העולמים ומעמיד עצמו.
2. מהלך לאחוריו ארבע אמות וממתין עד שתכלה הרוח.
3. וגם אומר: רבון העולמים וכו' וחוזר לתפלתו.
4. תשובות 2 - 3 נכונות.

ד. למי אומרים שיחזור לראש התפלה?

1. אם נטפו מי רגליו על ברכיו, חוזר מיד לראש.
2. מי שממתין עד שיכלו וחוזר למקום שפסק.
3. אם נטפו מי רגליו ושהה כדי לגמור את התפלה.
4. כל התשובות נכונות.

ה. מי עליו לשהות כדי הילוך ארבע אמות?

1. אחד שמטיל מימיו, שוהה כדי ארבע אמות ומתפלל.
2. מי שגמר להתפלל ורוצה להטיל מימיו, שוהה כדי הילוך ארבע אמות.
3. מי שעומד בתפלה ונטפו מי רגליו על ברכיו.
4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ו. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. כל תפלה שאינה בכוונה, אינה תפלה.
2. מי שכבר התפלל בלא כוונה, אינו חוזר ומתפלל.
3. מצא דעתו משובשת מחכה כדי הילוך ארבע אמות ומתפלל.
4. כל הדברים נכונים.

ז. מי שבא מן הדרך והוא עייף מה יעשה?

1. מתפלל מהר ואחר כך יושב עד שדעתו מתיישבת.
2. אסור לו להתפלל עד שתתיישב דעתו, אפילו אם זה יקח כמה ימים.
3. אסור לו להתפלל רק לאחר שלשה ימים.
4. שיפנה לכו מכל העייפות שלו.

ח. מי צריך לשבת מעט?

1. מי שעומד להתפלל ישב מעט עד שיכוון לבו.
2. מי שהתפלל, שלא יילך מיד אלא ישב מעט ואחר כך יילך.
3. הכוונה לחסידים הראשונים ששוהים שעה אחת לפני התפלה.
4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ט. מה ההבדל בין שכור לבין שתוי?

1. שכור שהתפלל תפלתו תועבה ועליו לחזור.
2. שתוי - זה שכור ויש להם אותו דין.
3. שתוי צריך להתפלל כמו שמדברים אל המלך ושכור לא.
4. שתוי זה מיין ושכור זה לא מיין.

י. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. אין עומדין להתפלל לא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש.
2. אין עומדין להתפלל אלא מתוך דין והלכה.
3. אין עומדין להתפלל מתוך דין והלכה.
4. תשובות 1 - 3 נכונות.

יא. למה הכוונה תפלות הפרקים?

1. תפלות הפרקים כמו מוסף ראש חודש.
2. תפלות הפרקים הכוונה לתפלה שמתפללים במקום סכנה.
3. תפלות הפרקים הכוונה לפרקים של ברכות קריאת שמע ושל קריאת שמע.
4. הכוונה לתפלת שומע תפלה של תפלת הדרך.

א. שמונה דברים צריך להזהר בהם אבל אינם מעכבים, מהו הכוונה?

1. שהוא אינו חייב לעשות אם אינו רוצה. 2. אם הוא דחוק או נאנס הוא פטור מהם.
3. אם התפלל כבר, אינו חוזר על התפלה. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

ב. יש לעמוד בתפלה, מה יעשה כאשר אינו יכול לעמוד?

1. יתפלל כך ואחר כך יחזור ויתפלל בעמידה. 2. הפטור מהתפלה, כל עוד אינו יכול לעמוד.
3. אם אינו יכול לעמוד, יתפלל בישיבה או בשכיבה. 4. שני אנשים יתמכו בו שלא יפול.

ג. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. מי שאינו יכול לכוון דעתו בתפלה כי הוא רעב יאכל קודם. 2. הצמא והרעב אינם בכלל חולים כי רעב אינה מחלה. 3. אם הוא רוכב על בהמה, חייב לרדת, בכל אופן ויתפלל. 4. אם הוא רוכב על בהמה ואינו יכול לכוין דעתו יאכיל וישקה את הבהמה.

ד. מי צריך להחזיר פניו נכח ארץ ישראל?

1. כל מי שמתפלל בכל מקום שהוא. 2. מי שהיה עומד בחוצה לארץ ומתפלל.
3. מי שעומד בירושלים, מחזיר פניו לארץ ישראל. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ה. מי צריך לכוין את לבו כנגד השכינה ויתפלל?

1. מי שעומד במקדש, יכוין לבו לשכינה. 2. רק מי שעומד בקודש הקדשים ומתפלל.
3. מי שאינו יכול לכוין את הרוחות או סומא. 4. רק סומא ולא מישהו אחר שיכול לראות.

ו. תקון הגוף בתפלה כיצד?

1. צריך לכוין רגליו זו בצד זו - כמו מלאך. 2. נותן עיניו למעלה ולבו למטה כאילו הוא עומד בשמים.
3. מניח ידיו על חלציו ועומד לפני רבו ביראה ופחד. 4. מניח ידיו על לבו. השמאלית על הימנית.

ז. תקון המלבושים בתפלה כיצד?

1. מתקן מלבושו תחלה ומציין עצמו ומהדר. 2. לובש בגדיו ואומר: השתחוו לה' בהדרת קודש.
3. לא יעמוד בראש מגולה אלא ישים אפונדתו על ראשו. 4. לא יתפלל ברגלים מגולות בשום פנים ואופן.

ח. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. לא יאחוז כלים ומעות בידו אבל תפלין כן. 2. ספר תורה מותר לו להחזיק ולהתפלל מפני שלבו טרוד בו.
3. מתפלל הוא ולולבו בידו בימי החג. 4. אין לאחוז שום דבר בתפלה כי זה מסיח דעתו.

ט. היה משוי על ראשו והגיע זמן תפלה?

1. אם זה פחות מארבעה קבין ישאירו על ראשו. 2. יתעטף במשאו, כדרך החכמים ותלמידיהם.
3. פחות מארבעה קבין מניחו על גבי קרקע ומתפלל. 4. אינו משאיר על ראשו בכל אופן כי זה מטרידו.

י. איך מתקנים את המקום לתפלה?

1. יפתח חלונות כנגד ירושלים ויעמוד עליהם ויתפלל. 2. יעמוד במקום נמוך ויחזיר פניו לכותל.
3. צריך לכוין ולהתפלל כנגד החלונות והפתחים. 4. כל התשובות נכונות.

יא. באיזה אופן יהיה מותר לשבת בצד העומד בתפלה?

1. אם החזיר פניו לבית הכנסת. 2. אם קובע מקום לתפלתו תמיד. 3. אם הרחיק ממנו ארבע אמות.
4. אם הוא מתפלל בחורבה.

- א. באיזה אופן יוכל לעמוד ולהתפלל במקום גבוה שלשה טפחים?**
1. אין שום אפשרות כזו ואסור בכל אופן. 2. אם זה בעליה מותר להתפלל עליו.
 3. אם הוא עומד על מטה או ספסל, מותר. 4. רק על כסא גבוה מותר כמו כסא של אליהו.
- ב. באיזה אופן מותר להתפלל בבנין גבוה מג' טפחים?**
1. רק אם יש בו ארבע אמות על ארבע אמות. 2. רק אם הוא מוקף מחיצות וגם יש בו ארבע אמות על ארבע אמות. 3. מספיק ארבע על ארבע אמות או מוקף מחיצות מכל רוחותיו. 4. אם זה גבוה יותר מג' טפחים, בכל אופן אסור.
- ג. האומנין שעושין מלאכתם בראש האילנות והגיע זמן תפלה, מה יעשו?**
1. בכל אופן, ירדו מהאילן ויתפללו. 2. יירדו מהאילן ויעלו לראש הכותל ויתפללו.
 3. אם יש להם טרחא מרובה, מתפללים במקומם. 4. אין צורך לרדת בשום אילן.
- ד. על מי יש שאלה ומה הם מתפללים, ומהי התשובה?**
1. על כל שיורד מהאילן ומתפלל והתשובה: הביננו. 2. השאלה היא על אלו העומדים בראש הבית והתשובה שבכל אופן, הביננו. 3. השאלה היא על העומדים בראש התאנה והתשובה: כל התפלות ובכל אופן.
 4. השאלה על המתפללים על האילן והתשובה היא שזה תלוי בשכר עבודתם.
- ה. למי מותר להשמיע קולו בתפלתו?**
1. אם הוא חולה אפילו שמתפלל בצבור. 2. מי שיכול לחתך את הדברים בשפתיו. 3. אם הוא מתפלל ביחיד ואינו יכול לכוין לבו, מותר לו להשמיע קולו. 4. בשום פנים ואופן, אסור להשמיע קולו.
- ו. אחד משמונת הדברים זה כריעה, איך עושים את זה?**
1. אדם רגיל כורע חמש כריעות ארבע בשמונה עשרה ואחת בעושה שלום. 2. כל כהן, כורע בתחלת כל ברכה ובסוף כל ברכה. 3. מלך שהוא גם כהן גדול כורע פעם אחת ומגביה ראשו, בסוף התפלה.
 4. כתוב: כי לך תכרע כל ברך וכולם כורעים אותו דבר.
- ז. בסיום התפלה כורע, ומה הוא עושה?**
1. נותן שלום לימין ואחר כך לשמאלו. 2. נותן שלום לשמאלו תחילה.
 3. מלך נותן שלום לימינו תחלה כי הוא מלך. 4. כהן גדול עושה עשרות פעמים כריעה.
- ח. איך צריכות להיות הכריעות, מה נכון?**
1. צריך שיכרע עד שיתפקקו כל חוליותיו. 2. אם אחד מצטער לא צריך לחשוש וחייב לכרוע עד שיתפקקו כל חוליותיו. 3. הוא צריך לכרוע כמו אחד שיורה חצים כקשת. 4. לא כתוב איך היא הכריעה.
- ט. מה ההבדל בין כריעה והשתחויה שהם משמונת הדברים?**
1. כריעה האמורה בכל מקום זה כמו קידה. 2. כריעה כורע על הפנים והשתחויה זה כמו ב"מודים". 3. כריעה על הברכיים והשתחויה זה פישוט ידים ורגלים. 4. השתחויה זה כמו קידה וקידה כמו כריעה וזהו אחד.
- י. מה עושה אדם חשוב?**
1. הוא מתפלל במקום זה ונופל על פניו במקום אחר. 2. אם הוא יודע שהוא צדיק כיהושע, אינו נופל על פניו.
 3. אין כל הבדל בין אדם חשוב לשאינו חשוב לגבי הקב"ה. 4. אדם חשוב מטה פניו מעט ואינו כובש פניו בקרקע.
- יא. מתי נופלים על הפנים לפי הכתוב ברמב"ם?**
1. רק בראש השנה ובראשי חדשים. 2. ביום הכיפורים נופלים על הפנים בכל התפלות.
 3. מנהג פשוט כותב הרמב"ם שאין נפילת אפים בזמן הזה. 4. נופלים רק בימי חול וגם לא ביום הכיפורים.

- א. אסור לו לאדם לעבור אחורי בית הכנסת, מדוע?**
1. כי יש חשש שמא יכנס במשאוי, לתוך בית הכנסת. 2. כי חוששים שיכנס מפתח אחד ויצא מפתח שני.
 3. כי אם הוא עובר ולא נכנס הריהו כמבזה. 4. כל התשובות נכונות.
- ב. באיזה אופן, כן מותר לעבור?**
1. רק אם נכנס אחר כך לבפנים. 2. אם הוא נושא משאוי מותר לו לעבור.
 3. אם יש לו תפלין בראשו מותר לו לעבור. 4. רק תשובה 1 אינה נכונה.
- ג. מתי מותר לאדם להאריך בתפלתו?**
1. רק בתפלת וידוי ביום הכיפורים. 2. אם הוא לאחר תפלת שמונה עשרה, יכול להאריך כמה שירצה.
 3. אחרי שמונה עשרה יכול להאריך אבל רק אם יאמר וידוי. 4. אם רצה להוסיף מעין הברכה מותר אפילו בשלש הראשונות.
- ד. במה שונה ברכת שומע תפלה משאר הברכות האמצעיות?**
1. בכל הברכות אסור להוסיף ובשומע תפלה, כן מוסיף. 2. בשומע תפלה אסור להוסיף ובשאר מותר.
 3. בשומע תפלה יכול לשאול בכל צרכיו, ובשאר, רק מעין הברכה. 4. אין כל הבדל בין הברכות.
- ה. מה אסור לאדם לעשות לפני התפלה?**
1. לפני כל תפלה, בלי יוצא מן הכלל, אסור לטעום או לעשות מלאכה. 2. אסור לסעוד סמוך למנחה חצי שעה קודם. 3. לפני תפלת שחרית, אסור לעשות מלאכה מעמוד השחר עד אחרי תפלת שחרית. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ו. מדוע לא יכנס למרחץ לפני מנחה, ואם כן נכנס?**
1. שמא יתעלף ויבטל מהתפלה. 2. אם כן נכנס, חייב להפסיק בכל אופן ויתפלל. 3. אם כן נכנס, לא צריך להפסיק גם אם לא ישאר זמן להתפלל. 4. אם הוא התעלף, שיפסיק את התעלפותו ויתפלל.
- ז. מתי זה נקרא שהוא התחיל לאכול, ולא חייב להפסיק?**
1. רק אם נטל ידיו והתיר חגורתו ולא לפני כן. 2. זה תלוי במקומות השונים ואין כלל אחד לכל מקום.
 3. מהרגע שיניח את המעפורת על ברכיו. 4. ברגע שהניח את המעפורת - המפה על השולחן.
- ח. תפלת ערבית היא רשות ולכן?**
1. מותר לאדם לאכול ולשתות קודם, כי זה רשות. 2. מאחר שזה רשות לכן אסור לאכול או לשתות לפנייה.
 3. שלא יביא אדם ממלאכתו ויאמר אוכל ואישן קמעה ואחר כך אתפלל. 4. כל התשובות נכונות.
- ט. מי שעוסק בתורה, והגיע זמן תפלה?**
1. אם תורתו אומנותו אינו פוסק אלא גומר לימודו ומתפלל. 2. כל אדם בלי יוצא מן הכלל, מפסיק ומתפלל.
 3. אם תורתו אומנותו, אינו פוסק. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- י. מי עוד פטור מן התפלה?**
1. העוסק בצרכי רבים, כי הוא כמו עוסק בתורה. 2. המלין את המיטה - אם למיטה יש צורך בהם.
 3. המלויים את המת, גם אם למיטה אין צורך בהם. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
- יא. באיזה אופן מותר להפסיק את תפלתו?**
1. אם מלך שואל בשלומו, יפסיק וישיב לו - בכל מלך. 2. רק במקום שיש בה סכנת נפשות, יפסיק תפלתו.
 3. חייב אדם בכבוד מלך ישראל ולכן יפסיק תפלתו. 4. אם ראה נחשים באים כנגדו - יפסיק בכל אופן.

א. כאשר תקנו תפלות שחרית ומנחה, תיקנו גם ברכות. מהי הראשונה?

1. הראשונה היא ברכת "המפיל" לפני השינה. 2. הראשונה ברכת נטילת ידים בבוקר.
3. ברכות השחר לפני התפלה. 4. זה משתנה בין שבת לחול.

ב. מהי הברכה הראשונה ביום?

1. הברכה הראשונה ביום בשעה שהוא מקיץ משנתו, ברכת אלוקי נשמה. 2. ברכת המחזיר נשמות לפגרים מתים. 3. פרשת קריאת שמע - פרשה ראשונה. 4. תשובות 1 - 2 הן הנכונות.

ג. מתי מברך ברכת "זוקף כפופים"?

1. כאשר מוריד רגליו מהמטה. 2. כאשר מוריד את רגליו על הארץ.
3. כאשר עומד על רגליו. 4. כל התשובות נכונות.

ד. איזו ברכה מברך כאשר מניח סדינו על ראשו?

1. מברך ברוך אתה... מלביש ערומים. 2. "המעבר חבלי שינה מעיניי".
3. מברך ברוך אתה... עוטר ישראל בתפארה. 4. אין שום ברכה על זה.

ה. כאשר רוחץ פניו מה מברך?

1. ברכת על נטילת ידים פוטר גם רחיצת פניו. 2. הברכה היא: המעביר חבלי שינה מעיניי.
3. על רחיצת הפנים אין כל ברכה. 4. בבוקר, אם רחץ פניו, מברך על נקיות הגוף.

ו. על מה מברכים: ברוך אתה ה' הגומל חסדים טובים?

1. על זה שהקב"ה העביר שינה מעיניו וחיידש כוחותיו. 2. על זה שה' הרגיל אותו לדבר מצוה.
3. על כך שהשליט עליו את היצר טוב. 4. על זה שחיזק אותו במצוותיו.

ז. איזה ברכה מברך לפני שנכנס לבית הכסא?

1. מברך את המלאכים וקורא להם התכבדו מכובדים. 2. מברך את המלאכים וקורא להם קדושי עליון ומשרתיו.
3. אינו מברך שום ברכה. 4. מברך ברכת אשר יצר.

ח. על מה אנו מברכים רופא כל בשר?

1. על זה שה' יצר את האדם בחכמה. 2. על זה שברא באדם נקבים ונקבים וחלולים.
3. על זה שגלוי וידוע לפניו שאם יפתח אחד מהם. 4. על זה שמתפנה וזה רפואה לכל הגוף.

ט. מה מברך כאשר חוגר חגורו?

1. אין ברכה על כל דבר חוץ מאשר דברים שעל גופו. 2. מברך שעשה לי כל צרכי. 3. על זה מברך המכין מצעדי גבר. 4. מברך אוזר ישראל בגבורה. 5. אין כאן תשובה נכונה.

י. מתי מברך 'שלא עשני גוי', 'עבד' ו'אשה'?

1. בכל יום אדם מברך ברכות אלו ולא כתוב מתי. 2. כאשר הוא רואה גוי מברך שלא עשני גוי.
3. כאשר הוא רואה עבד מברך גם שלא עשני עבד ושלא עשני אשה, כי דין עבד כדין אשה.
4. תשובות 2 - 3 נכונות.

יא. לפי הרמב"ם כמה ברכות מברך אדם כל יום בשחר?

1. הוא חייב לברך כל שמונה עשרה הברכות כמו בתפלה. 2. יש לברך ברכות רק אלו שהם על דבר שבשעתו.
3. כל ברכה שלא נתחייב בה, אינו מברך. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

- א. באיזה אופן אינו מברך ברכות מסויימות?**
1. מי שהולך יחף אינו מברך מלביש ערומים. 2. לן בכסותו - בבגדיו, אינו מברך מלביש ערומים. 3. בימים שאין רחיצה בהם אינו מברך פוקח עורים. 4. מי שלא נוטל ידיים, אינו מברך: המעביר חבלי שינה מעיני.
- ב. על מה כותב הרמב"ם: "וטעות היא ואינו ראוי לעשות כן"?**
1. לברך ברכות השחר בבית ולא בבית הכנסת. 2. טעות היא לברך בבית הכנסת ולא בבית. 3. טעות היא לברך את הברכות, גם אם לא נתחייבו בהן. 4. כל התשובות נכונות.
- ג. המשכים לקרוא בתורה קודם שיקרא, מה צריך לעשות?**
1. קודם יקרא ק"ש ואחר כך קורא בתורה. 2. קורא בתורה ואחר כך קורא ק"ש. 3. צריך לברך שלש ברכות: על דברי תורה, הערב נא, ובחר בנו מכל העמים. 4. יעשה כפי הסדר שנוח לו.
- ד. אחרי ברכת התורה, קוראים מעט מדברי תורה, מה?**
1. יש שקוראים ברכת כהנים. 2. יש שקוראים "צו את בני ישראל" ויש שקוראים את שניהם. 3. קוראים פרקים - "איזהו מקומן". 4. קוראים מן המשנה ומן הברייתות. 5. כל התשובות נכונות.
- ה. "וכבר נהגו לקרוא פסוקים לפניהם ולאחריהם" מהי הכוונה?**
1. הכוונה לברוך שאמר לפני, וישתבח לאחרי. 2. הכוונה לפסוקים "יהי כבוד" לפני פסוקי דזמרה ו"ברוך ה' לעולם", אחרי. 3. הכוונה ל"הודו" ומזמור שיר חנוכה. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ו. מתי קוראים שירת הים - אז ישיר?**
1. שירת הים היא חלק מפסוקי דזמרה ואומרים אותה לפני "ויברך דוד". 2. לפי הכתוב ברמב"ם: אומרים שירת הים אחרי ישתבח. 3. שירת הים אומרים רק בשבת שירה. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ז. כמה ברכות אדם מברך עד ברכות ק"ש?**
1. אדם מברך עד ברכות ק"ש עשרים ושבע ברכות בכל אופן. 2. אם התעטף בציצית והניח תפלין בירך עשרים ותשע ברכות. 3. אם התפלל במנין שלשים ברכות וביחיד רק עשרים ותשע. 4. בכל אופן מברך שלשים ברכות.
- ח. באלו ימים ובאיזה אופן פטור מלברך מאה ברכות?**
1. בזמן הזה שתקנו ברכת המינים. 2. בכל הימים ובכל אופן חייב לברך מאה ברכות ולא יותר. 3. חייב לברך בכל יום לא פחות ממאה ברכות. 4. ביום כיפור ובתשעה באב פטור.
- ט. על מי מדובר שעליו לאכול מעט ירק?**
1. מי שקשה לו לאכול סעודת שבת שיאכל רק ירק. 2. מדובר בימים שאין מספיק ברכות בתפלה ובסעודות. 3. מדובר באחד שלא בירך כל שמונה עשרה ברכות השחר. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- י. הרמב"ם אומר: אין היחיד אומר קדושה ולכן:**
1. המתפלל ביחיד, מדלג על המלים קדוש קדוש וגו' בברכה ראשונה של ק"ש. 2. המתפלל ביחיד לא אומר קדושה בתפלת שמונה עשרה. 3. המתפלל ביחיד אינו אומר קדושה ב"ובא לציון". 4. כל הדברים נכונים.
- יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. יש כאלו שאינם אומרים השכיבנו במעריב כי זה הפסק בין גאולה לתפלה. 2. המתחנן אחרי תפלת ערבית הרי זה משובח. 3. מאחר שתפלת מנחה היא רשות, אינו נופל על פניו. 4. אין כאן תשובה נכונה.

- א. "אין תפילתו של אדם נשמעת בכל עת", ולכן?**
1. אדם צריך להתפלל בבית הכנסת. 2. צריך אדם לשתף בתפלתו חוטאים. 3. אדם צריך להתפלל עם הצבור, כי אז תפלתו נשמעת. 4. כל התשובות נכונות. 5. רק תשובות 1 - 3 נכונות.
- ב. מה עדיף על פני מה?**
1. עדיף להתפלל בבית מדרש על בית הכנסת, אפילו ביחיד. 2. בית כנסת עדיף על פני בית מדרש. 3. שניהם שווים ואין עדיפות לאף אחד מהם. 4. תפלת צבור בבית כנסת עדיף על תפלת יחיד בבית המדרש.
- ג. באיזה אופן זו תפלת צבור?**
1. רק אם יש עשרה לפחות שלא התפללו. 2. גם אם יש רוב של עשרה (לפחות ששה) שמתפללים והשאר משלימים זה תפלת צבור. 3. אפילו שאין עשרה בבית כנסת רק ששה, הרי זה תפלת צבור. 4. רק תשובה 1 נכונה.
- ד. מתי זה נקרא פורס על שמע?**
1. אם אחד קורא ברכת ק"ש ועשרה לפחות עונים אמן. 2. הכוונה שהכהנים נושאים ידים וכולם שומעים ועונים אמן. 3. אחד קורא ברכת שמע בקול ולפחות תשעה עונים אמן. 4. פורס על שמע, הפירוש שצריך להסתיר את העינים בקריאת שמע.
- ה. היו עשרה ואחד יצא, מה יעשו?**
1. אם זה בקריאת התורה, לא ימשיכו את הקריאה. 2. אם זה בתפלה, יחכו עד שיבא עשירי. 3. בכל הדברים שצריך עשרה התחילו ואחד יצא, יגמרו השאר. 4. רק בחזרת הש"ץ ימשיכו ויגמרו בלי עשרה.
- ו. תשעה בגדולה ויחיד בקטנה מצטרפים?**
1. כי הקטנה נגזרת אחר הגדולה. 2. כי בגדולה יש תשעה וזה הרוב הגדול. 3. כי לא כולם חייבים להיות במקום אחד. 4. כי יכולים לבוא עוד אנשים כי יש הרבה מקום.
- ז. באיזה מקום יוצאים ידי חובה בשליח צבור?**
1. אם החזן נמצא יחד עם כולם במקום אחד. 2. אם החזן בגדולה והצבור בקטנה. 3. אם החזן עומד בקרן זוית שבתוך הקטנה. 4. כל התשובות נכונות.
- ח. מתי החזן מוציא את הציבור ידי חובת תפלה?**
1. אם הצבור אומר בקול רם והחזן עונה אמן. 2. רק אם הצבור יודע להתפלל כולם בלי יוצא מן הכלל. 3. גם אם רק רוב הצבור יודע להתפלל בעצמו. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ט. כמה יש שינוי בראש השנה משאר ימות השנה?**
1. היודע להתפלל חייב להתפלל לבד בראש השנה אבל בשאר הימים אסור לו. 2. בראש השנה, היודע יכול לצאת ידי חובה על ידי החזן. 3. אסור, ליודע לצאת ידי חובה על ידי עצמו. 4. אין כל הבדל לגבי תפלת הצבור.
- י. את מי ממנין שליח צבור לכתחילה?**
1. גדול שבצבור בחכמתו ובמעשיו, ואם הוא זקן, זה משובח. 2. אסור למנות שליח צבור שאין קולו ערב. 3. אם לא נתמלא זקנו לא ממנין אותו אפילו לפרוס על שמע. 4. כל התשובות נכונות.
- יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. אין ממנין שליח צבור מי שאינו יכול לבטא את האותיות כתיקונן. 2. סמכותו של הרב למנות אחד מתלמידיו להיות שליח צבור. 3. הסומא אינו יכול להיות שליח צבור רק פורס על שמע. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

א. מה צריך העם לענות בכל כחו?

1. כל אמן בקדיש או בברכות ק"ש. 2. זה כתוב רק על יהא שמיה רבא וגו'.
3. זה נאמר על ברוך ה' המבורך לעולם ועד. 4. רק על ברכות שבתפלת הלחש.

ב. מי צריך לענות אמן אחרי כל ברכה שבחזרת הש"ץ?

1. רק אלו שיצאו ידי חובתם בתפלה. 2. רק אלו שלא יצאו ידי חובתם כי אינם יודעים לקרוא.
3. כולם - גם אלו שיצאו ידי חובה, צריכים לענות אמן. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ג. למה אנו קוראים מודים דרבנן?

1. את מה שאנו אומרים בחזרת הש"ץ. 2. לזה שאנו אומרים בתפלת הלחש בשמונה עשרה.
3. מודים דרבנן שהחזן אומר בחזרת הש"ץ. 4. מודים דרבנן זה רק המלים "על שאנו מודים לך".

ד. אלו פסוקים אומרים בלשון תרגום ומדוע?

1. הפסוקים: "ותשאני רוח" וכו' אומרים תרגום כדי שהמלאכים יבינו. 2. "ותשאני רוח" וגם "ה' ימלוך לעולם ועד" כדי שהעם יבין. 3. רק המלים ובא לציון גואל, כדי שהמלאכים יבינו. 4. כל סדר "ובא לציון" כדי שהמלאכים יבינו.

ה. על מה למדנו שאם אמר, משתקין אותו?

1. מי שאמר: מודים מודים משתקין אותו. 2. מי שאמר: מי שריחם על קן ציפור, ירחם עלינו, משתקין אותו.
3. מי שאמר שאסור לשחוט אותו ואת בנו, זה מפני רחמנות. 4. כל התשובות נכונות.

ו. באיזו תפלה נופלים על פניהם ומתחננים?

1. בכל התפלות שחרית מנחה וערבית. 2. מה שכתוב ברמב"ם זה רק בתפלת המנחה.
3. זה רק בתפלות שחרית ומנחה ולא בערבית. 4. בשחרית נופל על פניו רק החזן ובמנחה כל המתפללים.

ז. באיזו תפלה אין חזרת הש"ץ ומתי?

1. בתפלות ערבית, אין חזרת הש"ץ בכלל גם בשבת וגם בחול. 2. בחול אין בכלל, ובליל שבת, החזן חוזר על ברכה אחת מעין שבע. 3. לאחר שקבלו עליהם ערבית חובה, אומרים חזרת הש"ץ גם בערבית. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

ח. מדוע תקנו בליל שבת חזרה על ידי שליח הציבור?

1. כי חסר למאה ברכות בשבת. 2. כדי שיתפללו מעריב מאוחר שכולם יספיקו לבוא. 3. שאם אחד יאחר ולא השלים תפלתו, שלא ישאר לבד בבית הכנסת. 4. אומרים חזרה לכבוד מלאכי השרת.

ט. ביום טוב שחל בשבת, איך מסיים החזן את ברכת החזרה בתפילת ערבית?

1. ברוך אתה ה' מקדש ישראל והזמנים. 2. ביום טוב שחל בשבת אין חזרת הש"ץ.
3. ברוך אתה ה' מקדש השבת ישראל והזמנים. 4. אין כאן תשובה נכונה.

י. בליל יום הכיפורים שחל בשבת איך מסיים החזן את החזרה בתפלה במעריב?

1. גם בליל יום הכיפורים מסיימים מקדש השבת בלבד. 2. גם ביום הכיפורים אין חזרת הש"ץ בלילה כמו ביום טוב. 3. מסיימים: ברוך אתה ה' מקדש השבת ויום הכיפורים. 4. מסיים רק ביום הכיפורים ולא מזכיר שבת.

יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. בימים שיש מוסף, אומרים סדר קדושה - ובא לציון רק לפני מנחה. 2. במוצאי שבת, זו פעם יחידה שאומרים סדר קדושה בתפלת הערב. 3. בשבתות, לא אומרים ובא לציון גואל לפני מוסף, אבל בימים טובים כן.
4. בראשי חדשים, אין אומרים ובא לציון גואל לפני מוסף אבל בחול המועד כן.

- א. מה ההבדל בין שלש הברכות הראשונות לבין השלש האחרונות?**
1. אין כל הבדל ביניהן ויש להן אותו דין. 2. לפי הכתוב ברמב"ם, אם טעה בשלש הראשונות, יחזור לראש, ובאחרונות לא חוזר ל"עבודה". 3. אם לא כיוון לבו בברכת אבות, יחזור לראש, ואין כן בברכת "עבודה".
 4. אם לא כיוון לבו בהודאה, חוזר לעבודה, מה שאין כן בברכת גבורות.
- ב. אם טעה באחת מברכות התפלה, מה דינו?**
1. בשלש הראשונות, חוזר לראש. 2. בשלש האחרונות, חוזר לעבודה.
 3. בברכות האמצעיות אינו חוזר בכלל. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ג. מה קורה לשליח צבור שטועה?**
1. אם טעה בתפלתו בלחש, אינו חוזר ומתפלל אף פעם. 2. אם טעה בשלש הראשונות, חוזר לראש בכל אופן.
 3. שליח צבור שטעה בתפלתו אפילו בלחש, בכל אופן, יעמוד אחר תחתיו. 4. הדין משתנה אם זה בשחרית או במנחה.
- ד. באיזה אופן, מעמידים חזן אחר תחתיו?**
1. אם טעה בתפלתו בלחש בשלש הראשונות. 2. אם טעה בכל אחת מברכות התפלה.
 3. אם טעה בברכת המינים בכל אופן, מעמידים אחר תחתיו. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ה. מהיכן מתחיל החזן שמעמיד תחת הראשון?**
1. זה משתנה מאופן לאופן, ואין הדין שווה בכלל. 2. הוא מתחיל בכל הברכות מברכה שטעה הראשון.
 3. בכל אופן הוא מתחיל מראש. 4. רק אם טעה בברכת המינים מתחיל מראש.
- ו. האומר איני יורד לפני התיבה בגלל צבע הבגדים שלי, מה דינו?**
1. אחד כזה לא יעבור אף פעם. 2. באותה תפלה לא יעבור אבל בתפלה אחרת כן.
 3. אם בגדיו צבועים ורוצה ללבוש לבנים, יעבור. 4. תשובות 1 - 2 אינן נכונות.
- ז. אם הוא מסופק אם כבר התפלל או לא?**
1. ספק ברכות להקל ואסור לו להתפלל בכל אופן. 2. הוא יכול להתפלל תפלת נדבה וצריך לכוין דעתו לכך.
 3. הוא חייב להתפלל עוד פעם כי ספק תפילה לחומרא. 4. רק במעריב - שזה רשות יתפלל תפלת נדבה.
- ח. נזכר באמצע התפלה שהוא כבר התפלל, מה עליו לעשות?**
1. לפי כל הדעות בכל התפלות פוסק ואפילו באמצע ברכה. 2. בכל תפלה מסיים את הברכה ופוסק.
 3. בערבית אינו פוסק. ובשאר התפלות, פוסק אפילו באמצע הברכה. 4. אין להפסיק באמצע שמו"ע, ולכן יתפלל עד הסוף.
- ט. מי שטעה והתפלל בחול במנחה תפילת שחרית?**
1. אם סיים את התפלה, עליו לחזור. 2. אם נזכר באמצע הברכה יסיים את הברכה וחוזר לראש.
 3. יפסיק את הברכה אפילו באמצע ויחזור לראש. 4. אין כאן שום דבר נכון.
- י. אם טעה בשבת והתפלל תפלת חול מה יעשה?**
1. אם נזכר בשלש הראשונות, מפסיק וחוזר לראש. 2. אם למשל נזכר בברכת רפאנו למשל, הוא מסיים את הברכה וחוזר לראש התפלה. 3. אם נזכר, לדוגמא, בברכת "סלח לנו", מסיים את הברכה וחוזר לתפלת שבת.
 4. אינו מפסיק ואינו חוזר ויצא ידי חובה.
- יא. אם התפלל תפלת חול במקום מוסף, מה יעשה?**
1. אם זה בשבת, יחזור אבל בראש חודש, לא. 2. אם נזכר לאחר שגמר תפלתו, אינו חוזר.
 3. אם נזכר באמצע הברכה, פוסק באמצע ואם בסוף, יחזור ויתפלל מוסף. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

א. אם טעה בימות הגשמים ולא אחר מוריד הגשם, מה דינו?
 1. אם אמר מוריד הטל, חוזר לראש. 2. אם לא אמר כלום, אינו חוזר לראש. 3. אם אמר שניהם מוריד הגשם וגם מוריד הטל, הרי הוא חוזר לאתה גבור. 4. אם הזכיר את הטל אינו חוזר.

ב. בימות החמה ולא אמר מוריד הטל, מה דינו?
 1. אם לא אמר כלום אין מחזירין אותו. 2. אם אמר מוריד הגשם חוזר ל"אתה גבור" וממשיך.
 3. אם אמר שניהם, אינו חוזר בכלל. 4. כל התשובות נכונות.

ג. שכח לומר ותן טל ומטר בימות הגשמים, מה דינו?
 1. אם נזכר לפני שומע תפלה שואל ב"שומע תפלה". 2. אם נזכר לפני ברכך עלינו, חוזר לראש.
 3. אם נזכר במודים, חוזר לברך עלינו. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

ד. אם שכח ולא אמר יעלה ויבא בתפלה, מה יעשה?
 1. בשחרית ובמנחה, עליו לחזור. 2. בערבית של ראש חודש אינו חוזר ושל יום טוב, כן חוזר. 3. שליח צבור ששכח בערבית חוזר גם בליל ראש חודש. 4. תשובות 2 - 3 נכונות. 5. תשובות 1 - 2 נכונות.

ה. נזכר באמצע התפלה שלא אמר יעלה ויבא?
 1. אם נזכר לפני שמע קולנו יאמר בשמע קולנו. 2. אם נזכר לפני שעקר רגליו חוזר ל"רצה".
 3. אם נזכר לפני שעקר רגליו אומר במקום יעלה ויבא. 4. אינו חוזר אפילו שעקר רגליו.

ו. שליח צבור שטעה בחזרת הש"ץ ולא אמר יעלה ויבא, מתי עליו לחזור?
 1. אם שכח בחזרת הש"ץ במעריב. 2. אם בתפלת מנחה עליו לחזור. 3. אם שכח בתפלת שחרית, עליו לחזור אפילו בראש חודש. 4. שליח צבור אינו חוזר אף פעם מפני טרחת צבור.

ז. טעה בעשרת ימי תשובה ולא אמר המלך הקדוש, מה צריך לעשות?
 1. אם זה לאחר תוך כדי דיבור, חוזר לראש. 2. היכן שנזכר, חוזר לברכת אתה קדוש וממשיך לפי הסדר.
 3. במקום שנזכר אומר: המלך הקדוש וממשיך ממקום שהפסיק. 4. אם נזכר לפני שומע תפלה, אומר בשומע תפלה.

ח. אם שכח לומר "המלך המשפט", מה נכון לפי הרמב"ם?
 1. אם נזכר לאחר תוך כדי דיבור, חוזר לראש. 2. אין צורך לחזור בכל אופן.
 3. אם נזכר לפני שעקר רגליו, חוזר לברכת השיבה שופטינו. 4. אם נזכר לפני רצה, אומר שם המלך המשפט.

ט. מה נכון מבין הדברים הבאים?
 1. לא הזכיר הבדלה בחונן הדעת אינו חוזר. 2. לא אמר עננו בתפלת תענית, ועקר רגליו אינו חוזר.
 3. לא הזכיר ועל הנסים בחנוכה ובפורים, אינו חוזר. 4. לא אמר יעלה ויבא והלל בפורים חוזר.
 5. תשובה 4 אינה נכונה

י. שכח ולא התפלל מנחה בשבת, מה עליו לעשות?
 1. מתפלל שתיים של חול במוצאי שבת ומבדיל בפעם הראשונה ולא בשניה. 2. מבדיל בשניה ולא בראשונה
 כי הראשונה במקום מנחה. 3. לכתחילה יבדיל בשתייהן. 4. לכתחילה יתפלל שלש תפלות ויבדיל בשלישית.

יא. הנכנס לבית הכנסת ומצא צבור שמתפללין בלחש איך צריך לנהוג?
 1. בכל אופן, עליו לחכות עד שהשליח צבור יתחיל ויתפלל עמו. 2. בכל אופן, עליו להתפלל ולא לחכות.
 3. באם הוא יצליח להתחיל ולגמור לפני קדושה של צבור, שיתפלל. 4. עליו לחכות שהצבור יגמור להתפלל,
 ואז יתפלל הוא ביחיד.

- א. מה יכולים לכפות בני העיר על בני העיר?**
1. לבוא לבית הכנסת להתפלל יום יום. 2. כופין זה על זה לבנות בית כנסת אפילו אם חמשה אנשים בעיר.
 3. כופין לבנות בית כנסת, ולקנות ספר תורה, אם יש לפחות עשרה מישראל. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ב. מה לומדים ממה שנאמר: "בראש הומיות תקרא"?**
1. שצריך לרומם את בית אלוקינו. 2. שבונים בית כנסת בגובהה של עיר.
 3. שבנין בית הכנסת יהיה הכי גבוה בעיר. 4. שבנין בית הכנסת יהיה בחצרות העיר.
- ג. באיזה צד פותחים את הפתח בבית הכנסת?**
1. בכל מקום ובכל אופן רק בצד מזרח. 2. הפתח, חייב להיות בצד ה'ארון קודש'.
 3. עושים את הפתח בצד שממול המקום אליו מתפללים. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ד. את הבימה מעמידים באמצע בית הכנסת, מדוע?**
1. כדי שכולם ישמעו את הקורא בתורה. 2. כדי שישמעו כולם דברי הכיבושין שנאמרים על ידי זה שאומרם על הבימה. 3. כי יש בבימה ספר תורה, ולכן מעמידים אותה באמצע. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ה. פני כל העם, כלפי מה, וכלפי מי יושבים?**
1. הם יושבים, כלפי הזקנים כלפי הקודש וכלפי התיבה. 2. אין סדר קבוע בזה וכל אחד בוחר את מקומו ואת צדו. 3. פני העם הם שורה מול שורה. 4. זה תלוי באיזה מקום ובאיזה גובה בית הכנסת.
- ו. איך מכבדים את בתי הכנסיות?**
1. מכבדים אותם על ידי שמדליקים עששיות. 2. מכבדים אותם על ידי מחצלאות יפות ומצויירות.
 3. מכבדים הכוונה שאחד מכבד את השני בתוך בית הכנסת. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ז. למי מותר להכנס לבית כנסת מפני החמה או מפני הגשמים?**
1. רק לתלמידים וחכמים מותר הכל לעשות שם. 2. מדוחק מותר לכל אחד להכנס לבית הכנסת.
 3. מפני החמה או מפני הגשמים בלבד, אין היתר לאף אחד. 4. יש הבדל בין בית כנסת לבין בית חדש בענין זה.
- ח. מה מותר לעשות בבתי כנסיות חוץ מתפלה ולימוד?**
1. מותר לעשות בהם חשבונות של מצוה. 2. מותר להספיד בהם רק הספד על מתים שרבים באים לשמוע.
 3. רק אם עושים הספד אחד על מתים רבים ר"ל. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ט. באיזה אופן, יהיה מותר לעשות קפנדריא מבית כנסת?**
1. אם זה רק בית מדרש, מותר. 2. אם זה רק בית כנסת ולא בית מדרש מותר.
 3. אם יש לבית כנסת רק פתח אחד הרי זה מותר. 4. אין כאן דבר נכון.
- י. מה לומדים מ"אשרי יושבי ביתך"?**
1. שהישיבה והשהיה בבית הכנסת מצוה היא. 2. שאסור להכנס לבית כנסת לשבת שם, עליו לשבת בבית.
 3. שאדם שאינו יוצא מביתו, הרי הוא מאושר. 4. כל התשובות נכונות.
- יא. באיזה אופן, מותר לצאת מן הפתח שכנגד שבבית הכנסת?**
1. אם רצה לעשות קפנדריא. 2. אם נכנס בכוונה לדבר מותר כגון לקרוא לחברו ושהה שם.
 3. אם הוא צריך לרוק את רוקו. 4. אם הוא בא במקלו במנעלו ובאפונדתו.

- א. עלו עשבים על בתי כנסת שחרבו, מה עושים עמהם?**
1. תולשים אותם כי הם עומדים בקדושתם. 2. תולשים אותם, כדי לעורר רוחם של בני ישראל שיכנו אותם מחדש. 3. אין זה מכובד שיהיו עשבים על הקירות ולכן תולשים אותם. 4. תולשים אותם, אבל מניחים אותם במקומם, כדי שיצטערו ויכנו אותם מחורבותיהם.
- ב. אין סותרין בית כנסת כדי לבנות אחר במקומו, מדוע?**
1. כי אין שום היתר להרוס בית כנסת בשום פנים. 2. כי יש סכנה שמא יארע להם אונס ולא יבנו. 3. כי אין להם מקום להתפלל ולכן, מותר להרוס כותל אחד בלבד. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ג. אם חרבו יסודותיו של בית הכנסת, מה עושים?**
1. סותרים אותו ובונים אחר במהירות. 2. קודם בונים אחר יומם ולילה, ואחר כך סותרים את החרב. 3. בונים כותל וסותרים כותל עד שהכל נבנה. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ד. "מעלין בקודש ולא מורידין" ולכן:**
1. אסור לעשות מבית מדרש, בית כנסת. 2. אין קדושה יותר גבוהה מספר תורה. 3. אסור לקנות שום דבר ממותר הכסף של דבר הנמכר. 4. כל התשובות נכונות.
- ה. אספו כסף לבנות בית כנסת, מה מותר לעשות עם הכסף?**
1. מותר רק לבנות בית הכנסת ולא משהו אחר. 2. מותר לבנות בו רק בית מדרש ולא בית כנסת. 3. מותר לשנות רק מקדושה קלה לקדושה חמורה ממנה. 4. אם התנו, מותר להשתמש כרצונם. 5. תשובות 3 - 4 נכונות.
- ו. איזה בית הכנסת מותר למכור ואיזה אסור?**
1. מותר למכור בית כנסת בעיר, ובכסף זה לבנות אותו בכפר. 2. באף מקום, ובשום אופן, אסור למכור בית כנסת. 3. מותר למכור בכל מקום, אם צריך את הכסף. 4. מותר למכור בעיר אם יש מספיק בתי כנסת בכפר. 5. שום דבר לא נכון.
- ז. מה אסור לעשות בבית הכנסת שמכרו אותו, מה נכון?**
1. אם התנו עם הלוקח שלא יעשה בורסקי, אסור לו לעשות. 2. בשום פנים ובשום אופן, אין לעשות שם כלום ויישאר שומם. 3. אסור לעשות ממנו בית מדרש, אבל השאר מותר. 4. רק לז' טובי העיר, מותר למכור להם, ויעשו כל מה שרוצים.
- ח. מה יכולים להתנות ז' טובי העיר?**
1. שהמותר יהיה חולין. 2. שמותר להוריד בקודש אבל לא להשתמש במותר לחולין. 3. ז' טובי העיר, יכולים להתיר לקונה בית הכנסת לעשות בו כרצונם. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
- ט. באיזה אופן, יכול אדם אחד למכור ולעשות מה שירצה?**
1. רק אם כל אנשי העיר קבלו עליהם אדם אחד. 2. רק אם אדם אחד קונה את בית הכנסת. 3. אפילו שרוב אנשי העיר קבלו אותו עליהם. 4. רק אם האחד הוא מז' טובי העיר.
- י. באיזה אופן, מסתלקת הקדושה מבית כנסת?**
1. באופן שמוכרים את בית הכנסת, או שנותנים אותו במתנה. 2. רק אם משכירים או ממשכנין, אבל אם מוכרים לא. 3. אם לוקחים את העצים והלבנים ומלויים אותם. 4. לעולם אין הקדושה מסתלקת מבית הכנסת.
- יא. רחובה של עיר אין בה קדושה, מדוע?**
1. כי אין לה תקרה ואי אפשר להתפלל שם בחורף מפני הגשם. 2. כי אי אפשר להתפלל בקיץ מפני השמש. 3. מפני שלא קבעו מקום זה לתפלה בלבד. 4. כי אי אפשר לשמוע את החזן בגלל ריבוי האנשים.

א. מי תיקן שיקראו בתורה?

1. משה רבינו תיקן שיקראו בשבת ובשני וחמישי. 2. עזרא תיקן שיקראו במנחה בשבת ושיקראו שלשה אנשים ולא פחות מעשרה פסוקים. 3. עזרא תיקן שלא יעברו שלשה ימים בלא הפטרה. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ב. מה נכון בדברים הבאים?

1. בימי חול מפטירין בנביא רק בתעניות ובחנוכה. 2. בתעניות בחנוכה ובפורים כי אין עושים מלאכה בהם. 3. אין קוראים פחות מעשרה פסוקים לכל עולה לתורה. 4. תמיד, ראשון ושני, קוראים שלשה פסוקים ולא יותר. 5. שום דבר לא מדוייק.

ג. לפי הרמב"ם מתי מגוללים הספר ומברכים?

1. רק כאשר העולה לתורה אומר: "ברכו". 2. לפי מה שכתוב ברמב"ם, מגולל הספר לפני הברכה שמברך אחר הקריאה. 3. ספר התורה נשאר פתוח עד שהשלישי גומר. 4. מגולל הספר רק לפני הקריאה בתורה.

ד. אחד קרא ונשתתק, מה צריך לעשות?

1. אין צריך להמשיך את הקריאה ויצא ידי חובה. 2. במקום שפסק הראשון, השני מתחיל. 3. השני מתחיל מהמקום שהראשון התחיל. 4. השני מתחיל על ידי זה שחוזר על הברכות.

ה. מי רשאי להתחיל לקרוא בתורה מבלי שיאמרו לו?

1. אף אחד גם לא החזן אסור להתחיל לבדו. 2. חזן הכנסת או ראש הכנסת, רשאי להתחיל לבד. 3. זה שעומד עם החזן בשעת הקריאה. 4. כל מי שהוא חושב שהוא יודע לקרוא בתורה.

ו. למי אסור לעסוק בתורה בעת הקריאה?

1. רק לקרוא אסור אבל לשומעים מותר. 2. לכולם אסור לעסוק בתורה בעת הקריאה. 3. רק למי שתורתו אומנתו אסור אבל לשאר מותר. 4. לכולם אסור מלבד למי שתורתו אומנתו שמותר לו.

ז. מה נכון לגבי התורגמן?

1. התורגמן, תרגם לארמית מה ששמע מהקורא בתורה. 2. הקורא, קורא פסוק אחד בלבד והתורגמן מתרגם אותו. 3. אסור למתרגם, לתרגם כמה פסוקים ביחד אבל הקורא רשאי לקרוא כמה פסוקים ביחד. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ח. מה מותר לקרוא ואסור למתרגם?

1. לקרוא מותר לתרגם ולמתרגם אסור לקרוא. 2. למתרגם, אסור להגביה קולו יותר מן הקורא, אבל לקרוא מותר. 3. למתרגם אסור להתחיל לפני שהקורא גמר את הפסוק, ולקורא מותר להתחיל פסוק חדש לפני שהמתרגם גמר. 4. אף דבר אינו נכון.

ט. מה אסור למתרגם ומה אסור לקורא?

1. אסור למתרגם לקרוא מן הכתב ואסור לקורא לסייע למתרגם. 2. אין שנים מתרגמים ביחד אלא אחד קורא ואחד מתרגם. 3. אין כבוד לגדול שקטן יתרגם אותו, ואין כבוד לקטן שגדול יתרגמו. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

י. מה מתרגמים ומה לא מתרגמים מה קוראים ומה לא?

1. מעשה אמנון לא קוראים ולא מתרגמים. 2. מעשה ראובן מתרגמים אבל לא קוראים. 3. מעשה העגל קוראים ומתרגמים. 4. קוראים את הכל ולא את הכל מתרגמים.

יא. באיזה אופן, מותר למפטיר לדלג?

1. מותר לו לדלג רק מנביא לנביא, ולא מענין לענין. 2. מותר למפטיר לדלג מנביא לנביא רק ב"תרי עשר" ולא באחרים. 3. מותר לו לדלג רק על עשרים ואחד פסוקים ולא על יותר. 4. מותר לו לדלג על שלשת הפסוקים שקורא קודם בתורה.

- א. מהי ההלכה בתרגום וקריאה במפטיר?**
1. אין כל הבדל בין קריאה בתורה לבין קריאה במפטיר. 2. במפטיר מותר לקרוא שלשה פסוקים ביחד והמתרגם, מתרגם אותם שלשתם זה אחר זה. 3. בכל אופן חייב לקרוא שלשה פסוקים ביחד ולא פחות. 4. במפטיר קוראים ואין מתרגמים.
- ב. כמה ברכות מברך ה"מפטיר"?**
1. ברכה אחת לפני וארבע ברכות אחרי ההפטרה. 2. מברך שתיים בתורה ועוד חמש בהפטרה סך הכל שבע ברכות. 3. אם ראש חודש בשבת, מוסיף עוד ברכה אחרי ההפטרה. 4. רק תשובות 1 - 2 נכונות.
- ג. כמה עולים לתורה בימים שקוראים בהם בתורה כולל מנחה?**
1. בשבת לא פחות מ-10. 2. ביום טוב שחל בשבת לא פחות מ-8. 3. בתענית שחל בראש חודש לא פחות מ-7. 4. ביום כיפור לא פחות מ-9 רק אם זה חל בשבת. 5. כל התשובות נכונות. 6. רק תשובות 1 - 2 נכונות.
- ד. לפי הכתוב ברמב"ם מה נכון?**
1. קטן, היודע לקרות, עולה ממנין הקוראים. 2. אשה וקטן אינם עולים לתורה, רק למפטיר עולים. 3. מפטיר אף פעם לא ממנין הקוראים. 4. חייב שיהיו שבעה שיודעים לקרוא, ואם אין לא קוראים.
- ה. על מה אומר הרמב"ם שמנהג פשוט הוא היום?**
1. שכהן עם הארץ, אינו עולה בכלל. 2. שכהן תמיד ראשון אפילו הוא עם הארץ. 3. כל מי שגדול מחברו בחכמה הוא קודם לעלות לתורה אפילו כשיש כהן. 4. שום דבר אינו נכון.
- ו. אין לוי במנין, רק כהנים וישראלים, איך יעלו?**
1. כהן ראשון ואחריו כהן שני ואחריו ישראל. 2. עולים רק ישראלים או כהנים. 3. כהן קורא ראשון ואחריו שני ישראלים. 4. כהן עולה ראשון ושני ואחריו ישראל.
- ז. מה כתוב ברמב"ם לגבי ה"קדיש" בקריאת התורה בשחרית?**
1. ביום שיש בו מפטיר ומוסף נהגו לומר קודם מוסף את הקדיש. 2. ביום שיש בו מפטיר ומוסף נוהגים לומר קדיש לפני המפטיר. 3. יש נוהגים לומר קדיש אחרי המפטיר. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ח. במנחה של שבת וביום טוב, מתי אומרים את הקדיש בקריאת התורה?**
1. בשבת וביום טוב שחל בשבת, מחזירים את הספר להיכל ואומרים קדיש. 2. לפי הרמב"ם רק ביום טוב מחזירים את הספר להיכל ואומרים קדיש אבל לא ביום טוב שחל בשבת. 3. במנחה אף פעם לא אומרים קדיש אחרי קריאת התורה. 4. אין קריאת התורה במנחה חוץ מיום הכיפורים.
- ט. מה נכון לפי הרמב"ם ביום שני וחמישי בימות החול?**
1. בימות החול אין אומרים קדיש אחרי הקריאה. 2. קוראים בתורה ומחזירים ואומרים קדיש ואחר כך אומרים אשרי ובא לציון. 3. שאחרי שכל העם נפטרים, אז אומרים קדיש. 4. שביום שקוראים בתורה לא אומרים "אשרי" ו"בא לציון".
- י. אין קוראים ב"חומשים", למה הכוונה?**
1. הכוונה לחומשים אפילו של קלף, אבל כל חומש בקלף אחר. 2. הכוונה רק לחומשים מודפסים על נייר, אבל של קלף כן מותר. 3. הכוונה על חמשה חומשי תורה המודפסים על קלף אחד. 4. הכוונה לחומשים שנכתבו בכתב יד ולא באותיות מרובעות.
- יא. לפעמים מוציאים שני ספרי תורה, מתי ומדוע?**
1. כאשר קוראים שני ענינים, ובשום פנים ואופן אסור לקרוא אותם בספר תורה אחד. 2. כאשר יש לקרוא שני ענינים, ומפני טרח הצבור. 3. כאשר יש שני ענינים ושלא יגידו שספר הראשון פגום. 4. כאשר צריך לכבד יותר אנשים לגלול את הספר.

- א. מהו המנהג הפשוט, ומדוע הוא נקרא פשוט?**
1. המנהג הפשוט, שקוראים את התורה במשך שנה אחת - מנהג שהתפשט עד היום. 2. שרק בשנה פשוטה, קוראים את התורה בשנה אחת. 3. שמשלימים את התורה בשלש שנים וזה מנהג פשוט ולא חשוב. 4. המנהג שמשלימים את התורה שלש פעמים בשנה, ולכן זה נקרא פשוט.
- ב. ישנן שבתות שקוראים שתי סדרות במקום אחת, מדוע?**
1. כי יש סדרות שחייבים תמיד לקרוא אותן ביחד, כמו תזריע מצורע. 2. מאחר שצריך לקרוא את התורה כולה במשך השנה ויש יותר פרשיות מאשר שבתות. 3. כי יש סדרות קטנות וחייבים לצרפם. 4. רק פרשיות בהר בחוקותי קוראים ביחד, כי בהר סיני ניתנו החוקים.
- ג. מתי חוזרים וקוראים עוד פעם פסוק שכבר קראו?**
1. זה בראשי חודשים שחלים דוקא בשבת. 2. רק כאשר יש שני ימים ראש חודש קוראים עושים כך רק ביום השני. 3. שבכל ימי ראש חודש שחלים בחול. 4. רק בימי ראש חודש שחלים בשני או בחמישי.
- ד. במה שונה פרשת האזינו משאר פרשיות התורה?**
1. שמותר לקרוא אותה בפחות מעשרה. 2. שלא מקפידים, בפרשת האזינו, לפתוח ולסיים בדבר טוב. 3. פרשה זו שונה בכך, שיש בה עניני תוכחה. 4. תשובות 2 - 3 נכונות ותשובה 1 אינה נכונה.
- ה. מה קוראים בימים טובים שחלים בשבת?**
1. מוציאים שני ספרי תורה, באחד קוראים פרשת השבוע, ובשני ענין המועדים. 2. קוראים רק פרשת השבוע ולא יותר. 3. בימים טובים וביום הכיפורים קוראים בעניני היום גם אם הם חלים בשבת. 4. קוראים עניני היום אבל ההפטרה היא של פרשת השבוע.
- ו. מה קוראים בחג השבועות ומה מפטירין?**
1. אם זה חל בשבת קוראים פרשת השבוע ומפטירים מעניני היום. 2. בחג השבועות קוראים רק בענין היום וגם ההפטרה אינה מפרשת השבוע אפילו שחל בשבת. 3. בחוץ לארץ שישנם שני ימים ואחד מהם חל בשבת, בשבת קוראים פרשת השבוע ובשני בענין המועד. 4. אין תשובה נכונה.
- ז. מה קוראים בראש השנה בארץ ישראל, ומה בחוץ לארץ?**
1. בראש השנה אין הבדל ובשני המקומות אותו דין. 2. בחוץ לארץ קוראים ביום השני וה' פקד את שרה, ובארץ, עקדת יצחק. 3. בארץ יש הבדל בקריאה של יום א' ליום ב' ובחול, קוראים אותה הקריאה בשני הימים. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ח. באלו מועדים מפטירים פעמיים באותו יום?**
1. ביום הכפורים רק אם זה חל בשבת. 2. בימים טובים שחל בשבת מפטירים פעמיים בשחרית ובמנחה. 3. ביום הכפורים מפטירים גם במנחה, אפילו שהוא חל בחול. 4. אין מפטירים פעמיים אף פעם באותו יום.
- ט. מה קוראים ביום השני של חג הסוכות?**
1. בחול קוראים מעניני היום ובארץ לא קוראים בכלל. 2. בארץ, קוראים מה שקראו ביום ראשון. 3. ביום השני של סוכות קוראים, בכל מקום "וזאת הברכה". 4. בחול קוראים בעניני היום. ובארץ, זה כבר חול המועד.
- י. בשני הימים האחרונים של חג הסוכות, מה נכון?**
1. בכל העולם קוראים, ויהי אחרי מות משה עבד ה'. 2. ביום האחרון כולם קוראים וזאת הברכה. 3. בחול קוראים בשמיני עצרת "וזאת הברכה" ובארץ ישראל קוראים רק בראשית. 4. הכל מנהג המדינה.
- יא. איזה קריאה יש בחול המועד?**
1. בחול המועד סוכות בחוץ לארץ בגלל הספק כופלים וקוראים קרבנות של יומיים. 2. בחוה"מ של פסח קוראים כל יום מעניני היום. 3. אין שום הבדל בין חוה"מ של פסח לזה של סוכות. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

א. מה קורא המפטיר בימים טובים?

1. המפטיר קורא בספר השני ענין הקרבן שהביאו בו ביום. 2. ביו"ט, שמוציאים בו רק ספר אחד, המפטיר הוא האחרון מהקוראים. 3. ביו"ט, שמוציאים שני ספרים, קורא המפטיר מפרשת השבוע. 4. אין מפטיר ביו"ט כלל.

ב. מתי אומרים קדיש בקריאת התורה?

1. כשהיו מוציאים את ספרי התורה זה אחר זה, היו אומרים פעמיים קדיש. 2. בכל הזמנים אומרים קדיש רק פעם אחת אחרי הספר הראשון ולא יותר. 3. המנהג הפשוט, לומר קדיש אחרי המשלים ולפני המפטיר. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

ג. מה קוראים בשבת חול המועד?

1. בשבת חול המועד, קוראים פרשת השבוע והמפטיר קורא מענין הקרבן. 2. בשבת חול המועד פסח קוראים מענין הפסח ובסוכות פרשת השבוע. 3. בשבת חול המועד של פסח ושל סוכות קוראים אותה הקריאה ורק ההפטרות שונות. 4. גם הקריאות וגם ההפטרות שוות בשבת חול המועד של פסח ושל סוכות.

ד. מה מפטירים בשבתות חנוכה ופורים?

1. בשבת חנוכה, מפטירים בנרות זכריה גם בשבת ראשונה וגם בשניה. 2. בשבת חנוכה השניה, מפטירין מנרות שלמה. 3. בשבת פורים (בירושלים) מפטירים מפרשת השבוע. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

ה. באלו ימים מפטירים פעמיים בשחרית ובמנחה?

1. ביום הכפורים ובתשעה באב. 2. בכל אחד מהתעניות מפטירים בשחרית ובמנחה. 3. רק ביום הכפורים ובתעניות אחרות שחלות בשבת. 4. בראש השנה שחל בשבת וביום הכפורים גם אם חל בחול.

ו. יש ארבע פרשיות. מתי היא השניה ומתי השלישית?

1. שבת אחרי שבת שקלים היא השניה ואחריה שבת פרה. 2. שניה היא תמיד השבת שלפני פורים, והשלישית, היא תמיד שבת שלפני הרביעית. 3. השניה היא תמיד אחרי פורים, והשלישית, תמיד אחרי השניה ללא הפסקה. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ז. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. בכדי לדעת, מתי פרשת פרה השלישית צריך לדעת קודם מתי הרביעית. 2. הרביעית היא שבת שלפני ראש חודש ניסן. 3. אין הפסקה בין שלישית לרביעית. 4. הכל נכון.

ח. כל פרשה מארבע הפרשיות, מתי קוראים אותה ומה קוראים קודם, מה נכון?

1. קוראים אותה בספר השני ולפני שקוראים פרשת השבוע בראשון. 2. הפרשה הזו נקראת בספר הראשון ואחר כך באותו ספר קוראים פרשת השבוע. 3. בארבע הפרשיות לא קוראים בכלל פרשת השבוע. 4. בכל אופן קוראים אותה בספר הראשון. 5. אף תשובה אינה נכונה.

ט. ר"ח אדר שחל להיות בשבת כמה ספרים מוציאים?

1. שלשה - בראשון פרשת השבוע. בשני פרשת שקלים ובשלישי ראש חודש. 2. בראשון פרשת השבוע בשני - ראש חודש ובשלישי פרשת שקלים. 3. מוציאים רק שני ספרים בראשון, ראש חודש בשני שקלים ובשלישי פרשת השבוע. 4. שלשה. בראשון - שקלים בשני - ראש חודש ובשלישי פרשת השבוע.

י. כמה ספרים מוציאים בימי חנוכה?

1. בכל יום מוציאים אחד ובשבת שנים. 2. כל יום מוציאים שנים ובשבת שלשה. 3. ביום רגיל - ספר אחד, בראש חודש טבת שחל בחול מוציאים שנים ובשבת ר"ח חנוכה, מוציאים שלשה ספרים. 4. ביום א' של חנוכה שחל בשבת, מוציאים שלשה ספרים.

יא. מי אינו חייב להעביר את הסדרה שנים מקרא ואחד תרגום?

1. מי ששמע במשך השבוע את כל קריאת התורה. 2. מי שאומר את התרגום לבד. 3. מי שקורא בתורה בצבור. 4. כולם חייבים לקרוא לעצמם את הסדרה של אותה שבת שנים מקרא ואחד תרגום.

א. באיזו תפלה אין נושאים הכהנים כפים?

1. אין נשיאת כפים בתפלת מנחה אף יום בכל השנה. 2. רק בתעניות אין נושאים כפים במנחה. 3. אין נושאים כפים במנחה מלבד בתעניות כגון תשעה באב ושבעה עשר בתמוז. 4. הכל תלוי במנהג המדינה.

ב. לפי מה שכתוב ברמב"ם בפרק זה, מאיזו מלה, שליח הצבור מקריא?

1. אחר המלה "יברכך" שמלה זו הכהנים אומרים בעצמם. 2. המקריא מתחיל לפני הברכה של הכהנים. 3. רק מהפסוק השני: "יאר". 4. לפי הכתוב כאן, הכהנים מקרים את שליח הציבור, והוא אומר אחריהם.

ג. מתי הכהנים יורדים מהדוכן?

1. לאחר המלה האחרונה 'שלום' שלפני 'שים שלום'. 2. רק לאחר שהחזן פוסע שלש פסיעות. 3. אחרי שהחזן מברך את הברכה של שים שלום. 4. מיד שהחזן מתחיל "שים שלום" יכולים כבר לרדת.

ד. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. אין הכהנים מתחילים לברך עד שיאמרו להם "כהנים". 2. אין השליח צבור עונה 'אמן' אחרי הכהנים. 3. אין הכהנים רשאים להחזיר פניהם אל הקודש, רק לאחר שאומרים להם: "כהנים". 4. אין הכהנים רשאים לכופף קשרי אצבעותיהם עד שיחזירו פניהם מן הצבור. 5. כל הדברים נכונים. 6. רק 1 - 2 - 4 נכון.

ה. איך מתנהגים הכהנים בברכת כהנים?

1. עיניהם כנגד הארץ. 2. הם מביטים בעם ומסיחים דעתם מעיני העם. 3. מביטים כל הזמן על אצבעותיהם. 4. הכהנים מכוונים פניהם אל הצבור ואינם מסיחים דעתם מהצבור.

ו. אם יש כהן אחד ולא יותר, מה נוהגים לעשות?

1. החזן אומר "כהן" ולא "כהנים". 2. אם אין שני כהנים אין ברכת כהנים כי כתוב: "כה תברכו" - לשון רבים. 3. הכהן מתחיל לברך לבד. 4. לא משנה כמה כהנים, והדין שוה לכולם.

ז. במה שונה הכהן הגדול משאר הכהנים?

1. אם יש כהן גדול רק הוא עולה לדוכן. 2. כהן גדול אינו עולה לדוכן רק ביום הכפורים. 3. הכהן הגדול אין מגביה ידיו למעלה מן הציץ. 4. רק הכהן הגדול, אם הוא לבדו, עושה כל שלש הברכות ברכה אחת.

ח. מה קרה משמת שמעון הצדיק?

1. לא היו הכהנים מברכים בשם המפורש אפילו במקדש. 2. לא היו עולים הכהנים לדוכן בבית המקדש. 3. לא היה הכהן הגדול עולה לדוכן. 4. לגבי המקדש, כל עוד היה המקדש ברכו כולם בשם המפורש.

ט. מי אומר השקיפה ממעון קדשך, ומתי?

1. לאחר גמר ברכת הכהנים, העם אומר השקיפה וגו'. 2. כהנים לפני שמברכים את הברכה, אומרים בלחש השקיפה. 3. הכהנים לאחר שמשלימים ברכת הכהנים, אומרים, בין השאר השקיפה. 4. לאחר ברכת הכהנים הם וגם כל העם אומרים השקיפה וגו'.

י. כהן שרוצה להוסיף ברכה על שלשה הפסוקים, מה עליו לעשות?

1. יכול להוסיף כמה שרוצה אבל רק בלחש שלא ישמעו. 2. אינו רשאי להוסיף כלום גם לא בלחש. 3. יכול להוסיף בין הפסוקים אבל רק בלחש. 4. רשאי להוסיף רק ברכה אחת ואפילו בקול רם.

יא. כתוב: במדינה (לא בבית המקדש) מברכין אחר כל תפלה, מה הכוונה?

1. שלאחר התפלה מברכים הכהנים עוד הפעם חוץ ממנחה. 2. חוץ ממנחה, מברכים הכהנים גם בתפלת ערבית. 3. במדינה אפשר לברך יותר מפעם אחת רק לא במנחה, גזירה שמא שתוי הוא. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

א. "הלשון", מונע נשיאת כפים למי הכוונה?

1. העלגין - שבמקום מ' אומרים ל'. 2. שבמקום א' אומרים ע' או להיפך.
3. שבמקום ש' אומרים א' או ע'. 4. שהם כבדי פה ומוציאין את לשונם כאשר הם מדברים.

ב. איזה מום מונע נשיאת כפים ובאיזה אופן, אינו מונע, מה נכון?

1. אם יש לו מום בבטנו אסור אבל אם זה מפורסם מותר כי לא יסתכלו בו. 2. אם יש לו ריר על זקנו, זה מונע אבל יש לו ריר ואין לו זקן מותר. 3. כל מי שבשעה שמדבר, רגליו מתעקמות, זה מונע אבל אם זה עקום מבלי שמדבר מותר. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ג. איזה כהן אסור לו לישא כפיו?

1. כהן שעבד עבודה זרה, בכל אופן אינו נושא את כפיו. 2. כהן שהרג את הנפש אסור לו, אבל אם עשה תשובה מותר לו. 3. כהן שנשתמד לעבודה זרה ודוקא אם לא חזר בו. 4. כל עבירה שאדם עשה בשוגג או במזיד ולא חזר בו, הוא מנוע מלישא את כפיו.

ד. כמה יין צריך הכהן לשתות שלא יוכל לשאת כפיו?

1. אם שתה רביעית יין בפעם אחת. 2. אם שתה יותר מרביעית אפילו בכמה פעמים.
3. אם שתה את היין באצבעות שלו אפילו פחות מרביעית, אסור. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ה. השנים וטומאת ידיים מונעים מהכהן נשיאת כפיו, מה הכוונה?

1. ה"שנים" הכוונה לנער שלא הגיע לגיל שזקנו מתמלא. 2. "טומאת ידיים" הכוונה שלא נטל ידיו.
3. שאם לא נטל את ידיו וגם הוא נער לא ישא כפיו אבל אחד מהם מספיק. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ו. אין אומרים לאדם רשע הוסף רשע והמנע מן המצוות, ולכן:

1. שכל כהן, גם אם לא נשא כפיו צריך ליטול ידיים. 2. אם אין בו אחד מהששה דברים שבהלכה א', צריך לשאת כפיו אף על פי שאינו מדקדק במצוות. 3. שאם הוא אינו חכם שלא יעלה על הדוכן ויוסיף רשע.
4. שאם משאו ומתנו לא היה בצדק, שלא ישא כפיו.

ז. על מי אנו אומרים שהם אינם בכלל הברכה?

1. אלו שהם אחורי הכהנים. 2. אלו שהם עומדים בצדי הכהנים.
3. אלו שיש מחיצה של ברזל ביניהם ובין הכהנים. 4. כל התשובות נכונות.

ח. כמה כהנים צריכים להיות בבית הכנסת בנשיאת כפים?

1. כמה כהנים שיש בבית הכנסת, הם נושאים כפים ובתנאי שיהיו שם עשרה אנשים. 2. צריכים להיות עשרה כהנים לפחות. 3. אם יש יותר מעשרה כהנים, רק עשרה נושאים כפים ולא יותר. 4. אם יש רק כהנים בבית הכנסת כולם נושאים כפים ובתנאי שיהיו עשרה. 5. תשובות 1 - 4 נכונות.

ט. אם יש כהן אחד והוא שליח הצבור, מה יעשו?

1. אם הוא בטוח שלא יתבלבל הוא נושא את כפיו ואם לא בטוח, שלא ישא את כפיו. 2. החזן אומר רק את המלים "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם". 3. בשום פנים אין הכהן יכול להיות שליח צבור. 4. אין כאן תשובה נכונה.

י. כמה פעמים ביום מותר לכהן לעלות לדוכן?

1. רק פעם אחת ביום ולא יותר. 2. אם זה באותו בית כנסת מותר לו כמה פעמים אבל במקום אחר אסור.
3. מצוה על הכהן לעלות לדוכן כל פעם שמגיע לבית הכנסת בלי הגבלה. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

יא. כהן שאינו עולה אל הדוכן, מה נכון?

1. אין לו מצוה אבל גם לא עבירה. 2. הרי הוא כעובר על שלש מצוות עשה.
3. כהן שאינו מברך אינו מתברך שנאמר: ואברכה מברכך. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

**הלכות
תפילין
מזוזה
וספר תורה**

א. כמה פרשיות יש בתפילין שאנו מניחים?

1. בשל ראש שתיים ובשל יד שתיים בסך הכל ארבע. 2. ארבע פרשיות בשל יד ואותם ארבע הפרשיות גם בשל ראש. 3. בשל ראש ארבע פרשיות ובשל יד רק פרשה אחת ארוכה כי אין בה תאים. 4. יש בזה מחלוקת בין רש"י לרבינו תם.

ב. מהו המשותף בין תפילין לבין מזוזה בקשר לפרשיות?

1. בשניהם יש הפרשיות שמע והיה אם שמוע. 2. בשניהם אם חסר אפילו קוצו של אחת האותיות, הם פסולים. 3. בשניהם אם חסרה אות אחת הם פסולים. 4. כל התשובות נכונות.

ג. במה דומה ספר תורה לתפילין ומזוזה ובמה לא?

1. שלשתם כתובים על הקלף ואם חסרה בהן אות אחת הם פסולים. 2. בתפילין ובמזוזה יש בכל אחת מהן רק ארבע פרשיות ובספר תורה כל התורה כולה. 3. בספר תורה האותיות מרובעות ובתפילין ומזוזה, עגולות הן. 4. כל הדברים נכונים.

ד. אחד הדברים בתפילין שכותבים אותם בדיו וזה מעכב, למה הכוונה?

1. הכוונה שחייב להיות דיו שנעשה במי עפצא. 2. "דיו" הכוונה בדיו שהוא צבע שחור כי צבע אחר פוסל. 3. הכוונה למעשה הדיו שכתוב בהלכה ד' כי זה מצוה מן המובחר. 4. הכוונה רק לצבע של הרצועות.

ה. מה הפירוש "שאם תמחקנו יהיה נמחק"?

1. הכוונה לדיו כזה שאפשר למחקו אם יהיה צורך לתקן. 2. הכוונה לדיו שהוא נמחק מעצמו ולא מתקיים. 3. הכוונה לומר שאסור להשתמש בדיו כזה שאם תמחקנו הוא יהיה נמחק. 4. הכוונה לדיו שצריך לכתוב אותו פעמיים כי הראשון נמחק.

ו. מדוע צבע אחר שלא שחור פוסל?

1. כי השחור הוא הצבע הכי יפה. 2. זה הלכה למשה מסיני. 3. כי הצבע של הזהב הוא יקר מאוד. 4. כי הצבעים מטשטשים את הראיה.

ז. שלשה עורות הן : גויל, קלף, ודוכסוסטוס, מה זה גויל?

1. כשלוקחים עור וחותכים אותו לאורך, הצד הימני נקרא גויל. 2. לוקחים עור ומעבירים את השער ממנו ומעבדין אותו זהו גויל. 3. עור שחילקו אותו לשנים בעוביו, החלק שממול הבשר נקרא גויל. 4. גויל וקלף זה אותו הדבר.

ח. מהי הלכה למשה מסיני?

1. שספר תורה כותבין על הקלף. 2. שכותבין תפילין על קלף וכותבין במקום הבשר. 3. הלכה למשה מסיני שאם כתב ספר תורה על הקלף כשר. 4. שכותבין מזוזה על דוכסוסטוס. 5. תשובות 2 - 4 נכונות.

ט. מה כשר בדיעבד ומה לא כשר בדיעבד? מה נכון?

1. בדיעבד כשר כל מה שכתבו על כל מה שכתבו. 2. כתה את המזוזה על הקלף כשר. 3. כתבו את המזוזה על דוכסוסטוס פסול. 4. שום דבר לא נכון.

י. על מה כותבים ועל מה אין כותבים?

1. אין כותבים על עור של נבילות וטרפות. 2. אין כותבים על עור של בהמה טמאה ועל עור של חיות טמאות. 3. כותבים על עור של עוף אפילו שהוא טמא. 4. אין כאן דבר נכון.

יא. על איזה עור דג כותבים לכתחילה?

1. רק על עור של דג טהור ולא טמא. 2. כותבים רק על עור דג שעבדו אותו כי הזוהמא פוסקת לאחר עיבודו. 3. כותבים על כל עור דג שיש בו סנפיר וקשקשת. 4. אין כותבים על עור דגים בשום אופן, כי הזוהמא אינה פוסקת ממנו לעולם.

- א. איזה גויל או קלף צריך עיבוד לשם ומה לא?**
1. כל גויל וקלף של ספר תורה ושל תפילין או מזוזה, צריך עבוד לשמו. 2. קלף של מזוזה, לא צריך עיבוד לשמה. 3. קלף או גויל של עוף, לא צריך עיבוד לשמו. 4. לכתחילה, הכל צריך עיבוד לשמו אבל בדיעבד הכל כשר.
- ב. באיזה אופן הקלף כשר שהגוי עיבד אותו?**
1. אם הגוי אמר שעיבד לשמו, הרי זה כשר. 2. אם אמר לגוי שיעבד לשמו זה כשר.
 3. זה כשר אך ורק אם הישראל עומד על גביו. 4. בשום אופן זה אינו כשר.
- ג. מה נכון מבין הדברים האלו?**
1. כל מה שכותבים חייבים בשרטוט. 2. ספר תורה חייב בשרטוט אבל תפילין אינו חייב בשרטוט. 3. ספר תורה מותר לכתוב שלא מן הכתב אבל תפילין ומזוזות אפשר לכתוב שלא מן הכתב. 4. בדיעבד אין השרטוט מעכב בשום דבר.
- ד. איזה ספר כשר, איזה ישרף ואיזה יגנז?**
1. כתבו גוי או משומד או עבד יגנז. 2. נמצא הספר ביד גוי ואין יודעים מי כתבו כשר.
 3. נמצא ביד מין ואין יודעים מי כתבו כשר. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ה. האם מותר לקנות תפילין מיד גוי, ומדוע?**
1. אסור לקנות מהם כלל ובשום אופן כי הם לא כשרים. 2. אסור לקנות מהם ביותר על דמיהם שלא להרגילם לגנוב ולגזול. 3. אסור לקנות מהם כי לא בטוחים שעיבדו אותם לשמם. 4. כדי להציל אותו מהגוי, מותר בכל מחיר.
- ו. מה הפירוש שכותב בלי כוונה, פסולין?**
1. אם כתב מלה כל שהיא בלי כוונה פסול. 2. אם כתב אזכרה שלא לשמה פסול. 3. שאם כתב אזכרה ומלך ישראל שואל בשלמו והוא לא שם לב. 4. שאם כתב שלש אזכרות ביחד הוא פסול.
- ז. הטובל את הקולמוס לכתוב את השם, מה עליו לעשות, ומדוע?**
1. ינער את הדיו מהקולמוס שלא ילכלך את הקלף. 2. שיתחיל מהאות האחרונה של המלה הקודמת שאם ילכלך את השם לא יוכל למחוק. 3. יתחיל לכתוב מהמלה שלאחר השם. 4. יכול לכתוב רגיל אבל בזהירות רבה.
- ח. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. מותר לכתוב את השם על מקום הגרר ולא על מקום המחק. 2. מותר לכתוב על גבי המחק ולא על גבי הגרר. 3. עדיף להפוך יריעה על פניה מאשר לפרוש עליה בגד. 4. שום דבר אינו נכון.
- ט. באיזה אופן נאמן הסופר לפסול ספר תורה?**
1. אם אמר: אזכרות לא כתבתי לשמן. 2. אמר ספר תורה זה או תפילין אלו, העור לא נעבד לשמו, נאמן לפסול. 3. מזוזה זו העור שלה לא נעבד לשמה, נאמן לפסלה. 4. הסופר אינו נאמן בשום דבר.
- י. מהם הדברים שקובעים אם האות פסולה?**
1. כל אות שאין העור מקיף אותה, פסולה. 2. כל אות שתינוק סכל לא ידוע לקרוא אותה, היא פסולה. 3. כל אות שתינוק חכם לא יודע לקרוא אותה פסולה. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
- יא. מה עושים עם עור שיש בו נקב?**
1. במצבים מסויימים, מותר לכתוב עליו. 2. אם הנקב רק בין האותיות או בתוך אותיות כגון ה' או מ' כשר.
 3. אם העור ניקב בירך של אותה, לפעמים זה כשר. 4. כל התשובות נכונות.

א. איך גוללין את פרשיות התפילין?

1. פרשיות של יד כתוב במפורש שגולל מסופו לתחלתו. 2. יש להניח שגם פרשיות של ראש גוללין מסופן לתחלתן אם כי לא כתוב במפורש. 3. כתוב שאת הפרשיות של ראש אין גוללין כלל כי הן קטנות.
4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ב. איזו פרשה בתפילין פתוחה ואיזו סתומה?

1. כל ארבע הפרשיות סתומות הן. 2. רק פרשה אחת "והיה אם שמוע" פתוחה. 3. שלש מבין ארבע הפרשיות, סתומות הן. 4. יש הבדל בין אלו של ראש לבין אלו של יד. 5. אף תשובה אינה נכונה.

ג. לפי מה קובעים איזו מלה היא מלאה או חסרה?

1. לפי מה שכתוב בספר תורה בדוק. 2. זה נמסר מסופר לסופר איש מפי איש עד עזרא הסופר.
3. רואים אם חסר בה שתי אותיות, זה חסר אבל אות אחת, אינה חסרה. 4. לפי קריאת התינוק שאינו חכם.

ד. אם שינה וכתב חסר במקום מלא או להיפך?

1. אם כתב מלא במקום חסר, בדיעבד כשר. 2. אם כתב חסר במקום מלא זה כשר אבל צריך להוסיף אות.
3. אם כתב חסר במקום מלא כשר ואינו צריך להוסיף. 4. אם כתב מלא במקום חסר, יוכל למחוק את האות.

ה. אלו אותיות עושים את המלים חסרות או מלאות?

1. האותיות "יוד" או "ואו" ולא אותיות אחרות. 2. אין זה משנה אלו אותיות, ומותר שאות אחת תחסר במלה.
3. מלה חסרה היא רק אם חסר אות "יוד" וגם אות "ואו". 4. אין כאן תשובה נכונה.

ו. איך כתובה המלה שהיא ה"יד שלך"?

1. בפרשת קדש כתוב "יִדְךָ". 2. בפרשת ויהי כי יביאך כתוב "ידכה". 3. בפרשת שמע כתוב "יִדְךָ".
4. תשובות 1 - 2 - 3 נכונות. 5. בכל ארבע הפרשיות נכתב אותו הדבר אבל הקריאה שונה.

ז. באיזו פרשה צריך להכתב אותיות גדולות?

1. רק בפרשת "שמע" ע' של שמע ו-ד' של אחד. 2. כל פעם שיש מלה של שמיעה, ה'ע' צריכה להיות גדולה.
3. אין אות גדולה כתובה ורק בפרשת שמע קוראים את ה'ע' ואת ה'ד' בקול גדול. 4. כל עין במלא מלאה כותבים ע' גדולה. 5. רק בארבע הפרשיות אות עין היא גדולה.

ח. איך נדע היכן לעשות תגין על אותיות בארבע הפרשיות?

1. כל סופר יש לו בקבלה על איזו אות יש לכתוב תגין. 2. גם מקום התגין בפרשיות, זה כפי שהם בתורה.
3. ההחלטה היא בידי הסופר היכן לעשות תמיד וכמה. 4. אין כאן דבר מדויק.

ט. כמה תגין יש לעשות על כל אות, ומה קורה אם לא עשה תגין?

1. לכל אות מהמתויגות מס' תגים שונה. 2. בכלולן יש שלשה תגין ולא פחות ולא יותר.
3. אם לא כתב תגין זה כשר, אבל אם הוסיף זה פסול. 4. אם חסר אפילו תג אחד זה פסול.

י. מתי צריך לבדוק תפילין ואיך עושים בדיקה?

1. אם קנה אותם ממי שאינו מומחה וצריך לבדוק אחד אחד בכל אופן. 2. מכל אדם שקונה צריך לבדוק שלש קציצות, אם הם בסדר הכל כשר. 3. בודק תפילין קציצה אחת ולא יותר. 4. בכל אופן, צריך לבדוק שתיים, אחת של ראש ואחת של יד וזה מספיק.

יא. כל כמה זמן יש לבדוק את התפילין?

1. זה תלוי מי כתב אותם ומי לקח אותם. 2. אם הוא כתב או שהוא קנה ובדק והכניסם ל"בתיים" הרי הם בחזקתם ואין צריך לבדוק. 3. אם הוא קיבל אותם מאבי אמן אין צורך לבדוקם אבל מאבי אבא כן צריך לבדוקם.
4. לפי הרמב"ם צריך לבדוק כל תחילת קיץ.

- א. שמונה הלכות יש במעשה התפילין, מה הכוונה "במעשה התפילין"?**
1. הכוונה לכל הקשור לעשיית התפילין, ה"בתים" וה"פרשיות". 2. רק לעשיית הבתים ולרצועות, אבל לא לכתובת הפרשיות. 3. רק לעשיית הבתים, לא קשור לפרשיות ולא לרצועות. 4. מעשה התפילין הכוונה לשקית התפילין ולרצועות.
- ב. מהי ההלכה השניה משמונה ההלכות שמסיני?**
1. שיהיה בעור של תפילין של ראש צורת ש' מימין ומשמאל. 2. ההלכה השניה היא שהתפירה תהיה בריבוע. 3. שהאלכסון יהיה בריבוע וגם המעבורת תהיה ברבוע. 4. הדבר השני שכתוב ברמב"ם, הוא כתיבת הפרשיות.
- ג. ממה עשוי התפילין של ראש?**
1. מעור של בהמה ומעץ מרובע רטוב. 2. מעץ שהוא עשוי כקוביה מרובעת. 3. הבתים הם מעור בהמה בלבד שעושים אותו על עץ מרובע. 4. מעור של בהמה טהורה מחובר מארבעה חלקים נפרדים.
- ד. כמה ראשים יש ל'שין' שעל הבתים של התפילין?**
1. על הבית של ראש, יש ארבעה ראשים לשין ועל הבית של יד רק שלשה ראשים. 2. על כל צד יש שין ושניהם מארבעה ראשים. 3. על התפילין של יד השין הוא של שני ראשים. 4. בשל ראש שלשה ראשים מימין המניח וארבעה ראשים מצד שמאל של המניח.
- ה. איזה עור שמים על האמום, ומה זה אמום?**
1. גם הבית של ראש וגם של יד שמים על עץ הנקרא אמום. 2. רק הבית של ראש כי יש בו חריצים ולא הבית של יד. 3. של ראש שמים על ארבעה אמומים קטנים ושל יד על עץ אחד שלם. 4. רק העור של המעבורת שמים על האמום.
- ו. באלו בתים מניחים מקום שתכנס בו הרצועה?**
1. בבית של יד כי צריך לעשות שם קשר. 2. רק בשל ראש כי צריך להעביר בה את רצועת הראש. 3. רק בקופסאות של הבתים שבהם מכניסים את התפילין. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ז. מדוע עושים אות שין על התפילין של ראש?**
1. כדי לא להחליף אותם בתפילין של יד. 2. כי האות הראשונה של שמע היא ש' גדולה. 3. זוהי הלכה למשה מסיני. 4. כי כתוב: והיו לטוטפות בין עיניך.
- ח. אלו פרשיות מונחות בצדי הבית של ראש, ואלו באמצעיתן?**
1. בצדדים, מונחות הפרשיות: "קדש" ו"והיה אם שמוע" ופרשיות שמע והיה כי יביאך באמצעיתם. 2. אין זה משנה העיקר שכל פרשה בבית נפרד. 3. זה תלוי מאיזה צד מסתכלים בימין המניח או בימין הקורא. 4. מכניסים על פי הגורל.
- ט. לפי איזה סדר כותבים את פרשיות התפילין?**
1. בשניהם כותבים ארבע פרשיות לפי סדר כתיבתן בתורה ואת של ראש חותכים אח"כ לארבע פרשיות. 2. של ראש, כותבים על פי סדר על ארבעה קלפים ושל יד על קלף אחד ארוך. 3. גם של יד כותבים על ארבעה קלפים ואח"כ מדביקים. 4. אין סדר מיוחד שמעכב.
- י. לאיזה צד גוללים את הפרשיות?**
1. גוללים מתחלתן לסופן. 2. גוללים מסופן לתחלתן בין בשל יד ובין בשל ראש. 3. פרשיות של ראש לא גוללים כי הן קטנות ושל יד מתחילתן לסופן. 4. אין זה מעכב ואפשר לעשות איך שרוצים.
- יא. מהיכן לוקחים את השיער שכורכים על הפרשיות?**
1. לוקחים אותו מבהמות או חיות טהורות ששחטו אותן. 2. לקחים רק משער זנב של חיות טהורות ולא משל בהמת. 3. לוקחים אותו משיער של יהודים מניחי תפילין. 4. נוהגים לקחת שער זנב העגלים.

א. כמה תופרין את התפילין ואת ספר התורה העשוי יריעות?

1. עם שיער העגלים שגידלו אותן לשמה. 2. את התפילין, בשיער עגלים טהורים ואת ספר התורה בגידי בהמה.
3. את התפילין ואת יריעות ספר התורה, שניהם תופרים בגידי בהמה או חיה טהורה. 4. את יריעות הספר מדביקים ואת התפילין תופרים בגידים.

ב. כמה תפירות עושים בתפילין?

1. ההלכה הרווחת שעושים שלש תפירות בכל צד של התפילין. 2. בשל ראש ארבע תפירות בכל צד ובשל יד רק שלש תפירות. 3. בכל צד של תפילין תפירה אחת - סך הכל שמונה תפירות. 4. אין הלכה בזה בכלל.

ג. על מה נאמר שהוא מנהג פשוט?

1. שצריכים להיות החריצים ניכרים. 2. שמעבירים את הגיד בין הבתים שבראש בכל שלשת החריצים.
3. מנהג פשוט שיהו ארבעה חריצים בכל בית - של יד ושל ראש. 4. מנהג פשוט שהחריץ יגיע עד לתפר.

ד. מהו האורך הכי גדול של הרצועות?

1. לשל ראש שתקיף את הראש ותימשך עד הבטן ולא יותר. 2. לשל יד שיקיף את הזרוע ואת האצבעות ולא יותר. 3. זה תלוי בגודל האדם המניח, כל אחד לפי מדתו. 4. אין הגבלה באורך גם אם הן יותר מן השיעורים.

ה. על מה כתוב ש"אי אפשר להודיע צורתו בכתב"?

1. איך שעושים את הקשר של התפילין. 2. איך לעשות את ה"תובר" - המעבורת של תפילין של ראש.
3. איך לעשות את המעבורת של תפילין של יד. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

ו. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. נוי הוא לתפילין שיהיו כולן שחורות. 2. הלכה למשה מסיני שפני הרצועות בצד החיצון יהיה שחור.
3. מבפנים יכולות להיות הרצועות לא דוקא שחורות. 4. שלא לעשות רצועות אדומות מבפנים כי זה הוא גנאי.
5. הכל נכון.

ז. מה צריך להיות עיבוד לשמו?

1. כל מה שיש בתפילין, אחרת זה פסול. 2. עור הרצועות צריך להיות מעובד לשמן. 3. עור הרצועות וגם העור המחפה על הפרשיות צריך עיבוד לשמו. 4. רק עור מצה שנוהגים לחפות בו את התפילין צריך להיות לשמו.

ח. למי מותר לעשות את התפילין?

1. רק ישראל יכול לעשות את התפילין. 2. את ה"שין" צריך לעשות הישראל ואת השאר יכול לעשות גם מי שאינו ישראל. 3. רק כתיבת הפרשיות, צריך ישראל לעשות. 4. מי שפסול לכתוב, פסול גם לעשות.
5. תשובות 1 - 4 נכונות.

ט. אין מורידין מקדושה חמורה לקדושה קלה, ולכן?

1. שלא יעשה מהתפילין רצועות ומהרצועות תפילין. 2. אין מעבירין רצועה של ראש שלו, לתפילין של ראש של מישהו אחר. 3. תפילין של יד לא עושים אותן לתפילין של ראש. 4. תפילין של ראש שלבשם אדם לא עושים אותם לתפלה של יד.

י. תפילין שנפסקו התפירות שלהן מה דינן?

1. בכל אופן הרי התפילין פסולות. 2. זה תלוי כמה תפירות ובאיזה צד ואם הן חדשות או ישנות.
3. אם נשארה תפירה אחת התפילין כשרות. 4. אין כאן תשובה נכונה.

יא. מה הדין של רצועה שנפסקה?

1. אם החלק הנשאר יש בו כדי השיעורים, זה כשר. 2. אם תפרה כשרה ואם קשרה פסולה כי תקרע שוב.
3. רצועה שנפסקה אין לה תקנה, גם אם נקרע חלק קטן. 4. ניתן להדביקה בדבק חזק שלא תקרע.

א. היכן מניחים את התפילין?

1. את 'של ראש' מניחים על הקיבורת של הראש. 2. של ראש על הקדקדק ושל יד על הקיבורת של היד השמאלית.
3. של ראש מניחים על העורף ושל יד על הלב השמאלי. 4. של ראש ושל יד במקום שהבשר של התינוק רופס.

ב. מהי דרך צדוקים?

1. דרך צדוקים לעשות תפלה כאגוז. 2. דרך צדוקים להניח תפלה של יד על פס מצחו.
3. המניח תפלה של יד על פס ידו. 4. המניח תפילין של ראש על המצח. 5. תשובות 3 - 4 נכונות.

ג. שתי המצוות (של ראש ושל יד) "זו לעצמה וזו לעצמה", מהי הכוונה?

1. שאדם יכול להניח של ראש או של יד איך שהוא רוצה. 2. שאפשר להניח תפילין של יד קודם או של ראש קודם. 3. שאם יש לו אחד מהם, יכול ומצוה להניח את מה שיש לו. 4. כל התשובות נכונות.

ד. כמה ברכות מברכים על הנחת תפילין?

1. אם הוא מניח תפילין של ראש מברך ברכה אחת. 2. אם הוא מניח תפילין של יד, מברך ברכה אחת.
3. אם הוא מניח תפילין של יד ותפילין של ראש, מברך ברכה אחת. 4. כל התשובות נכונות.

ה. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. אסור לספר (לדבר) בין תפילין של יד לבין תפילין של ראש. 2. אסור לדבר בין קשירת 'קשר של ראש' לבין הנחת התפילין של יד. 3. אם הניח של ראש ואחר כך של יד אינו מברך כלל. 4. על הנחת תפילין מברכים פעם אחת ביום ולא יותר בשום פנים ואופן.

ו. איך צריך להצניע את התפילין בכלי לאחר חליצתם?

1. אם הכלי צר, מניח קודם של יד ועל זה של ראש. 2. אם הכלי (השקית) רחב יניח את התפילין של ראש ליד תפילין של יד. 3. בכל אופן, צריך להצניעם בצורה שכשיבוא להניח למחרת, שלא יעבור על המצוות.
4. תשובות 1 - 3 נכונות.

ז. מה דינה של שקית שהכינו עבור תפילין?

1. אם הניחו בה תפילין עראי, אין בה קדושה. 2. אם הכינו אותה לתפילין, נתקדשה גם אם לא הניחו בה את התפילין. 3. מותר להשתמש בה לחול, רק אם הוא תולה אותה. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ח. מה לומדים מהמלים "מימים ימימה"?

1. שבלייל שבת, אסור להניח תפילין. 2. שמה שכתוב חוקה - חוקה זו היא מצוות תפילין. 3. שזמן הנחת תפילין, הוא רק ביום ולא בשבת. 4. שזמן הנחת תפילין הוא ביום משיכיר את רעהו עד שקיעת החמה.

ט. מי עובר על לאו?

1. מי שמניח תפילין אחרי שקיעת החמה. 2. מי שהניח תפילין ביום ולא חלץ אותם לפני שקיעת החמה.
3. מי שמורה הלכות תפילין ברבים עובר על לאו. 4. כל שלש התשובות נכונות.

י. היה בא בדרך ותפילין בראשו ושקעה החמה, מה יעשה?

1. אם בליל שבת, חייב לחלוץ אותן במקום ולהשאיר אותם בדרך. 2. גם בליל שבת וגם בליל חול, מניח ידו עליהן עד שיגיע לביתו. 3. אם יש שם בית סמוך לחומה, עליו להשאיר בבית זה כל השבת. 4. מותר לו להשאיר עם התפילין ואינו צריך לעשות כלום.

יא. מי פטור מן התפילין?

1. מי שפטור מקריאת שמע, פטור מתפילין. 2. כל הטמאים, פטורים מן התפילין. 3. כהנים בעבודתם ולויים בדוכנם, פטורים מן התפילין. 4. כל שלש התשובות נכונות. 5. תשובה 2 אינה נכונה.

א. התפילין אסור להסיח דעת מהן מדוע, מה נכון?

1. כי קדושת התפילין כקדושת הציץ, וגם מהציץ אסור לכהן, להסיח דעתו. 2. כי קדושת תפילין של יד כקדושת הציץ, בדיוק וקדושת תפילין של ראש יותר מהציץ. 3. כי קדושת התפילין בכלל הוא יותר מהציץ.
4. כי כתוב והיו לטוטפת בין עיניך.

ב. מדוע אסור לישון בתפילין שינת קבע?

1. כי התפילין צריכים גוף נקי ובשינת קבע אין לו שליטה על עצמו. 2. כי אסור להסיח דעתו מהתפילין ובשינת קבע, הוא מסיח דעתו. 3. כי בדרך כלל ישנים בלילה ואז זה לא זמן תפילין. 4. כי צריך לקרוא בהן שמע, ושמע צריך גוף נקי.

ג. מה הדין אם הסיר את התפילין וכרכן בידו, מה הדין ומדוע?

1. מותר לישון בהם אפילו שינת קבע, כי אין קדושתם עליו. 2. אסור לאכול בה אכילת קבע שמא ישתכר ויתגנה בתפיליו. 3. כרוכין בידו הרי זה כמו שהניחן ואסור הכל בהם. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ד. היה לבוש תפילין והוצרך לבית הכסא, מה יעשה?

1. אם אין מקום להניחם, יכול להניחם בחורים ובסדקים. 2. חולץ תפיליו ברחוק ארבע אמות וגוללן בבגדו ואוחזן בימינו. 3. כאשר יוצא מבית הכסא מרחיק ארבע אמות ולובשם שם. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

ה. מה הבדל בין בית כסא קבוע לבין בית כסא עראי?

1. בעראי אינו נכנס עם התפילין כשהם גלולים. 2. בעראי אין ניצוצות ניתזים עליו ובקבוע כן.
3. בעראי העפר תחות ובקבוע לא. 4. אין כל הבדל בין עראי לקבוע מכל הבחינות וגם מבחינת ההלכה.

ו. מדוע אסור להכנס לבית כסא עראי עם תפילין גלולים?

1. כי בעראי ניצוצות ניתזים עליו וזה יכול לנגוע בתפילין. 2. כי יצטרך לשפשף בידיו את הניצוצות עם התפילין.
3. כי העראי הוא במדבר ולא במקום ישוב. 4. כי זה מקום פתוח ומסוכן.

ז. מתי מותר לו להכניס את התפילין בכלי ולהכניס איתם לבית הכסא?

1. אם הוצרך בלילה וחושש לתפיליו ולא יוכל ללבושן. 2. אם נכנס לעת ערב ולא יספיק ללבושן כאשר יוצא.
3. בשום פנים ואופן, אין היתר להכניסם בכלי. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ח. מה דין התפילין בבית המרחץ?

1. יש מקום שמותר להניחם שם. 2. יש מקום שאסור להניח אבל לא חייב לחלוץ אותם.
3. יש מקום שחייב לחלוץ אותם ובודאי שאסור להניחם שם. 4. כל התשובות נכונות.

ט. אסור ללכת עם תפילין על ראשו בבית הקברות, מדוע?

1. אין ידיו נקיות ולא יוכל למשמש בתפיליו. 2. משום לועג לרש - לועג למתים שאין להם מצוות.
3. כי המניח תפילין צריך להתעטף בציצית ואסור לבוא בציצית בבית הקברות. 4. כל התשובות נכונות.

י. כל זמן שהתפילין בראשו ובזרועו של אדם: -

1. הוא עניו וירא שמים ואינו נמשך בשחוק. 2. אינו מהרהר במחשבות זרות.
3. הוא מפנה לבו רק בדברי האמת וצדק. 4. כל הדברים נכונים כתפילין של ראש בראשו ושל יד על ידו.

יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. מצוה להיות עם התפילין רק בשעת התפלה ולא יותר. 2. מי שאינו מניח תפילין עובר על שמונה עשרה מצוות עשה כי יש שמונה פרשיות בתורה שמוזכר בהן מצוות תפילין. 3. מי שאינו מניח תפילין, הרי הוא מעיד עדות שקר כל היום. 4. כל הרגיל בתפילין, זוכה לאריכות ימים.

- א. מה פוסל את המזוזה וכתוב שהיא לא כשרה?**
1. אם כתב שתי הפרשיות, כל פרשה בדף, פסולה בכל אופן. 2. כתב שלא על הסדר שהקדים לכתוב "והיה אם שמוע" לפני "שמע" פסולה. 3. כתב את המזוזה בשני עורות ודוקא אם לא תפרם, פסולה.
 4. בדיעבד הכל כשר ולכתחילה הכל פסול.
- ב. האם אפשר להשתמש בפרשיות שבספר תורה לעשות מזה מזוזה?**
1. אסור בכל אופן כי אין מורידין מקדושה חמורה לקדושה קלה. 2. אם ספר תורה בלה, אפשר לגזור אותה מהספר ולהוסיף פרשה שניה. 3. מספר תורה שבלה, אפשר אבל מתפלין שבלו, אסור. 4. מותר להשתמש מספר תורה או תפלין אפילו שלא בלו.
- ג. כמה תגים כותבים במזוזה?**
1. יש שבע אותיות שעליהן יש תגין ועל כל אחת מהן כותבין תגין. 2. יש שבע אותיות בפרשת שמע ושש אותיות בפרשת והיה אם שמוע שעליהן תגין. 3. בכל ש' ובכל מ' יש תגין במזוזה. 4. אם כתב בשרטוט לא צריך תגין. 5. על כל מלה יש אות אחת עם תגין. 6. דבר זה נמסר לסופרים ורק הם יודעים.
- ד. למי קורא הרמב"ם "טפשים"?**
1. לאלו הכותבים במזוזה מבפנים שמות מלאכים. 2. לכל מי שאין לו חלק לעולם הבא.
 3. לאלו שאינם כותבים שם ש,ד,י על המזוזה מבחוץ. 4. לאלו שעשו מצוה גדולה.
- ה. מה נכון לגבי כתיבת המזוזה?**
1. את הפרשיות כותבים בעשרים ושתיים שורות. 2. שתי המלים האחרונות, בשורה האחרונה לבד.
 3. הסופרים נוהגים לכתוב את המלים על הארץ בתחילת השורה האחרונה. 4. כל הדברים נכונים.
- ו. כאשר כופלים אותה לאיזה צד גוללין אותה?**
1. לאיזה צד שיותר נוח לו. 2. גוללין אותה מסופה לתחילתה. 3. זה תלוי בכתיבת "על הארץ" בראש השיטה או בסופה. 4. זה תלוי לאיזה צד של הפתח הוא רוצה לקבוע אותה.
- ז. מתי מברך על המזוזה ומה מברך?**
1. כאשר מתחיל לכתוב מברך אקב"ו לכתוב מזוזה. 2. כאשר מסיים לכתוב מברך אקב"ו שהמזוזה תהיה כתובה. 3. אין מברכים על הכתיבה אלא מברך אקב"ו לקבוע מזוזה לאחר שכבר קבע אותה על הפתח.
 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ח. אם חפר במזוזת הפתח, מתי זה טוב ומתי זה לא טוב, מה נכון?**
1. אם חפר, אין זה כשר כי כתוב על מזוזת ולא בתוך. 2. אם הניח את המזוזה בעומק של טפח, הרי זה פסול.
 3. אם קבע מזוזה לפני שקבע מזוזת הפתח, כשרה. 4. לפי הרמב"ם אין זה משנה היכן הניח ובאיזו צורה.
- ט. כל כמה זמן, יש לבדוק את המזוזות אם הן כשרות עדיין?**
1. מזוזות של אדם פרטי נבדקות פעמיים בשבע שנים. 2. מזוזות הרבים אינה נבדקת אלא בשנת היובל.
 3. אם יש רק מזוזה יחידה, נבדקת פעמיים בשבוע, אבל אם יש הרבה מזוזות, נבדקות פעם בחמישים שנה.
 4. כל התשובות נכונות.
- י. כמה זמן אפשר לגור בדירה בלי מזוזה, מה נכון?**
1. בארץ ישראל חייבים במזוזה מיד בכל אופן. 2. השוכר בית בארץ ישראל יכול להיות בה שלשים יום בלי מזוזה. 3. נשים ועבדים וקטנים יכולים לגור בלי מזוזה. 4. הדר בפונדק בארץ ישראל, פטור ממזוזה 30 יום.
- יא. על מי חובה לקבוע מזוזה בבית?**
1. תמיד החובה על מי שגר בה. 2. רק אם הבית של גויים אז חובת הדר היא. 3. בחוצה לארץ, תמיד החובה על מי שהבית שלו. 4. מזוזה אינה חובה אלא רק מצוה וזריזין מקדימין.

א. מתי יש חיוב מזוזה על בית כנסת?

1. אם יש בו לרבע ארבע אמות לכל מתפלל. 2. אם הוא משמש רק לבית הכנסת, אין חובת מזוזה בכלל.
3. אם הבית יש בו כל עשרה התנאים ויש בו חול, חייב במזוזה. 4. רק אם בנו אותו יהודים.

ב. בית שאין בו ארבע אמות פטור ממזוזה, באיזה אופן?

1. אם אורך כל קיר, הוא פחות מארבע אמות. 2. אם הוא גדול אבל עגול, פטור ממזוזה. 3. אם אין בשטח כדי לרבע ארבע על ארבע, פטור. 4. תשובות 1 - 3 נכונות. 5. תשובות 1 - 2 - 4 אינן נכונות.

ג. מה זה "אכסדרה" ומה דינה לגבי מזוזה?

1. אכסדרה, הכוונה שיש שלשה קירות בלבד, בלי תקרה ואז היא פטורה. 2. אפילו שיש תקרה על הקירות הרי זה אכסדרה ופטורה. 3. אכסדרה הכוונה שיש לה תקרה אבל אין לה כתלים, ויש רק עמודים והיא חייבת במזוזה, כי העמודים הם מזוזות. 4. כל התשובות נכונות.

ד. באיזו אופן הכיפה כמין קשת משמשת כמשקוף?

1. אין זה משנה אם יש תקרה או כיפה, הרי זה משקוף. 2. אם יש לפתח שתי מזוזות, רק אז הכיפה משמשת למשקוף. 3. אם יש שתי מזוזות - קירות בגובה של עשרה טפחים, הכיפה משמשת כמשקוף. 4. עשרה טפחים לא מספיק, צריך יותר מעשרה טפחים.

ה. בית בלי תקרה מה דינו?

1. אם אין תקרה בכלל, פטור ממזוזה. 2. גם אם חצי הבית מקורה, חייב במזוזה בכל אופן.
3. אם בנו קירות בלי תקרה אפילו שהוסיפו תקרה, פטור. 4. אם החצי כנגד הפתח מקורה חייב במזוזה.

ו. אלו שערים שבמקדש לא היו בהם מזוזות?

1. כולם בלי יוצא מן הכלל, כי הם היו קודש. 2. כמעט כולם, חוץ משער ניקנור ומלשכת פרהדרין. 3. לא יתכן שבמקדש, השערים היו בלי מזוזות. 4. רק בלשכת פרהדרין ורק לשבעה ימים שישב בה הכהן הגדול.

ז. מה לא נכלל בדירת כבוד והוא פטור מזוזה?

1. בית התבן, בית הבקר, בית העצים, בית האוצרות. 2. רפת בקר אפילו שהנשים מתקשטות שם, פטור ממזוזה.
3. רפת שהנשים מקשטות שם את הבקר, חייבת במזוזה. 4. בית שער, אכסדרה ומרפסת אינם נכללים בדירת כבוד ולכן פטורים.

ח. אלו שערים חייבים במזוזה?

1. שערי גינה ושערי דיר פטורים. 2. שערי חצרות ושערי מבואות ושערי עיירות.
3. רק שערי חצרות כאלו שגרים בחצרות. 4. אין שום שער חייב במזוזה כי אין לו משקוף.

ט. בית שיש בו פתחים רבים, איזה פתח חייב במזוזה?

1. כל הפתחים חייבים בלי יוצא מן הכלל. 2. רק בפתחים שנוהג לעבור בהם אבל לא כולם. 3. רק הפתח שמוביל מהחצר או מהרחוב וכל השאר פטורים. 4. רק פתח שעובר בו לפחות פעם בשלשים יום.

י. היכן קובעים את המזוזה?

1. בתוך חלל של פתח בעומק טפח בקיר. 2. קובעים את המזוזה לכתחילה בתחילת שליש העליון של גובה השער. 3. צריך לקבעה על ימין הנכנס לבית. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

יא. מי הם המלאכים שמצילים אותו מן החטא?

1. הכוונה למצוות שאחת מהן היא מזוזה לפתחו. 2. זה נאמר רק על מזוזה שהיא חובת הכל.
3. המלאכים האלו שליוו את יעקב אבינו. 4. רק מלאכי השרת שבאים לקידוש ליל שבת.

- א. "ועתה כתבו לכם את השירה" לאיזו שירה, הכוונה?
 1. "השירה" הכוונה לפרשת "האזינו". 2. הכוונה לספר תורה כי התורה כולה היא שירה.
 3. כל פרשיה בתורה נקראת "שירה". 4. שלא צריך לכתוב כל ספר תורה, מספיק פרשיה אחת.
- ב. על מי נאמר: "כאילו קבל תורה מסיני"?
 1. על כל מי שכותב פרשת האזינו - הנקראת שירה. 2. על כל מי שטרח וכתב ספר תורה בידו.
 3. על מי שאבותיו הניחו ספר תורה. 4. תשובות 1 - 2 - 3 נכונות. 5. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ג. באיזה אופן המלך יכתוב ספר אחד, שני ספרים או כלום?
 1. אם יש לו כבר ספר, יכתוב רק אחד. 2. אם יש לו כבר שני ספרים או יותר מלפני שנהיה מלך הוא פטור לגמרי. 3. אם לא היה לו ספר מקודם, יכתוב שני ספרים. 4. תשובה 2 אינה נכונה.
- ד. עם איזה ספר המלך יוצא למלחמה ועם איזה ספר יושב בדין?
 1. בשניהם, יוצא עם הספר שנכתב לאחר שמלך. 2. בדין יושב עם הספר שבבית גזיו ולמלחמה עם ספר המלך.
 3. למלחמה יוצא עם ספר העזרה ובדין יושב עם ספר המלך. 4. מלך אינו יוצא למלחמה ואינו יושב בדין.
- ה. עם איזה ספר המלך ישן במטתו?
 1. אם ישן ביום, הוא לוקח את הספר שבבית גזיו. 2. אם ישן במיטתו בלילה, ספר המלך עמו.
 3. הישן במטתו אף ספר אינו עמו גם ביום וגם בלילה. 4. יש אומרים שצריך לקחת את שניהם.
- ו. איזה ספר תורה פסול?
 1. ספר תורה שכתב בלא שרטוט, פסול. 2. ספר תורה שכתב על הגויל או על הקלף, הוא פסול.
 3. אם כתב כתיבה שאינה מתוקנת, הספר פסול. 4. אם כתב פחות משלשים אותיות בשורה, הספר פסול.
- ז. נזדמנה לו תיבה בת חמש אותיות בסוף השיטה מה יעשה?
 1. אם יש מקום כותב כולה בשיטה. 2. אם אפשר לכתוב שלש אותיות, מבין החמש, יכתוב שלש בשיטה ושתיים חוץ לדף. 3. אם אין מקום לשלש אותיות בשיטה משאיר פנוי ועובר לשיטה הבאה. 4. כל התשובות נכונות.
- ח. באיזה אופן, צריך לכתוב בשיטה הבאה?
 1. אם נזדמנה לו תיבה בת שתי אותיות, לא יכתוב אותה מחוץ לדף אלא כותבה בשיטה הבאה. 2. אם נזדמנה לו תיבה שרוב אותיותיה, לא יוכלו להכנס, יתחיל בשיטה הבאה. 3. בשום פנים ואופן, אינו יכול להשאיר מקום פנוי בשיטה. 4. תשובה 3 אינה נכונה.
- ט. באיזה אופן משאירים כמה שיטות פנויות?
 1. בין חומש אחד למשנהו. 2. בין פרשה אחת לשניה, משאיר ארבע שיטות. 3. אם פרשה נגמרה באמצע העמוד, משאיר הכל פנוי, ומתחיל הפרשה בעמוד הבא. 4. בשום פנים אין משאיר יותר משיטה פנויה אחת.
- י. מה הפירוש "זההר באותיות גדולות ובאותיות קטנות"?
 1. שלא יכתוב אותיות גדולות מדי ולא קטנות מדי. 2. שלא יהיו בדף אחד גם אותיות קטנות וגם אותיות גדולות. 3. שבמקום שצריך אות גדולה שלא ישכח לעשותה וכן באותיות קטנות. 4. יזהר שבכל תיבה, האות הראשונה תהיה גדולה כמו בראשית.
- יא. מה נכון לגבי התגין של האותיות?
 1. שלא כל התגין צורה אחת להן. 2. שםס' התגין שוה לכל אות ששמים עליה תגין. 3. שבאותיות הגדולות, יש שבעה תגין ובקטנות רק תג אחד. 4. כל הדברים שהזכרנו גם התגין, צריכים לעשות כמו שהעתיקו הסופרים איש מפי איש.

א. מה מכל הדברים שלמדנו מעכב ופוסל?

1. אם לא דקדק בתגין כמו שצריך פסול. 2. אם קירב את השיטין או הרחיקן, פוסל ומעכב.
3. אם עשה שיטה יותר משלשים אותיות מעכב ופוסל. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ב. מה כשר בדיעבד ואינו פוסל ומה פוסל?

1. אם נדבק אות באות, בדיעבד כשר. 2. אפילו שהפסיד צורת אות בדיעבד כשר.
3. אם שינה בפתוחות וסתומות, מעכב ופוסל. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ג. מהם הדברים שנהגו בהם הסופרים וקבלה היא בידם?

1. שלא יהיה מנין השיטין פחות מארבעים ושמונה ולא יותר מששים. 2. שבין פרשה לפרשה יכתבו אשר אשר.
3. שיהיה רווח בין פרשה לפרשה מקום לתשע אותיות. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

ד. מה פוסל בכתיבת ספר תורה?

1. אם כתב חסר במקום מלא, פסול ואם הפוך הוא כשר. 2. אם במקום את המלה ובעפולים כתב ובטחורים, הרי זה פסול. 3. אם כתב, במקום פתוחה, סתומה פסול. אבל להיפך כשר. 4. כל התשובות נכונות.

ה. מתי יש לספר תורה דין של חומש שמלמדין בו תינוקות?

1. אם כתב פתוחה במקום סתומה או להיפך. 2. אם כתב השירה כשאר הכתב.
3. אם כתב פרשה, שהיא לא שירה בצורת שירה פסול. 4. כל התשובות נכונות.

ו. איזה ספר יתקן ואיזה ספר ייגנז?

1. ספר שאין בו יותר משלש טעויות בדף יתקן. 2. ספר שכולו משובש ויש ארבע טעויות בכל דף, ייגנז.
3. ספר שרובו מוגה ומיעוטו יש בו ארבע טעויות בדפים חוץ מדף אחד שאין בו ארבע טעויות יתקן כי הדף הכשר מצילו. 4. כל הדברים נכונים.

ז. באיזה אופן יתקן אפילו שיש כמה וכמה טעויות בכל דף?

1. אם במקום חסר הוא כתב מלא. 2. אם במקום מלא כתב חסר.
3. אין זה משנה מהן הטעויות, תמיד יתקן. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ח. אם הוא כותב חומש בפני עצמו ולא כל הספר מה דינו?

1. הרי זה פסול ואסור ללמוד בו. 2. אין בהם קדושת ספר תורה ואין בהם דיני ספר תורה.
3. חומש לבד אסור לכתוב אבל מגילה חלק מחומש מותר. 4. אין כל הבדל בין חומש לבד לספר תורה.

ט. באיזה אופן מותר לכתוב מגילה (חלק מחומש) בפני עצמה?

1. אם בדעתו להשלים כל החומש מותר. 2. אם בדעתו לכתוב הרבה מגילות נפרדות מותר.
3. אם כתב מגילה של שלש תיבות בשיטה מותר. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

י. כמה שטין צריכים להשאיר בין חומש לחומש ובין נביא לנביא?

1. צריכים להשאיר שלש שטין בין נביא לנביא ובין חומש לחומש. 2. בין חומש לנביא ששה שטין.
3. בין נביא לחומש חמשה שטין. 4. בין נביא לנביא משאירים שלשה שטין ובין חומש לחומש ארבעה שטין.

יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. כל כתבי הקודש אין כותבין אותם בלי שרטוט. 2. כרך שיש בו תורה נביאים וכתובים בכרך אחד, אין בו קדושת ספר תורה. 3. מותר לכתוב שלש מלים בלא שרטוט אבל לא יותר. 4. כל התשובות נכונות.

א. כמה צורות יש לפרשה פתוחה?

1. יש לפתוחה שתי צורות ובשתייהן יש שורה אחת ריקה. 2. לפתוחה יש שתי צורות באחת יש שיטה ריקה ובשניה לא. 3. אף פעם אין שיטה ריקה. 4. יש שתי צורות, באחת שורה אחת ריקה ובצורה השנייה - שתי שורות ריקות.

ב. מתי יש שיטה ריקה בפרשה פתוחה?

1. רק אם הפרשה הקודמת נגמרה בסוף השיטה ממש. 2. אפילו שהראשונה נגמרה בתחלת השיטה.
3. אם לא נשאר בשורה האחרונה כשיעור תשע אותיות או שלא נשאר כלום. 4. אין שיטה ריקה בפתוחה.

ג. מתי מניח שיטה ריקה בפרשה סתומה?

1. אף פעם זה לא קורה. 2. אם הפרשה הקודמת נגמרה בסוף השיטה.
3. אם הפרשה הקודמת נגמרה באמצע השיטה. 4. אם כתב מלה אחת בשורה האחרונה.

ד. באיזה אופן, מתחיל את הסתומה בתחילת השורה?

1. אם הפרשה הקודמת לא נגמרה בסוף השורה. 2. בסתומה מתחיל תמיד בתחילת השיטה כותב מלה ומשאיר ריווח. 3. אף פעם לא מתחיל בתחילת השיטה בפרשה סתומה. 4. אם הפרשה הקודמת גם היתה סתומה.

ה. איזו פרשה מתחילה תמיד בשיטה הבאה?

1. אין פרשה כזו שמתחילה מתחילת השיטה. 2. כל פרשה פתוחה מתחילה מתחילת השורה.
3. רק פרשה סתומה מתחילה מתחילת השיטה. 4. אין בזה כלל, פעם בפתוחה ופעם בסתומה.

ו. מתי הספר פסול ואין לו תקנה?

1. אם עשה מלא במקום חסר או להיפך. 2. אם כתב פתוחה במקום סתומה, אבל להיפך אפשר להגיה אותו.
3. אם כתב כדרכו ולא הפסיק בין פרשה לפרשה. 4. כל התשובות נכונות.

ז. מדוע כתב הרמב"ם את הפתוחות והסתומות?

1. כי הוא ראה שיבוש גדול בכל הספרים. 2. כי הוא כתב את כל התורה ברמב"ם.
3. הוא כתב אותן כדי לתקן ולהגיה מהם את כל הספרים. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

ח. מדוע לא כתב את המלא והחסר?

1. כי זה לא מעכב ובדיעבד זה כשר. 2. כי זה ניתן להגיה ולתקן.
3. כי כתב את זה בהלכות תפלין ומשם ניתן להעתיק. 4. כי את זה לא הגיה בן אשר.

ט. מה נכון בשירת האזינו?

1. כל שירה יש באמצע ריוח אחד. 2. שירת האזינו נכתבת בשבעים שיטות.
3. כל שורה היא כמו פרשה סתומה. 4. כל התשובות נכונות.

י. מה נוהגים בשירת הים?

1. כותבים אותה כמו בשירת האזינו. 2. כותבים אותה בשלשים שיטות - שיטה ראשונה גדולה ומלאה והשאר לא. 3. כותבים אותה בשלשים שיטות מלאות ללא רווחים. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

יא. כל אות צריכה להיות סמוכה לחברתה ואם הרחיק מה הדין?

1. הרי זה פסול עד שיתקן. 2. אי אפשר לתקן כי צריך לכתוב כסידרן.
3. אם זה נראה כשתי תיבות, פסול ואין לזה תיקון. 4. אין כאן תשובה נכונה.

א. איזה ספר תורה צריך להיות ארכו כהיקפו?

1. רק אם הוא כותבו על הגויל.
2. רק אם כותבו על הקלף ולא על הגויל.
3. אם כתב קצת על הקלף וקצת על הגויל.
4. כל ספר, בלי יוצא מן הכלל, גם אם זה לא ששה טפחים.

ב. כמה טפחים וכמה אצבעות צריך להיות גובה הספר?

1. אם זה בגויל, זה ששה טפחים שהם עשרים וארבע אצבעות.
2. בכל עור חייב להיות ששה טפחים גם אם זה לא עשרים וארבע אצבעות.
3. בכל עור צריך להיות עשרים וארבע אצבעות, גם אם זה לא ששה טפחים.
4. העיקר שיהיה ארכו כהיקפו, גם אם זה לא בדיוק ששה טפחים.

ג. איך אפשר למדוד עשרים וארבע אצבעות?

1. מודדים אורך של אצבע ומכפילים כפול עשרים וארבע.
2. מודדים את רוחב האגודל של אדם בינוני, ומכפילים בעשרים וארבע.
3. לא חייב להיות דוקא רוחב אגודל, העיקר שלא יהיה יותר גדול מזה, אבל אחר קטן, לא מפריע.
4. אין כאן תשובה נכונה.

ד. מה הכוונה שיעור הגליון למטה ולמעלה?

1. הכוונה ליריעה שמלמעלה רחבה ארבע אצבעות ולמטה שלש אצבעות.
2. ליריעה שלמעלה רחבה שלש אצבעות ולמטה ארבע אצבעות.
3. הכוונה שבכל דף ישאיר למעלה ארבע אצבעות וריקות ולמטה שלש אצבעות וריקות.
4. שלמעלה ישאיר שלש אצבעות, ולמטה ארבע אצבעות.

ה. כמה מקום פנוי, ישאיר בכל יריעה בתחילתה ובסופה?

1. יש הבדל בין היריעה הראשונה לבין השניה.
2. יש הבדל בין היריעה האחרונה לבין זו שלפניה.
3. ביריעה השניה, למשל, יניח רוחב אצבע וגם כדי תפירה.
4. כל התשובות נכונות.

ו. מה צריך להיות הריח בין דף לדף ובין יריעה ליריעה לאחר שתפרן?

1. צריך להיות ריח שתי אצבעות ולא יותר.
2. בין דף לדף שתי אצבעות ובין יריעה ליריעה אין לזה שיעור.
3. בין דף לדף שתי אצבעות אבל בין דף ליריעה חמש אצבעות.
4. איך שזה יוצא לו.

ז. מה צריך להיות רוחב היריעה?

1. רוחב היריעה ששה טפחים שזה ארכו של ספר התורה.
2. לא כל היריעות שוות בגודל ואין זה מעכב.
3. כתוב רק על היקף ועל גובה ולא כתוב על רוחב.
4. זה משתנה בין עור עבה יותר לבין דק יותר.

ח. מהו אורך הדף ומה זה אורך הדף?

1. אורך הדף, הכוונה גובה היריעה.
2. אורך הדף הכוונה, לחלק הכתוב בדף, והוא שבע עשרה אצבעות.
3. אורך הדף אורך היריעה שהיא שבע עשרה אצבעות.
4. אורך הדף הוא רוחב הדף הכתוב.

ט. מה אינו קבוע ומשתנה מסופר לסופר?

1. אורך היריעה ורוחב הדף.
2. צורת הכתב דק או עבה.
3. מנין השיטות לפי הכתב וגם גודל השיטה הריקה.
4. כל התשובות נכונות.

י. מה הפירוש: "ומשער לפי הספר שהוא כותב"?

1. שהוא משער לפי הדף שכבר כתב.
2. ומשער לפי שכתוב בספר שהוא מעתיק ממנו.
3. ומשער כמה דפים יכנסו בתוך הכרך שעליו הוא כותב.
4. אין כאן תשובה נכונה.

יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. אם הוציא החשבון שהדפין יותר מן התורה, ימעט הכתב.
 2. אם הוציא החשבון שהתורה יותר מן הדפין, ימעט הכתב.
 3. אם החשבון הוציא שהתורה יותר מן הדפין ירחיב הכתב.
 4. יבדוק דף אחר דף עד שיבוא החשבון אחד.
 5. הכוונה שכתב התורה ומנין הדפים שוים.
- תשובות 2 - 4 נכונות.

- א. בסוף כל יריעה, יש להשאיר שתי אצבעות וכדי תפירה, אם נשאר יותר?**
1. יקוץ את השאר שישאר שתי אצבעות וכדי תפירה ולא יותר. 2. אסור לקוץ מן היריעה ומותר שיהיה ריווח יותר משתי אצבעות. 3. אסור להשתמש ביריעה כזו. 4. יגנוז את היריעה ויקח אחרת.
- ב. מה הפירוש: שהכתב מושכו לפי מנין הדפים?**
1. לפי מנין הדפים שקצב לו, כך יעשה את הכתב. 2. לפי רוחב הכתב, כן יהיה מנין הדפים. 3. שיכתוב על היריעה מנין הדפים שיש ביריעה. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
- ג. אם אחד רוצה לעשות אורך הספר יותר או פחות משה טפחים, מה הדין?**
1. חייב שיהיה ששה טפחים לא פחות ולא יותר. 2. יותר מותר לו אבל לא פחות. 3. יותר אסור שיהיה אבל פחות מותר. 4. מותר פחות ומותר יותר ובתנאי שאורכו והיקפו יהיו שווים.
- ד. מהו שיעור "אצבע" בספר תורה ובשאר שיעורי תורה?**
1. אצבע הוא גודל רוחב האגודל של אדם בינוני בכל מקום. 2. לכל אדם נקבע השיעור לפי רוחב האגודל שלו. 3. בכל נושא ונושא, יש שיעור אצבע אחר. 4. לכל אדם נקבע השיעור לפי הממוצע של האצבעות שלו.
- ה. כמה אצבעות יש באמה?**
1. בכל אמה יש ששים ושש אצבעות. 2. באמה יש ששה טפחים ובכל טפח ארבע אצבעות = עשרים וארבע אצבעות. 3. בכל אמה יש ששה טפחים ובכל טפח שבעה שעורות בינוניות של אדם רגיל. 4. לא כתוב ברמב"ם ולא יודעים.
- ו. מה היה מנין השיטין ומנין הדפים של ספר התורה של הרמב"ם?**
1. מנין השיטין בכל דף היה שווה בכל הדפים. 2. מנין הדפים של כל הספר, מאתיים עשרים וששה דפים. 3. מנין השיטין היה עשרים ושש ומנין הדפים לא כתוב. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ז. כמה דפים יכולים להיות ביריעה אחת?**
1. אין כל הגבלה וכל התורה כולה ניתן לכתוב ביריעה אחת. 2. לא פחות משלשה דפים ולא יותר משמונה. 3. אם יש ביריעה יותר מתשעה דפים כגון עשרה, יחלק לשנים - חמשה וחמשה. 4. אסור לחלק יריעה ואם יש פחות משלשה או יותר מתשעה, לא ישתמש בה. 5. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ח. על מה אנו אומרים שזה הלכה למשה מסיני?**
1. שצריך לתפור את הספר בגידין של נבלה וטרפה. 2. שספר תורה ותפלין תופרים רק בגידין ושל בהמה טהורה. 3. שאם תופרים בגידין, הרי זה בשל בהמה טהרה. 4. הלכה למשה מסיני לחתוך היריעות ולתפורן.
- ט. אם תפר את יריעות הספר שלא בגידי בהמה טהורה?**
1. בדיעבד הרי זה כשר אבל לכתחילה לא. 2. אפשר וצריך להתירן ולתפור בגידין כשרים. 3. אין לו תקנה והספר נפסל. 4. הלכה למשה מסיני שהגידין למצוה ולא לעכב.
- י. מה נכון לגבי התפירות והחיבור של העמודים לספר?**
1. לא תופרין את כל היריעה כולה אלא מניח מעט מעט מלמעלה ומלמטה. 2. מחברים את היריעות אל העמודים בגידין. 3. יש להרחיק בין העמודים והכתב. 4. כל שלשת הדברים נכונים.
- יא. ספר תורה שנקרעה בו יריעה, מה הדין?**
1. אם הקריעה בתוך שתי שיטות, יתפור בכל אופן, אם הקריעה לא פוגעת באותיות. 2. אין הבדל בין ספר תורה ישן לבין חדש. 3. אסור לתפור אבל מותר להדביק. 4. בכל אופן יש בזיון לתפירות, ולכן יגנוז.

- א. כמה דברים פוסלים ספר תורה ומה דין הספר?**
1. עשרה דברים והספר שנפסל, אין בו קדושת ספר תורה. 2. חלק מן העשרים פוסלים לכתחילה אבל בדיעבד הספר קדוש. 3. בכל העשרים פוסל אפילו בדיעבד ודינו כמו חומש שמלמדין בהם התינוקות. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
- ב. מהם הדברים שנוהגים בהם כבוד לספר תורה?**
1. אין מוכרים ספר תורה, אפילו אין לו מה יאכל. 2. אין מוכרים ספר תורה לשום צורך בעולם. 3. כבוד, הוא למכור ספר תורה, כדי לקנות ספר תורה חדש. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ג. ספר תורה שנפסל, נותנין אותו בכלי חרס, מדוע?**
1. כי בכלי חרס נרקב מהר וזהו לכבודו. 2. בכלי חרס מחזיק יותר זמן ואינו נרקב מהר. 3. זה הלכה למשה מסיני. 4. כי זה יותר מכובד מאשר קבורה באדמה.
- ד. מה נכלל בגדר של "תשמישי קדושה"?**
1. כסא שהוכן לספר תורה, והספר הונח עליו. 2. הבימות ששליח הציבור עומד עליהן ואוחז הספר. 3. הלוחות שכותבים עליהם שהתינוק יתלמד מהם. 4. כל התשובות נכונות.
- ה. מה מותר להניח על מה, ומה אסור?**
1. מותר להניח ספר תורה על ספר תורה ועל הכל. 2. חומשים על גבי חומשים מותר אבל על נביאים אסור. 3. נביאים על ספר תורה אסור אבל על חומשים מותר. 4. אין להניח שום דבר על שום דבר, כי כולם קדושים.
- ו. מדוע אסור ליכנס עם ספר תורה בבית הקברות?**
1. כי זה בזיון לספר כמו ליכנס עם זה לבית המרחץ. 2. כי ספר תורה מצוה לשמוח עמו, וזה לועג לרש שהמת לא יכול לשמוח. 3. כי זה לועג לרש שאין המתים יכולים לקיים את התורה. 4. כל התשובות נכונות.
- ז. אין דברי תורה מקבלים טומאה. ולכן?**
1. מותר גם לטמאים לאחוז בתורה ולקרוא בה. 2. מותר להכניסה לבית קברות. 3. מי שידיו מטונפות, אינו צריך לרחוץ ידיים. 4. כל הדברים נכונים.
- ח. מה עוד אסור עם ספר תורה?**
1. אסור ליכנס בו לבית מרחץ או לבית כסא. 2. אסור לשבת על מטה שספר תורה עליה. 3. לא יאחז בספר תורה כשהוא (האדם או הספר) ערום. 4. כל הדברים נכונים וישנם עוד.
- ט. אחד מהלך ורואה ספר תורה מה עליו לעשות?**
1. מתיישב ואינו ממשיך ללכת עד שלא יראה את הספר. 2. סוגר את עיניו עד שיעבירו את הספר ממקומו. 3. עליו לעמוד בפניו עד שיעבור. 4. אם זה לא בבית הכנסת הוא לא חייב להתייחס אליו.
- י. מצוה לייחד מקום לספר תורה ולכבדו ולהדרו מה הפירוש?**
1. מצוה לייחד מקום וגם לכבד את הספר תורה. 2. מצוה לכבד את המקום שייחדו אותו לספר תורה. 3. מצוה להניח את הלוחות הברית על גבי הספר כי זה הידור. 4. כל הדברים נכונים.
- יא. מה נכון לגבי ספר תורה?**
1. אסור להניח ספר תורה בתוך שק בכל אופן. 2. אסור לרכב על חמור יחד עם ספר תורה בכל מצב. 3. אם יש פחד מגנבים מותר לעשות דברים שללא פחד אסור. 4. המחלל את התורה גופו מחולל על הבריות. 5. תשובות 1 - 2 אינן נכונות.

הלכות ציצית

- א. מה זה "ענף" ומה זה "ציצית" ולמה אנו קוראים "לבן"?**
1. שלשתם הם דבר אחד וזה ה"ציצית" ששמים על הבגד שצבעו לבן. 2. ענף אלו החוטים, ציצית זה הטלית ו"לבן" הכוונה היא ששניהם חייבים להיות בצבע לבן. 3. הציצית זה הלבן והענף זה חוט התכלת. 4. כנף הבגד נקרא ענף וה"לבן" זה הציצית.
- ב. מדוע קוראים לענף בשם "ציצית"?**
1. כי ציצית בגמטריא תרי"ג. 2. כי מדובר בחוטים שזה דומה לשערות ונאמר: "ויקחני בציצית ראשי". 3. מפני שזה לבן וכל בגד לבן נקרא ציצית. 4. מפני שמתעטפים בטלית על הראש שיש בו שערות.
- ג. איך משחילים חוט תכלת בציצית?**
1. אחת משמונה הציציות, לאחר שמשחילים אותן, צובעים בצבע תכלת. 2. אל הענף מחברים חוט צמר צבוע בצבע התכלת. 3. מתוך שמונה החוטים צובעים שבעה לבן ואחד נשאר תכלת. 4. מתוך שמונה החוטים, צובעים שבע לבן ואחד נשאר תכלת.
- ד. כתוב: "ונתנו על ציצית הכנף" מה לומדים מזה?**
1. שמצוה על כל אדם שיתעטף בטלית כל יום. 2. שצריך לשים ציצית בתוך הכנף. 3. שיש לתת חוט תכלת על הענף. 4. שהציצית צריכה להיות על הכנף ולא בתוך הכנף.
- ה. מה עושים כשאין תכלת רק לבן או רק תכלת?**
1. אפשר לעשות רק חוטים של לבן, כי אחד אינו מעכב את השני. 2. אי אפשר לבן בלי תכלת אבל אפשר בתכלת במקום לבן. 3. לכתחילה אפשר לעשות לבן בלי תכלת וגם תכלת בלי לבן. 4. שום דבר לא נכון.
- ו. כמה מצוות מקיימים בלבישת ציצית?**
1. אם יש גם לבן וגם תכלת מקיימים שתי מצוות. 2. אם יש רק תכלת או לבן, מקיימים רק מצוה אחת. 3. יש רק מצוה בעשיית ציצית ולא בלבישת ציצית. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ז. מה לומדים חכמים מ"והיה לכם לציצית"?**
1. ש"פתיל התכלת" עושה את מצוות הציצית. 2. שכל החוטים יחד, הם מצוה אחת של ציצית. 3. שארבעת הציציות הן מצוה אחת ואין מעכבות אחת את השניה. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ח. עד היכן נקרא כנף של הבגד?**
1. עד שלש אצבעות מתחילת הבגד. 2. כל חצי טלית מלפנים ומאחור נקרא כנף. 3. עד קשר גודל, נקרא כנף. 4. זה תלוי בגודל אצבעות האדם הלוכש את הטלית. 5. זה תלוי בגודל הבד הלבן שתופרים על הבגד.
- ט. כמה חוטים צריכים להיות בטלית?**
1. תשעה חצאי חוטים, שמונה לבנים ואחד תכלת. 2. שבעה לבנים ועוד חוט אחד לבן. 3. לוקחים אחד מארבעת החוטים הגדולים וצובעים חצי ממנו בצבע תכלת, בסך הכל שמונה חצאי חוטים. 4. יש הבדל בין טלית קטן לטלית גדול.
- י. באיזה חוט כורכים את את הציצית?**
1. לוקח חוט אחד מן הלבן וכורך כריכה אחת. 2. לוקח חוט תכלת וכורך שתי כריכות של תכלת ויוצר חוליה של חוט אחד לבן ושני תכלת. 3. לאחר מכן עושה חוליות של תכלת בלבד. 4. שני הדברים הראשונים נכונים.
- יא. כמה חוליות מעורבות בתכלת ולבן?**
1. רק הראשונה ואחרונה בלבד. 2. חוליה אחת מעורבת ושתי תכלת בלבד. 3. רק החוליה הראשונה ולא יותר. 4. רק החוליה האחרונה מעורבת בתכלת ולבן.

- א. מהי "מצוה מן המובחר" בחוליות הציצית?**
1. לעשות, לא פחות משבע חוליות ולא יותר משלש עשרה. 2. מצוה מן המובחר לעשות חוליה אחת בלבד.
 3. מצוה מן המובחר לעשות כמה שיותר. 4. מצוה מן המובחר להפריד את הציציות מהחוליות.
- ב. אם עשה לבן בלי תכלת, איך הוא נוהג בחוליות?**
1. אם רצה לכרוך אותם חוליות כורך. 2. הרמב"ם אומר: שמנהגנו לעשות חוליות.
 3. כללו של דבר, יתכוון לעשות הכרוך שלישי והענף שני שלישים. 4. כל התשובות נכונות.
- ג. מה הדין אם שוזר את החוטיין?**
1. חוטים שזורים כשרים רק בתכלת. 2. חוטים שזורים כשרים רק בלבן ולא בתכלת.
 3. יכול לעשות שזורים גם את התכלת וגם את הלבן. 4. חייב שהחוטים יהיו שזורים בין בתכלת ובין בלבן.
- ד. מה פוסל את הציצית?**
1. אם עושים מצמר הגזול. 2. אם לוקחים את החוטים משל עיר הנדחת.
 3. אם הוא עושה ציצית מצמר של בהמה שהשתחוו לה. 4. כל זה נכון ויש עוד דברים הפוסלים.
- ה. ציצית שעשאה גוי פסולה, מדוע?**
1. כי ציצית צריכה כוונה, ובלי כוונה פסול אפילו על ידי ישראל. 2. כי כתוב: "ועשו (בני ישראל) להם ציצית" ולא גוי. 3. כי כתוב "ועשו" תעשה ולא מן העשוי. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ו. אם רוצים להעביר ציצית מטלית אחת לשניה, מה יעשו?**
1. יחתוך את הכנף עם הציציות ויתפרנה על הטלית השניה. 2. אסור להעביר בשום אופן כי תעשה ולא מן העשוי. 3. יוציא את החוטים מהטלית וישחיל אותה בחור של הטלית השניה. 4. מטלית קטן לטלית גדול מותר בכל אופן אבל לא לטלית גדול.
- ז. תלה חוטים בשני כנפיים וקשרם ואחר כך הפרידם, מה יעשה?**
1. לא יעשה כלום, ובדיעבד זה כשר. 2. אין תקנה לטלית ולציצית כי תעשה ולא מן העשוי.
 3. יוציא את החוטים וישחילם מחדש. 4. רק אדם אחר יכול לפרק את החוטים ולא זה שעשה.
- ח. הטיל ציצית על ציצית, מה הדין, מה יעשה?**
1. בכל אופן, זה כשר ואין מה לעשות. 2. בכל אופן הציצית פסולה. 3. זה תלוי במחשבתו של האדם שהטיל את הציציות הראשונות. 4. זה תלוי מה חשב, כאשר הטיל עוד ציצית.
- ט. אם אחד הטיל ציצית בכגד בעל שלש כנפות, מה יעשה?**
1. אין מה לעשות וזה פסול. 2. יוסיף עוד כנף ויטיל בה ציצית והטלית תהיה כשרה. 3. הטלית פסולה אבל יכול להוציא את החוטים, יוסיף עוד כנף וישחיל מחדש את הציציות. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- י. אסור לקפל טלית ולעשות ציצית בארבע צדדים של המקופל, מדוע?**
1. כי כתוב: תעשה ולא מן העשוי. 2. שמא יפתח את הטלית ואז יהיו הציצית באמצע.
 3. אם תפר באופן שלא יפתח אין זה אסור. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. נפסק הכנף אסור לתופרו בכל אופן. 2. נפסק החוט מעיקרו פסול.
 3. נפסק הכנף בכל אופן אפשר לתפרו חזרה. 4. נתמעטו חוטי הציצית בכל אופן פסולה.

א. מהי התכלת האמורה בתורה ומה דינה?

1. תכלת של ציצית ותכלת של הכהן הגדול, זה אותו הדבר ויש להם אותו דין. 2. הצבע של התכלת האמורה בכל מקום שזה אצל לא בדיניה. 3. בתורה מפורש כתוב תכלת רק בציצית. 4. הצבע של תכלת של ציצית שונה משאר תכלת הכתובה במקום אחר.

ב. מה הפסול בציצית?

1. צבע את הצמר באיסטיס, הציצית פסולה. 2. צבע בשאר המשחירים, פסולה. 3. צמר של רחל שאמה עז ואביה אייל, פסול לציצית. 4. צביעה שאינה עומדת ביפיה ומשתנה פסולה. 5. כל התשובות נכונות.

ג. כיצד צובעים את התכלת לפי הכתוב ברמב"ם?

1. תכלת זה צמח שגודל וצבעו תכלת. 2. לוקחים צמר עזים שצבעו כחול בהיר. 3. לוקחים צמר ומנקים אותו וצובעים אותו בדם חלזון שנמצא בים המלח. 4. צובעים את הצמר בדם של דג ששמו חלזון הנמצא בים המלח.

ד. מה פוסל את הצביעה של התכלת גם אם זה בדם חלזון?

1. אם צבע שלא לשמה, פסול. 2. אם לא בדק את הצבע לפני שצבע את החוט, הציצית פסולה. 3. אם לא שפך קצת מהיורה לכלי קטן, זה פסול. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ה. אם לקחו תכלת מן המומחה מה הדין?

1. אם לקח מהמומחה אין מה לחשוש כלל. 2. גם אם לקח מן המומחה אם נודע שצבעו אותה באחד המשחירים פסולה. 3. זה לא מספיק שהוא מומחה וצריך לבדוק תמיד. 4. לא שייך בתכלת מומחה.

ו. מה קורה בבדיקה שעושים אם זה תכלת או לא?

1. אם הצבע נהיה יותר כהה, זה סימן שכשר. 2. אם עמדה בעיניה ולא כהתה כשרה. 3. אין סימנים קבועים ורק המומחה קובע אם זה כשר או לא. 4. רואים מה קרה עם השבלול.

ז. אם בדקו ומצאו שהיא כהתה, מה הדין?

1. אין מה לעשות יותר וזה פסול. 2. יש אפשרות של בדיקה שניה שנותנים את התכלת בבצק ואופים אותה ואם כהתה יותר פסולה. 3. מוסיפים עוד צבע ומשחירים את הציצית. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ח. מה נכון בדברים הבאים?

1. חצר שמוחזקת בכשרות לוקחים ממנה תכלת ואין צריך בדיקה. 2. המפקיד תכלת אצל הגוי פסולה, שמא צבע בה. 3. אם הפקיד את התכלת אצל גוי היא כשרה גם אם היה בכלי בחותם אחד. 4. הפקיד את התכלת אצל גוי פסולה שמא החליפה. 5. תשובות 1 - 4 נכונות.

ט. המוצא תכלת בשוק מה הדין?

1. יש אופנים שמוכיחים על כשרות התכלת. 2. אם מצא בשוק הוא פסול בכל אופן. 3. התכלת פסול, כי לא יודעים מי החזיק בה. 4. לא כתוב על הענין הזה ברמב"ם.

י. טלית צבעונית, איזה ציצית יתלה בה?

1. בכל הטליתות תולים רק ציצית לבן ותכלת. 2. הציצית יכול להיות כצבע הבגד בכל הצבעים. 3. אם היתה הטלית בצבע תכלת, מותר בכל צבע חוץ משחור, ובשאר הצבעים יהיו מעין צבעה. 4. אם הטלית לבן, יעשה רק ציצית תכלת.

יא. איזה עונש יותר קשה מהשני?

1. מי שאינו מניח ציצית מחוטים לבנים, עונשו קשה יותר. 2. מי שאינו שם תכלת, עונשו קשה יותר כי כתוב פתיל תכלת. 3. אין הבדל ביניהם ועונשם שווה. 4. אין עונש בכלל על זה.

- א. איזו "ציצית" היא מן התורה, מה הם תנאיהם?**
1. כל בגד שאינו משל עור, חייב בציצית מן התורה. 2. רק בגד של צמר ופשתים יחד, חייב בציצית מדאורייתא.
 3. כל בגד ולא משנה ממה הוא, חייב בציצית מדאורייתא, ובתנאי שיהיו בו ארבע כנפות לא פחות ולא יותר.
 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ב. איזה בגד חיובו בציצית רק מדרבנן?**
1. כל בגד שאינו מצמר או מפשתים ויש בו ארבע כנפות - לא פחות. 2. כל בגד אפילו מצמר ויש בו שלש כנפות בלבד חיובו מדרבנן. 3. בגדים מעור ארנבים או מעור עזים חיובו מדרבנן. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ג. מה לומדים מהכתוב: "אשר תכסה בה"?**
1. שרק בגד עם ארבע כנפים חייב בציצית ולא בעל חמש או שש. 2. שאסור להתכסות בבגד שיש בו חמש כנפות. 3. שבעלת חמש חייבת בציצית ולא בעלת שלש. 4. שגם כסות לילה חייבת בציצית.
- ד. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. בגד בעל חמש כנפות, תולה בה חמש ציציות. 2. בגד עור חייב בציצית אם כנפיו של בגד.
 3. טלית שאולה פטורה מן הציצית שנאמר: כסותך. 4. בגד שיש בו עור אפילו רק הכנפיים פטור מציצית.
- ה. אלו חוטים פוטרם באלו בגדים?**
1. כל בגד חייב שהציצית יהא ממין הבגד דוקא. 2. כל בגד נפטר מציציות מינו בתנאי שיצבע אותם לבן.
 3. ציצית של צמר או של פשתן פוטרם כל סוג בגד שהוא. 4. פשתן אינו פוטר של צמר כי זה שעטנוז.
- ו. באיזו טלית לא מטילין של תכלת?**
1. בטלית של צמר או של פשתן כי זה שעטנוז. 2. בטלית של פשתן, שמא ילבש אותו בלילה שאינו זמן ציצית.
 3. בכל טלית שהוא, כי אין אנו בקיאים בתכלת. 4. בטלית של תכלת, אין מטילין תכלת, כי צריך שני צבעים.
- ז. באלו זמנים, אין לובשים ציצית?**
1. בלילי שבתות כי שבת ולילה אינם זמן ציצית. 2. כאשר הוא נכנס לבית הכסא ולבית המרחץ.
 3. בכל הלילות עד שיכיר בין תכלת ללבן. 4. תמיד מותר ללבוש טלית אבל לא תמיד מותר לברך.
- ח. מה מותר למכור לגוי, ומדוע?**
1. אסור למכור לגוי טלית מצוייצת כי יש חשש שיתעטף בה ויחשבו שהוא יהודי. 2. אסור למכור לו טלית שמא יחליף את הציצית בפסולות. 3. אסור למכור לגוי בגד שמא יטיל בה ציציות. 4. אין איסור למכור לגוי שום דבר, אבל מתנה אין נותנין לו.
- ט. מה דינם של קטנים ושל נשים לגבי ציצית?**
1. קטן חייב בציצית מדברי סופרים אבל לא יברך. 2. נשים דינם כעבדים מתעטפים בציצית מדברי סופרים אבל לא מברכים. 3. קטן שיודע להתעטף, חייב מן התורה ונשים רק מדברי סופרים. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- י. ציצית חובת האיש ולא חובת הבגד ולכן:**
1. האשה אינה מתעטפת בציצית. 2. הקטן והעבד אסורים לברך על הציצית. 3. לא כל בגד שיש בו ארבע כנפות חייב בציצית אלא אם כן הוא מתכסה בו. 4. כל אחד חייב לעשות את הציצית בעצמו.
- יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. אין אדם מחוייב לקנות לו טלית. 2. כל אחד ישתדל להיות עטוף בציצית. 3. תלמיד שאינו מעוטף בטלית, גנאי הוא לו. 4. לעולם יהא אדם זהיר במצות ציצית. 5. כל הדברים נכונים.

**הלכות
ברכות**

א. מהי מצות עשה מן התורה?

1. מצות עשה מן התורה, לאכול ולשבוע.
2. מצוות עשה מן התורה לברך על אכילת מזון בשיעור כזית.
3. מצוה מן התורה שמי שאכל ושבוע חייב לברך.
4. מן התורה חייבים לברך דוקא אם אכל כזית ולא יותר.

ב. מה הדין אם אדם אכל כזית ולא יותר?

1. הוא חייב לברך רק מדברים סופרים ולא מדאורייתא.
2. אפשר שיהיה חייב לברך גם מן התורה.
3. אם לא שבע, פטור גם מדברי סופרים.
4. אם בדעתו לאכול כזית, חייב מן התורה לברך לפני המאכל.

ג. מה חייבים רק מדברי סופרים?

1. לברך לפני כל מאכל בלי יוצא מן הכלל.
2. אפילו לא אכל כזית, מברך לאחר המזון.
3. לברך אחרי כל מה שיאכל או ישתה כשיעור.
4. תשובות 1 - 3 נכונות.

ד. מהו הדבר הפטור מברכה עד "רביעית"?

1. כל דבר מאכל עד רביעית פטור מברכה לפני ולאחריה.
2. זה נאמר על הנאה מריח מדבר שאין בו רביעית.
3. אם טועמים אוכל בלי כוונת אוכל, פטור עד רביעית.
4. אין דבר כזה בכלל.

ה. על איזה מצוה מברכים ומתי?

1. על כל מצוה שנהנה ממנה מברך לאחריה.
2. מברכים על כל מצוה לפני עשייתה.
3. מברכים רק על מצוות של בקשה ושל הודיה.
4. מברכים אחרי כל מצוה שנזכר את הבורא תמיד.

ו. אלו הן מיני הברכות?

1. ברכות הניה, ברכות המצוות, ברכות הודיה.
2. ברכות המזון, ברכות בקשה וברכת השנים.
3. ברכת הלבנה וברכת יראת השם.
4. כל התשובות נכונות.

ז. מה נכון לגבי הברכות?

1. עזרא ובית דינו תקנו נוסח כל הברכות.
2. אסור לגרוע מהברכה אבל להוסיף מותר.
3. מותר לשנות מנוסח הברכות, אבל מי שעושה כך טועה.
4. ברכה שאין בה הזכרת השם אינה ברכה בלי יוצא מן הכלל.

ח. באיזה אופן המברך אינו יוצא ידי חובתו?

1. אם אמר את הברכה בלשון חול.
2. אם שינה את המטבע אינו יוצא בשום אופן.
3. אם אמר כעין שתקנו חכמים אינו יוצא ידי חובה.
4. אין כאן תשובה נכונה.

ט. אם בירך ברכה נכונה אבל לא השמיע לאזנו?

1. יצא, אבל צריך לחזור ולברך.
2. יצא ואינו צריך לחזור ולברך.
3. לא יצא וחייב לחזור ולברך.
4. לא יצא, ואסור לו לחזור ולברך כי זה ברכה לבטלה.

י. בירך והפסיק בין ברכה לאכילה, מה דינו?

1. בכל אופן, יחזור ויברך שנית.
2. בירך והפסיק ואמר: תנו מאכל לכהמה יחזור ויברך.
3. לא יחזור לברך ואסור לו לאכול שעתיים.
4. אין כאן תשובה נכונה.

יא. למי אסור לברך?

1. אין כזה שאסור לו לברך. בכל מצב יברך.
2. טמא שצריך שבעה ימים, אסור לו לברך.
3. איש ערום, אין לו לברך עד שיתלבש או יתכסה.
4. תשובות 2 - 3 נכונות.

- א. איזו ברכה ניתן לברך ולהוציא אחרים?**
1. כל ברכה שגם הוא צריך לברך, יכול גם להוציא אחרים. 2. אם הוא כבר יצא ידי חובתו אינו יכול להוציא אחרים בכל אופן. 3. ברכת המוציא לחם, יכול להוציא גם אם הוא אינו אוכל. 4. הניח שיש בה מצוה, יכול להוציא אחרים בכל אופן. 5. תשובות 1 - 4 נכונות.
- ב. באיזה אופן השומע מאחרים אינו יוצא ידי חובתו?**
1. אם המברך חייב מן התורה והשומע חייב מדברי סופרים. 2. אם שמע את הברכה ולא ענה אמן. 3. אחד שאינו מחוייב במצוות מברך, אינו מוציא אחרים. 4. בכל אופן השומע יוצא חובתו.
- ג. במה שונה ברכה על היין מברכה על שאר מאכלים?**
1. ביין פוטר המברך רק אם נועדו לשבת יחד אבל בפת גם אם לא נועדו. 2. בשאר המאכלים, לא בפת, המברך פוטר גם אם לא נועדו. 3. רק אם אוכל פת עם היין, פוטר רק אם נועדו. 4. אין כל הבדל בין מאכל למאכל.
- ד. באיזה אופן חייב השומע ברכה לענות אמן ובאיזה לא?**
1. כל השומע מישראל בכל אופן, עונה אחריו אמן. 2. אם שומע מגוי או כותי אין עונים אחריהם. 3. תינוק המתלמד או גדול ששינה ממטבע הברכה אין עונים אחריהם אמן. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ה. מי הוא משובח ומי הוא מגונה?**
1. העונה אחר ברכתיו, הרי הוא מגונה. 2. העונה אחר ברכתיו הרי זה משובח. 3. העונה אחר בונה ברחמיו, הרי זה מגונה. 4. כל התשובות נכונות.
- ו. על איזו ברכה מדובר שהיא כאילו תוספת?**
1. זה מדובר על ברכת "בונה ברחמיו". 2. זה מדובר על ברכת הטוב והמטיב - ברכה רביעית. 3. זה מדובר על ברכת אהבת עולם. 4. זה מדובר על ברכות לפני קריאת המגילה ולפני הדלקת נר חנוכה.
- ז. מהו המשותף בין ברכות המלך וברכות הכהן הגדול?**
1. שבשתיהן, השומע אותן, עונה אמן. 2. שבשתיהן, הקורא אותן עונה אחריהן אמן. 3. ששתיהן, הברכה האחרונה שלהן, קדמו לה ברכות אחרות. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ח. מי בירך ברכה ראשונה ושלא יברך ברכה אחרונה?**
1. מי שאוכל בשוגג טבל ונודע לו שזה טבל תוך כדי אכילתו. 2. מי שאכל טבל בזדון, יברך בראשונה ולא באחרונה. 3. מי שלא שם לב שאכל טבל עד אחרי שברך ברכה אחרונה. 4. אין אופן כזה שיברך רק ברכה ראשונה.
- ט. מה נכון לגבי עניית אמן כאשר שמע ברכה?**
1. כל העונה "אמן" לא יענה אמן חטופה, אבל אמן קטופה מותר. 2. לא יענה, לא אמן קצרה ולא ארוכה אלא בינונית. 3. העונה, לא יגביה קולו יותר מן המברך וגם לא פחות מהמברך. 4. גם מי שלא שמע את הברכה שהוא חייב בה, יענה אמן בכלל העונים.
- י. כל המברך ברכה שאינה צריכה, מה נכון?**
1. הרי זה נושא שם שמים לשוא. 2. הרי הוא כנשבע לשוא. 3. אסור לענות אמן אחר המברך. 4. כל התשובות נכונות.
- יא. אם אוכל דמאי מה דינו?**
1. הרי זה מברך תחילה וסוף. 2. מברך רק בסוף אבל לא בתחילה. 3. מברך רק בתחילה אבל לא בסוף. 4. אינו מברך לא בתחילה ולא בסוף כי דמאי זה ודאי טבל.

א. אלו ברכות תקנו דוד ושלמה בנו?

1. הם תקנו במשותף את ברכת "בונה ירושלים".
2. דוד תיקן ברכה שלישית ושלמה תיקן ברכה רביעית.
3. דוד תיקן ברכה רביעית ושלמה תיקן את ברכות "הרחמן".
4. לא כתוב מי תיקן מה.

ב. מה צריך להיות בברכת הארץ?

1. צריך שיהיה בה הודיה בתחילתה ובסופה.
2. צריך להזכיר ברית מילה ותורה שבזכותם ניתנה הארץ.
3. צריך להיות בה או ענין ברית מילה או תורה.
4. חייבים להזכיר בה ארץ חמדה טובה ורחבה.
5. תשובה 3 אינה נכונה.

ג. מי לא יצא ידי חובתו בברכת המזון?

1. מי שלא אמר יעלה ויבוא בראש חודש.
2. מי שלא אומר "ועל מלכות בית דוד" בברכת בונה ירושלים.
3. מי שלא אומר נחמנו ה' בבונה ירושלים.
4. כל התשובות נכונות.

ד. באיזה יום מוסיפים בברכת המזון הכי הרבה קטעים?

1. בפורים שחל בשבת ראש חודש.
2. בחג השבועות שחל בשבת ראש חודש.
3. בראש חודש טבת שחל בשבת.
4. בכל ראש חודש שחל בשבת.

ה. באיזו ברכה בברכת המזון מוסיפים מענין היום?

1. כל ההוספות הן בברכה הרביעית לפני "בונה ירושלים".
2. בשבת חנוכה מוסיפים הכל באמצע ברכת הארץ.
3. בראש חודש טבת שחל בחול מוסיפים בברכת הארץ ועל הנסים וגם יעלה ויבוא.
4. אין כאן תשובה נכונה.

ו. מתי מברכים ברכת חתנים?

1. אפשר לברך בכל סעודה שעושים.
2. מותר לברך ברכת חתנים רק בלילה בלילות שבע ברכות.
3. במשך שבעת ימי המשתה, מותר לברך רק שבע פעמים.
4. פעמיים בכל יום ולא יותר מזה.

ז. כמה אנשים צריכים להיות ב"שבע ברכות" שיהיה מותר לברך?

1. בלי החתן, צריך להיות עשרה לפחות.
2. עשרה כולל החתן ולא חייבים יותר.
3. צריך שיהא חוץ מהחתן והכלה עוד עשרה אבל לא יותר.
4. מספיק שיהיה שבעה איש כי זה רוב מנין.

ח. מדוע קוראים לברכות "שבע ברכות" הרי יש רק שש?

1. מפני שמברכים אותם בשבעת ימי המשתה.
2. לשש ברכות אלו מוסיפים בורא פרי הגפן שמברכים על כוס יין.
3. ברכת אשר ברא מתחלקת לשתיים.
4. החתן מברך הגפן כאשר הוא שותה מהכוס.

ט. שכח לומר בשבת בברכת המזון "רצה והחליצנו"?

1. בכל אופן, יחזור לתחילת ברכת המזון.
2. חייב לאכול שנית בכל אופן.
3. אם נזכר לפני שהתחיל ברכה רביעית, אומר: ברוך אשר נתן מנוחה, ואם אחרי חוזר לראש.
4. אם נזכר בסוף, אינו חוזר.

י. באיזו אופן, אם שכח, אינו חוזר?

1. בחנוכה ובפורים שלא אמר ועל הנסים.
2. בראש חודש ששכח יעלה ויבוא.
3. אם נזכר לפני ברכה רביעית שלא אמר יעלה ויבוא, אינו חוזר, ואומר: ברוך אשר נתן.
4. כל התשובות נכונות.

יא. שכח לברך ברכת המזון מה הדין?

1. אם הוא בטוח ששכח חוזר אבל בספק אינו חוזר.
2. אם עבר זמן העיכול, אינו מברך.
3. אם לא נתעכל המזון, צריך לברך גם אם ספק לו.
4. תשובות 2 - 3 נכונות.

- א. למה אנו קוראים "פת" ללא שם לוואי?**
1. כל לחם שנעשה מקמח כל שהוא ונאפה, נקרא פת. 2. רק לחם שנעשה מקמח חטה, נקרא פת.
 3. כל לחם שנעשה מקמח אחד מחמשת המינים, נקרא פת. 4. כל לחם שנעשה מקמח חטה ושעורה ביחד, נקרא פת.
- ב. על מה מברכים "בורא נפשות" לאחר מחמשת המינים?**
1. אם אכל דגן שלוק מבלי שהסירו את הקליפות. 2. אם אכל קמח מברך אחריו בורא נפשות.
 3. קמח מחמשת המינים ששלקוהו במים שליקה רכה כמים, מברך בורא נפשות. 4. כל התשובות נכונות.
- ג. באיזה אופן, אין מברכים על חמשת המינים, הברכה הראויה לו?**
1. אם הוא כמו טפל לעיקר, מברכים על העיקר. 2. חמשת המינים חשובים שתמיד, מברכים עליהם ברכתם גם אם הם טפלים. 3. אין דין חמשת המינים שוה בכלם. 4. תלוי בכמות האוכל שאוכלים.
- ד. מתי נקרא המאכל טפל ואין מברכים עליו?**
1. אם הדבר ניתן בתבשיל כדי לדבק. 2. אם ניתן לתת ריח או צבע ולא יותר.
 3. כל תבשיל שיש בו לפת, הלפת הוא העיקר והשאר טפל. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ה. האוכל דג ולחם, מה מברך עליו?**
1. מברך "המוציא" על הלחם ו"שהכל" על הדג בכל אופן. 2. בכל אופן מברך המוציא על הלחם ופוטר הדג.
 3. תלוי הדבר מהו העיקר ומהו הטפל. 4. מברך על מה שהוא הרוב.
- ו. לחם שפיתת אותה פתים מה מברך על הלחם?**
1. על הלחם שפיתת מברכים תמיד המוציא. 2. אם גדולה כזית וצורתה לא נשתנתה, מברך תמיד המוציא ובכל אופן. 3. אם זה נילוש במרק ולא נתבשל וצורת הלחם לא נשתנתה וגדול כזית, לכל הדעות המוציא.
 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ז. על איזה עיסה מברכים מזונות ולפעמים המוציא?**
1. עיסת הערביים מברך מזונות ואם קבע סעודה, המוציא. 2. עיסה שלשה בדבש או בשמן, מברך מזונות גם אם קבע סעודה. 3. פת הבאה בכסנין מברך תמיד המוציא גם אם לא קבע סעודה. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- ח. לפי הרמב"ם מה דינו של אורז?**
1. אורז מבושל מברך עליו מזונות ובורא נפשות. 2. עשה ממנו פת, מברך מזונות ולבסוף בורא נפשות.
 3. דינו של האורז כדין שאר הקטניות, מברכים עליהם שהכל ובורא נפשות. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ט. על מה מברכים ברכת המזון?**
1. על פת שברכתו המוציא, בסוף מברכים ברכת המזון. 2. כל פת שהוא, מברך לאחריו ברכת המזון.
 3. כל פת שברכתו מזונות אם הוא רוצה, מברך ברכת המזון. 4. אורז מבושל שאכל כזית, מברך ברכת המזון.
- י. מהו שיעור האכילה שמחייב ברכה האחרונה?**
1. בפת ובמזונות שיעורו כזית. 2. בשתיה, ולא משנה מה שיעורה, רביעית.
 3. במים שיעורם בכל שהוא, ובשאר המשקים, שיעורם רביעית. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- יא. על מה מברכים "מעין שלש"?**
1. כל הפירות מברכים אחריהם "מעין שלש". 2. על מזונות, גפן ופירות משבעת המינים. 3. רק אם אכל גם מזונות, גם פירות וגם יין אז מברכים "מעין שלש". 4. ברכה זו מברכים רק בשבתות וימים טובים.

- א. מה המשותף בין ברכת מעין שלש לברכת המזון?**
1. לכתחילה, צריך לברך אותם במיזב ובמקום שאכל.
 2. בשניהם אכל כאשר עמד חייב לברך אותם בעמידה.
 3. אכל כאשר מהלך, יכול הוא לברך אם הוא רוצה בהליכה או בעמידה.
 4. תמיד בברכת המזון כפי שהוא אוכל אבל מעין שלש רק בעמידה.
- ב. מה נכון לגבי ברכת "המוציא"?**
1. ברכת המוציא אינה מן התורה.
 2. אם הוא מסופק אם בירך או לא חייב לחזור ולברך.
 3. אם שכח לברך ונזכר לפני גמר סעודתו יברך.
 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
- ג. יצא מביתו והפסיק סעודתו מה יעשה?**
1. עליו לברך ברכת המזון, ואסור לו לאכול עד שעתיים.
 2. אם ברצונו להמשיך לאכול, יברך ברכת המזון ויברך שוב המוציא.
 3. חוזר לביתו וממשיך סעודתו.
 4. מברך רק המוציא עוד פעם ויאכל.
- ד. חברים שישבו לאכול והפסיקו סעודתם אבל חלק נשאר לאכול, מה הדין?**
1. מברך ברכת המזון אבל "המוציא" מברך וממשיך לאכול.
 2. מברך רק "המוציא" אבל ברכת המזון לא.
 3. אינו מברך וממשיך לאכול כאילו לא הפסיק.
 4. אמנם אינו מברך כלום אבל אסור לו להמשיך לאכול.
- ה. עבר ממקום למקום, מה דינו?**
1. עבר מפניה לפינה באותו בית, אינו הפסק.
 2. אם עבר ממזרחה של תאנה למערבה, הרי זה הפסק.
 3. בכל אופן גם מפניה לפינה בתוך הבית, הרי זה הפסק.
 4. תשובות 1 - 2 נכונות ולא יותר.
- ו. מה פוטר את מה ומה אינו פוטר את מה?**
1. אין ברכה על מאכל פוטרת ברכה על מאכל אחר.
 2. ברכה על הפת פוטרת ברכה על דגים למשל.
 3. ברך על תבשיל פוטר ברכה על מעשה קדרה.
 4. בירך על מעשה קדירה אינו פוטר תבשיל.
- ז. מי יוצא ידי חובה בברכה אחת בבוקר, על כל היום?**
1. רק אם ממשיך לאכול כל היום בלי הפסק.
 2. אם גמר בלבו שלא לאכול עוד, אינו צריך לברך שוב.
 3. אין אפשרות כזו שברכה אחת תספיק לכל היום.
 4. אם לא שינה את מקומו.
 5. אף תשובה אינה נכונה.
- ח. באיזה אופן, צריך לברך גם אם לא יצא בסעודה מביתו?**
1. אם אמר: "בואו ונברך" או "בואו ונקדש".
 2. רק אם אמר שני הדברים יחד, בואו ונקדש בואו ונברך.
 3. אם אמרו: בואו ונבדיל, חייבים לחזור ולברך.
 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
- ט. היו מסובין לשתות יין ובא להם יין ממין אחר, מה הדין?**
1. אם בא יין טוב יותר, מברך עוד פעם בורא פרי הגפן, והטוב והמטיב.
 2. בכל אופן אינו מברך עוד פעם בורא פרי הגפן.
 3. אם היו מסובין יחד מברכים רק הטוב והמטיב ולא יותר.
 4. רק אם שתה אדום ומביאים לו שחור, יברך הטוב והמטיב.
- י. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. בירך על אוכל ולא היה לפניו חוזר ומברך כאשר יהיה לפניו.
 2. אכל דג בסעודה, אינו מברך כלום.
 3. אכל תאנים בסעודה מברך מעין שלש בסעודה.
 4. דברים הבאים אחר הסעודה, מברך לפניהם ולאחריהם.
 5. תשובה 3 אינה נכונה.
- יא. בא להם יין בתוך המזון, מה הדין, ומדוע?**
1. אחד מברך ומוציא את כולם כי הם עסוקים בסעודה.
 2. כל אחד מברך לעצמו, כי לא יכולים לענות אמן.
 3. אסור להם לשתות בתוך הסעודה, כי זה הפסק.
 4. אם בית הבליעה פנוי, יברך לעצמו ואם לא, שיענה אמן.

- א. מה דינם של נשים עבדים וקטנים בברכת המזון?**
1. כל אלו אינם חייבים בברכת המזון בודאי מן התורה. 2. שלשתם אינם יכולים להוציא את הגדולים ידי חובה.
 3. לגבי נשים ועבדים יש ספק אם חייבים בכלל וקטנים חייבים מן התורה. 4. יש לחלק ביניהם ודינו של כל אחד שונה מחבריו.
- ב. מי חייב בברכת הזימון?**
1. משלשה שאכלו ויותר חייב בזימון אם אכלו כאחד. 2. אם אכלו יחד פת אחד לפחות.
 3. אם כל אחד מהם אכל לבדו פת שלם. 4. אפילו אחד שיאכל, יכול לבקש משנים שלא אכלו שהם יענו לו.
- ג. מתי אומרים בזימון שהשמחה במעונו?**
1. רק בשבעת ימי המשתה ולא יותר. 2. אם החתן מזמין לסעודה מחמת נשואיו, אומר הרמב"ם אפילו עד י"ב חודש. 3. אם יש עשרה, אומרים שהשמחה במעונו. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ד. מי פטורים ב"זימון"?**
1. כהנים שאכלו קדשי קדשים בעזרה. 2. כהנים וישראלים שאכלו כאחד.
 3. נשים ועבדים אין רשאים לזמן אף פעם. 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ה. לפי הרמב"ם, מה דינו של קטן כבן שבוע או כבן שמונה?**
1. אפשר לצרף אותו לזימון של שלשה ואפילו של עשרה. 2. רק לשלשה אפשר לצרפו אבל לא לזימון של עשרה. 3. רק לזימון של עשרה אבל לא של שלשה. 4. קטן יכול להצטרף רק לשל קטנים.
- ו. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. אם יש רוב דמינכר כגון שאכלו שבעה מתוך עשרה או שנים מתוך שלשה, ניתן לזמן. 2. שלשה שאכלו ירק מזמנין עליהם אם יש שבעה שאכלו פת. 3. שנים שאכלו ובא שלישי ואכל ירק מזמנין עליו.
 4. חכם גדול שבמסובין מברך רק אם היה בתחילה.
- ז. באיזה אופן אנו אומרים שחייבים ליחלק לקבוצות קטנות?**
1. כל מספר שמתחלק לשלש, חייבים ליחלק שיהיו הרבה זימונים. 2. רק אם בכל קבוצה יהיו עשרה בדיוק, חייבים ליחלק. 3. אין חובה ליחלק, רק אם רוצים. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ח. עשרה שאכלו ואחד יצא לשוק ונשארו תשעה, מה עושים?**
1. הם יכולים לזמן בלי שם. 2. קוראים לו שישמע בחוץ ויענה על הזימון בברכת השם.
 3. אם הם רוצים יכולים ליחלק ולעשות שלשה זימונים. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
- ט. שלשה שאכלו כאחד, ואחד מהם בירך לעצמו, מה יעשו?**
1. אי אפשר לזמן עליו אלא אם כן יאכלו עוד פעם. 2. אפשר לזמן ובתנאי שהשלישי יהיה המזמן.
 3. אפשר שאחד מן השנים יזמן והשלישי יענה אף שהוא כבר בירך. 4. גם אם יאכלו עוד, לא יאכלו לזמן.
- י. מתי אשה יכולה להוציא איש ידי חובתו?**
1. אם האיש לא אכל כדי שבעו. 2. רק אם האיש הזה בעלה ואפילו אכל כדי שבעו.
 3. רק אם האשה לא אכלה לשובע. 4. רק אם האשה אכלה לשובע, ואז היא חייבת מדאורייתא.
- יא. מה נכון לגבי ברכת המזון מבין הדברים הבאים?**
1. שני גדולים שאכלו שלא לשובע אינם יכולים להוציא ידי חובת השני. 2. גדול שאכל לשובע אינו יכול להוציא את זה שלא אכל לשובע. 3. השומע שהמזמן אומר "נברך" יאמר ברוך שאכלנו משלו. 4. השומע עונה רק אמן ולא יותר בכל אופן.

א. מה צריך נטילת ידים תחילה וסוף?

1. כל דבר שטיבולו במשקה, צריך נטילה תחילה וסוף. 2. כל פת שמברכים עליה המוציא לפני האכילה לפני האכילה. 3. רק מי שידיו מלוכלכות או טמאות. 4. על כל מאכל שאוכלים, נוטלים ידים תחילה וסוף.

ב. כתוב: "ולפיכך חייב אדם ליזהר ביותר", על מה זה נאמר?

1. זה נאמר על נטילת ידים לתפילה. 2. זה נאמר על נטילה לפני קריאת שמע. 3. זה נאמר על נטילת ידים תחילה וסוף. 4. זה נאמר על מים אחרונים.

ג. כל הנוטל ידים לפירות, הרי זה מגסי הרוח, מדוע?

1. כי בפירות אין חשש לסרך תרומה. 2. כי בפירות אין מלח ואין בזה משום סכנה. 3. כי על פירות אין מברכים ברכת המזון ולא המוציא. 4. כל התשובות נכונות.

ד. מי פטור ממים אחרונים אחרי הסעודה?

1. אלו הנמצאים במחנה והם טרודים מהמלחמה. 2. מי שהעביר ידיו על עיניו ולא נסמא. 3. מי שאוכל פת שיש בו מלח סדומית ולא מלח רגיל. 4. מי שיש לו מים, אינו פטור אפילו שנמצא במלחמה.

ה. מה נכון לגבי נטילת ידים?

1. נטילת ידים עד הפרק - המחבר את היד עם הזרוע. 2. על כל יד צריך לפחות רביעית מים. 3. מי שטבל בחציצה, עליו ליטול ידים. 4. מידת המקוה היא כשיעור רביעית לא פחות לנטילת ידיים.

ו. על מי נאמר שלא עשה כלום?

1. מי שטבל את ידיו במקוה ולא נטל ידיו בכלי. 2. מי שטבל ידיו במקוה של מים שאובים. 3. מי שטבל ידיו במקוה שאין בה ארבעים סאה. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

ז. בכמה דברים צריך ליזהר הנוטל ידים?

1. במים עצמם בשיעור המים בכלי ובנוטל. 2. שהמים יהיו שאובים ולא מי מקוה. 3. שיטול ידו עד הפרק ולא יותר. 4. שלא יהיה טובל ידיו במקוה.

ח. באלו מים אין נוטלים ידים?

1. מים שנשתנו מראיהם ורק אם נפל דבר בתוכם. 2. מים שנעשו בהם מלאכה. 3. מים שהבהמה שתתה מהם. 4. מים שהיו מכוסים ופתחו את המכסה והמים נתגלו.

ט. באיזה אופן, מים שהדיחו בהם כלים כשרים לנטילה?

1. אין דבר כזה ואם הדיחו, המים פסולים. 2. הכלים היו מודחים ונקיים. 3. מי מעיין שהדיחו בהם כלים. 4. מים שחופן מהם בשעת הלישה. 5. תשובה 1 אינה נכונה.

י. באיזה אופן נוטל ידיו בכלי כשר והנטילה אינה כשרה?

1. אם לקח את המים מבור של מים מרים, או מחמי טבריא. 2. אם לקח מים שאובים ואפילו נקיים. 3. אם לא היה בו שיעור של רביעית. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

יא. איך צריך לתת על הידים את המים?

1. חייבים שהכל יהיה בשטיפה אחת ולא מעט מעט. 2. לכתחילה יתן הכל בבת אחת ובדיעבד אפשר גם מעט מעט. 3. לכתחילה לתת מעט מעט ובדיעבד כשר גם בשטיפה אחת. 4. לכתחילה צריך שיהיו כמה אנשים ביחד ואחד ישפוך עליהם.

- א. מדוע לא נוטלים מים במגופה, ומתי כן?**
1. מפני שמגופה אינה יכולה לעמוד בלי סמיכה.
 2. אם תיקן את המגופה באופן שתוכל לקבל רביעית בלתי מסומכת כן נוטלים בה.
 3. אין נוטלים במגופה אף פעם כי זה שבר כלי.
 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ב. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. שק וקופה אין נוטלים בהם ידים אלא אם כן נתקנו.
 2. אפשר ליטול ידים בחלק מכלי שנשבר אם הוא מכיל רביעית.
 3. אי אפשר לקחת חופן מים ולתת על ידי חבירו.
 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ג. מה דינם של כלי גללים?**
1. אפשר ליטול בהם אם יש להם את התנאים.
 2. כלי גללים פסולים כי הם מאוסים.
 3. אם הם נעשים מאדמה - הם אינם כשרים.
 4. כלי גללים אי אפשר לנקותם ולכן הם פסולים.
- ד. מי כשר ליתן לידים?**
1. כולם שיש בהם כח ואפילו שאין בהם דעת.
 2. חרש שוטה וקטן כשרים רק אם אין שם אחר.
 3. חרש שוטה כשרים אם הם שמים על ברכם.
 4. רק מי שיש בו כוח להטות את החבית.
- ה. מה דין השוקת לגבי נטילת ידים?**
1. אם הניח ידיו בשוקת, עלתה לו נטילה בכל אופן.
 2. אין שום אפשרות שתעלה לו נטילה בשוקת.
 3. אם ידיו היו קרובות לשפיכת הכלי לשוקת עלתה לו נטילה.
 4. אף תשובה אינה נכונה.
- ו. יש כלל שכל ספק שבטהרת ידים טהור, ולכן?**
1. ספק נטל ידיו, ספק לא נטל, ספיקו טהור.
 2. ספק אם נעשה מלאכה במים ספקו טהור.
 3. ספק אם היה מים כשיעור, ספקו טהור.
 4. כל התשובות נכונות.
- ז. איזה מים טובים למים ראשונים ולא לאחרונים?**
1. מים רותחים טובים לראשונים ולא לאחרונים.
 2. מי חמי טבריא טובים רק לאחרונים ולא לראשונים.
 3. מים פושרים טובים לראשונים ולא לאחרונים.
 4. מה שטוב לראשונים טוב גם לאחרונים וגם להיפך.
- ח. נוטל אדם שחרית וטוב לכל היום אם לא יסיח דעתו, מה הפירוש?**
1. שיחשוב כל הזמן על הנטילה.
 2. שישמור על הידים שלא ייטנפו ושלא ייטמאו.
 3. שלא יסיח דעתו ויתנה עליהם כל הזמן.
 4. יש תשובה אחרת והיא הנכונה.
- ט. מי לא צריך ליטול ידים לאכילה?**
1. מי שעוטף את ידיו במפה ואוכל.
 2. אחד שמאכילים אותו אינו צריך ליטול ידים.
 3. אחד שאוכל במזלג ואינו נוגע באוכל.
 4. כל התשובות נכונות.
- י. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. אסור להאכיל אדם אם המאכיל לא נטל את ידיו.
 2. אסור להאכיל אדם אם האוכל לא נטל את ידיו.
 3. אסור לזלזל בנטילת ידים.
 4. תשובות 2 - 3 נכונות.
- יא. מה צריך אדם לעשות?**
1. צריך אדם לנגב את ידיו ואחר כך יאכל.
 2. מי שאכל לחם טמא אינו צריך לנגב ידים.
 3. צריך לברך ברכת המזון מיד אחרי נטילת ידים ומים אחרונים.
 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

א. הגדול מיסב בראש והשני לו היכן?

1. השני תמיד למטה מהראש.
2. השני לו תמיד למעלה מהראש.
3. שניהם מסיבים על אותה מיטה.
4. אף תשובה אינה נכונה.

ב. מה צריך לעשות כאשר הוא בוצע את הלחם, מה נכון?

1. בשבת הוא בוצע פרוסה קטנה שלא יראה כרעבתן.
2. בימות החול הוא בוצע פרוסה גדולה שלא יראה כצר עין.
3. הכי חשוב לבצוע על ככר שלמה ושל חטים אם אפשר.
4. שלמה של חטים ופרוסה משעורים, מניח פרוסה בתוך השלמה ובצוע.

ג. אכלו כמה אנשים בקערה אחת וחלק הפסיק, מה יעשו השאר?

1. בכל אופן ממתינים ולא אוכלים עד שיחזור.
2. הרוב לא צריך להמתין למעט והמעט צריך להמתין לרוב אבל לא לאחד.
3. אף אחד אינו ממתין לשני מפני הסכנה.
4. אחד ממתין לשני ושנים לא ממתינים לאחד.

ד. מה לא עושים מפני המיאוס?

1. אין מניחים בשר חי על הפת.
2. אין זורקים פירות על הרצפה ולא משנה אלו פירות.
3. אין זורקים תותים וענבים בימות הגשמים, אבל בימות החמה מותר.
4. כל התשובות נכונות.

ה. מי צריך לברך על כל כוס שהוא שותה?

1. אין חיוב כזה על אף אחד.
2. כל מי שמיסב בסעודה שיש בה שמש.
3. שמש שעומד לפני המסובים ומכבדים אותו בשתיה.
4. בעל הבית שהמסובים מכבדים אותו.

ו. מה אסור לעשות כדי שבעל הסעודה לא יתבייש?

1. שלא יתן לילדים של בעל הבית מהכיבוד שלפניהם.
2. שאם אחד מזמין חבית יין שלא ישלח לו שמן.
3. אסור לעשות כל דבר שיכול לגרום בושה לבעל הסעודה.
4. תשובות 1 - 3 נכונות.

ז. מה צריך לעשותף לאחר שגמרו לאכול, מהו הסדר?

1. נוטלים מים אחרונים ואחר כך מכבדים את המקום.
2. מסלקים את השלחן, מכבדים את המקום, מים אחרונים.
3. מברכים ברכת המזון, אחר כך מסדרים את המקום ולבסוף, מים אחרונים.
4. נוטלים ידים ומכבדים את האנשים ואחר כך מסדרים את השלחן.

ח. מתי מכבדים את הגדול יותר?

1. רק בנטילת ידים למים אחרונים.
2. מכבדים הגדול שיעבור קודם בדרכים ובגשרים.
3. מכבדים בכניסה לבית המדרש שראוי למזוזה.
4. בכל מקום ובכל זמן, מכבדים הגדול יותר.

ט. מה הכוונה מברכים על המוגמר?

1. שמברכים ברכת המזון רק אחרי שגמרו לאכול.
2. מביאים אבקת רוכלים על גחלים ומברכים על הריח הטוב.
3. מי שגומר ראשון את האוכל, הוא מברך ברכת המזון.
4. אין כאן תשובה נכונה.

י. אם אין יין מה עושים?

1. אם אין יין, מברכים בלי יין.
2. אם אין יין אסור לעשות זימון וכל אחד מברך לעצמו.
3. אם אין יין, לוקחים כוס שתיה מכל משקה שיש.
4. אם אין יין, שמים את הבשמים, על ראש השמש.

יא. אם יש יין, מה צריך לעשות?

1. מדיחים את הכוס ושוטפים מבחוץ.
2. כל אחד מהמברכים מברך על כוס יין.
3. כולם מקשיבים ואינם משיחין עד אחרי ברכת היין ושותים מהכוס.
4. תשובות 1 - 3 נכונות.

א. על מה מברכים "מעין שלש" אחרי האכילה?

1. רק על שבעת המינים חיטה ושעורה וגו'. 2. כל פירות האילן שגדלים בארץ ישראל. 3. על חמשה משבעת המינים מברכים מעין שלש. 4. אחרי האכילה, על הכל מברכים בורא נפשות ורק לפני אכילת הפרות מברכים מעין שלש.

ב. מה מברכים על פירות הארץ?

1. בורא פרי הארץ לפני ואחרי האכילה. 2. מברכים בורא פרי האדמה ובורא נפשות. 3. לפני האכילה מברכים בורא פרי האדמה ואחרי האכילה "שהכל". 4. הכל תלוי במנהג המדינה.

ג. מי אינו מברך כלל לא לפני ולא לאחרי?

1. אין דבר כזה שלא יברכו לפני ולא לאחרי. 2. מי שאוכל ואינו שותה, פטור מ"בורא נפשות". 3. מי ששותה מים לא לצמאו פטור מהכל. 4. מי שלא אוכל ולא שותה כשיעור אכילה ושתיה.

ד. מה מברכים על מיץ שמקבלים מהפירות?

1. הברכה של מיץ היא כמו של הפרי. 2. כל משקה מכל פרי שהוא, ברכתו שהכל. 3. על כל משקה מברך לפניו בורא נפשות. 4. אין דין אחד אלא יש כמה סוגים שהברכות שלהם שונות.

ה. על איזה משקה מברך לפעמים בורא פרי העץ ולפעמים שהכל?

1. על שמן ומיץ ענבים. 2. על שמן שמערב אותו עם מי שלקות או ששותה אותו לבד. 3. אין משקה שיברך עליו בורא פרי העץ. 4. כל משקה תלוי אם נהנה ממנו או לא.

ו. מהו הפרי שברכתו פעם שהכל ופעם ברכתו המיועדת לו?

1. כל פרי שאכל כדרך אכילתו מברך ברכתו. 2. פרי ששינה מדרך אכילתו, מברך תמיד שהכל. 3. פרי או ירק אם זה מבושל תמיד ברכתו שהכל. 4. ירק שלא בישלו, מברך עליו בורא פרי האדמה.

ז. ירקות - כגון קישואים, שבישולן מה יברך על המרק שלהם?

1. על מרק זה, מברך בורא פרי האדמה. 2. יברך שהכל כמו כל משקה שיוצא מפרי או ירק. 3. אם הכניס במרק מלח ברכתו שהכל. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

ח. מה מברכים על תמרים ודבש תמרים?

1. תמרים וגם הדבש של התמרים, בורא פרי העץ. 2. תמרים בכל אופן, ברכתם בורא פרי העץ ועל הדבש מברכים שהכל. 3. הדבש - שהכל, תמרים שלמים - פרי העץ, ועיסת תמרים - פרי האדמה. 4. עיסת תמרים והדבש שהכל.

ט. מה מברכים על קנים מתוקים ששותים את המיץ שבהם?

1. יש שלש דעות, פרי העץ, פרי האדמה ושהכל. 2. אם נקפא ונדמה למלח אין מברכים עליו כלל. 3. לפי הרמב"ם מברך פרי העץ כמו על תמרים. 4. הכל תלוי בגודל ואורך הקנים.

י. מהו העיקר של הדקל ומהו העיקר של הצלף, מה נכון?

1. הקור שבראש הדקל, ולכן ברכתו פרי העץ. 2. העלים הם עיקר הצלף וברכתם פרי העץ. 3. האביונות של הצלף הם עיקר הפרי וברכתם - פרי העץ. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

יא. מה מברכים על פלפלין וזנגביל?

1. בזמן שהם רטובין - בורא פרי האדמה. 2. יש להבדיל בין פלפלין וזנגביל ואין להם אותו דין. 3. כאשר הם יבשים, ומשמישים כתבלין, ברכתם שהכל. 4. אם יבשו מברכים שהכל.

א. מה מברכים על פת שעפשה?

1. אסור לאכלה ואם בירך ואכל ברכתו לבטלה. 2. מברך עליה "המוציא" אם הוא רוצה לאכלה.
3. ברכתה שהכל ובורא נפשות. 4. לפני האכילה שהכל ואחריה, ברכת המזון.

ב. תבשיל שהתקלקל מה דינו?

1. סכנה לאכלו ואין לברך עליו. 2. מברכים עליו כמו על פת שעפשה.
3. מברך לפניו שהכל ולאחריו אינו מברך כלל. 4. לפני האכילה אינו מברך ולאחריו, מעין שלש.

ג. מתי זה נקרא יין מזוג ומה מברכים עליו?

1. אם רבע מהמזיגה היא שמרי יין זה מזוג ומברכים בורא פרי הגפן. 2. יין מזוג אם יש במזיגה רבע מים ושלושה רבעים יין. 3. למזיגה צריך שיהא ארבעה לוגין ולא פחות. 4. לא משנה הכמויות אם יש טעם יין הרי זה יין מזוג וברכתו הגפן.

ד. "ועל כולם אם בירך שהכל יצא" מה הפירוש?

1. אם יש לו כמה מיני מאכלים בעלי ברכות שונות, מברך שהכל על הכל. 2. אם הוא רוצה להמנע מריבוי ברכות, יכול לברך שהכל. 3. רק אם בירך שהכל על אחד, בדיעבד יצא. 4. הכוונה, שנוסף על כל ברכה צריך לברך גם שהכל.

ה. אחד רצה לברך על שכר "שהכל" וטעה ואמר בורא פרי הגפן יצא, מדוע?

1. כי שכר ברכתו הגפן ולא שהכל. 2. כי שכר אפשר לברך עליו הגפן ואפשר גם שהכל.
3. כי כל אחד מברך גם ברכתו וגם שהכל. 4. כי אנו הולכים לפי כוונתו בתחילת הברכה.

ו. נסתפק אם בירך או לא, מה הדין?

1. ספק ברכה להקל בכל דבר ובכל אופן. 2. בברכות ראשונות ספק ברכה להקל כי הן רק מדברי סופרים.
3. נסתפק אם בירך בורא נפשות, ספק ברכה להקל ואינו מברך. 4. תשובות 2 - 3 נכונות.

ז. הכניס לפיו, אוכלין או משקין בלא ברכה, מה יעשה?

1. על כל מה שכבר בלע ונזכר, אינו מברך גם לא ברכה אחרונה. 2. אם מדובר במשקה, יבלע אותם ויברך ברכה אחרונה בלבד. 3. הכניס לפיו ענבים מוציאן מהפה, מברך ואוכלן שוב. 4. פולין ואפונים, יסלקן לצד אחד ומברך.

ח. היו לפניו פירות שונים וירקות וברכותיהם שונות, על מה יברך?

1. אם יש שם פירות משבעת מינים וברך עליו יאכל כל השאר בלי ברכה. 2. אם יש פרי משבעת המינים שהוא חביב עליו, יברך ויוציא את כל פירות העץ, ואסור לו לאכול ירקות. 3. אם יש ענבים ותמרים ורוצה את שניהם, יברך על התמרים ויוציא את הענבים אבל על הירקות יברך אדמה. 4. אין כאן שום דבר נכון.

ט. אכל תמרים ועוגה ושתה יין איך יברך ברכה אחרונה?

1. יברך ברכת מעין שלש ויכלול אותם ביחד. 2. מברך ברכת מעין שלש על כל דבר בנפרד.
3. באופן כזה מברך ברכת בורא נפשות על הכל. 4. יברך ברכת המזון על הכל כי יש בה ברכה רביעית.

י. אכל פרי משבעת המינים בארץ ישראל, מה דינו?

1. בא"י, אין חשיבות מיוחדת לשבעת המינים ויברך בורא נפשות. 2. בא"י מוסיף בחתימה על הארץ ועל פירותיה. 3. אומר רק ועל ארץ חמדה טובה וברכה. 4. אין כל הבדל בין א"י לבין חוץ לארץ לגבי נוסח הברכה.

יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. אכל בשר ושתה יין, מברך אחרי האוכל מעין שלש וגם בורא נפשות. 2. אכל פירות שבעת המינים וגם פירות אחרים מברך רק "על העץ" וכו'.
3. אכל ירקות, מברך קודם מעין שלש ואחר כך בורא נפשות.
4. תשובות 1 - 2 נכונות.

- א. על איזה דבר מריח מברכים לפני שיהנה מהריח?**
1. רק על ריח של מאכל או של משתה. 2. רק על ריח של מאכל או צומח.
 3. על כל ריח טוב גם משל חיה, מברך עליו. 4. מברכים רק על ריח המור שהיה בסממנין.
- ב. מה מברכים על ריח טוב, מה נכון?**
1. ישנם כמה סוגי ברכת הריח. 2. יש ברכה אחת והיא: בורא מיני בשמים ואותה מברכים לכתחילה על הכל.
 3. בדיעבד, אם ברך בורא מיני בשמים יוצא ידי חובה על כל דבר חוץ מפירות שיש בהם ריח. 4. אם אוכל אתרוג, אומר: ברוך בורא מיני אתרוג וכדומה.
- ג. איזו ברכה מברכים על המוגמר?**
1. מברכים ברוך בורא מיני מוגמר. 2. על המוגמר מברכים ברכת המזון או ברכת מעין שלש.
 3. מברכים על תמרתו וזה תלוי אם זה בא מעץ או מעשב או מחיה. 4. מברכים: ברוך שגמרני טוב.
- ד. על מה מברך: בורא שמן ערב ומדוע?**
1. על שמן אפרסמון שנותן ריח, מפני שזהו פרי חשוב. 2. על כל שמן של פירות ולא משנה איזה, כי זה טעים.
 3. רק על שמן זית שהוא משבעת המינים. 4. עץ שמן הדסים שמברכים עליו עם הלולב.
- ה. הביאו לו שמן והדס, על מה מברך?**
1. מברך עצי בשמים וגם בורא שמן ערב. 2. מברך רק בורא שמן ערב על שניהם.
 3. מברך רק בורא עצי בשמים כי שניהם באים מעץ. 4. מברך בורא מיני בשמים ושמן מבוסם.
- ו. היו לפניו בשמים של עץ ובשמים של עשב, על מה מברך?**
1. יכול להחליט לבד על מי יברך. 2. מברך בורא עצי בשמים ואחר כך מברך בורא עשבי בשמים.
 3. באופן כזה אינו מברך אלא טחו בראש השמש. 4. מעביר אותם בשמן ומברך על השמן בלבד.
- ז. על מה מברכים בורא מיני בשמים?**
1. על כל מה שהוא ספק עץ או אדמה. 2. על בשמים שעירכו אותם ממינים שונים.
 3. על ריחות שמריח בחנות בשמים. 4. כל התשובות נכונות וישנם עוד דברים שמברכים עליהם בורא מיני בשמים.
- ח. על מה מברך בורא עצי בשמים ועל מה "עשבי בשמים"?**
1. על נרקיסים של גינה - בורא עצי בשמים. 2. על צמחים הגדלים על הנהר - בורא עצי בשמים.
 3. על פרחי שדה - מברך עשבי בשמים. 4. על הלבונה - בורא עצי בשמים. 5. כל התשובות נכונות.
- ט. שלשה מיני ריח אין מברכים עליהם ואלו הם?**
1. על ריח שאסור להריח, אפילו שמריח טוב. 2. על ריח שבא לסלק ריחות רעים.
 3. על ריח שלא נעשה כדי שיריחו אותו. 4. על ריח רע אף על פי שהוא מריח טוב. 5. תשובה 4 אינה נכונה.
- י. מהם הדברים שאסור להריח מהם?**
1. בשמים של עריות ובשמים של עבודה זרה. 2. בשמים של מת ובשמים שעשויים להעביר את הזוהמא.
 3. בגדים שהם מוגמרים אסור להריח בהם. 4. כל התשובות נכונות.
- יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. סתם מסיבת גויים היא לעבודה זרה. 2. היה מהלך חוץ לכרך מברך על כל ריח טוב גם אם רוב העיר גויים.
 3. נתערב ריח של בשמים, של מתים בריח שיש לכרך עליו, הולכים אחר הרוב. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

- א. מי מברך שהחיינו - מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. הבונה בית או קונה כלים חדשים ודווקא אם לא היו לו כאלו.
 2. הרואה חבר רק אם לא ראה אותו שנים עשר חודש.
 3. הרואה פרי חדש מברך רק פעם אחת בחיים שלו.
 4. אף דבר כאן אינו נכון.
- ב. מה אנו לומדים לעניינינו מזה שכתוב: "ובכל מאדך"?**
1. שמי ששמע שמועה טובה, מברך הטוב והמטיב.
 2. שחייב אדם לברך על הרעה ח"ו, בטוב נפש.
 3. שרק מתי שצר לו, יודה וישבח בשמחה.
 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- ג. ירדו גשמים רבים, מה מברכים, מה נכון?**
1. מברך ברוך אתה ה' משיב הרוח ומוריד הגשם.
 2. יש לברך בכל אופן שהחיינו והטוב והמטיב.
 3. אם אין לו שדה משלו מברך: מודים אנחנו לך על כל טיפה וטיפה וכו'.
 4. מברך ברוך אתה ה' רוב ההודאות וכו'.
- ד. מאימתי מברכים על הגשמים?**
1. משמיני עצרת שמתפללים על הגשם.
 2. מז' חשון, שמתחילים ותן טל ומטר לברכה.
 3. משירדו המים על הארץ ויעלו אבעבועות מן המטר.
 4. הכל תשובה אחת והיא הנכונה.
- ה. אם אמרו לאדם אביך מת, מה מברך?**
1. אם יש ירושה ויש אחים, מברך דיין האמת והטוב והמטיב.
 2. אם יש לו אחים ואין ירושה, מברך רק דיין האמת.
 3. אם יש ירושה ואין לו אחים, מברך גם שהחיינו.
 4. כל התשובות נכונות.
- ו. מה לומדים מהמלים ובמושב זקנים יהללוהו?**
1. מברכים הגומל רק אם יש עשרה חכמים.
 2. לומדים מזה שבין העשרה צריכים להיות שני חכמים לפחות.
 3. שרק זקנים צריכים לברך הגומל.
 4. שצריכים להיות עשרה אנשים פשוטים, ועוד שני חכמים.
- ז. חוץ משמועה על מת, על מה עוד מברכים "דיין האמת"?**
1. הרואה בתי ישראל בחורבן.
 2. הרואה מי שמציב גבול אלמנה.
 3. מי שרואה הרבה מאוד קברי ישראל.
 4. כל הדברים נכונים.
- ח. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. הרואה ששים אלף גויים, אומר בושה אמכם וגו'.
 2. הרואה חכם הרזים, מברך שש מאות אלף ברכות.
 3. הרואה מלך, ולא משנה איזה, מברך שנתן מכבודו ליריאו.
 4. אף דבר אינו נכון.
- ט. מי מברך משנה הבריות?**
1. מי שרואה משונים בצורת פניהם.
 2. מי שרואה סומא או קטע ומוכה שחין.
 3. הרואה את הפיל ואת הקוף והקיפוף.
 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
 5. כל שלש התשובות הראשונות נכונות.
- י. מי ומתי מברכים "שככה לו בעולמו"?**
1. אם רואה בריות נאות ומתוקנות ביותר.
 2. הרואה בניסן אילנות פורחים וניצנים עולים.
 3. הרואה רוחות שנושבות בזעף.
 4. אין ברכה כזו.
- יא. מי ומה נכלל במעשה בראשית?**
1. הרים, גבעות, ימים, מדבריות ונהרות.
 2. רק הימים - הגדול והקטנים וברכה אחת להם.
 3. הברקים והרעמים וקול ההברה.
 4. כל העולם נכלל בזה.
 5. אין כאן דבר נכון.

א. מה מברך האדם הרואה?

1. הוא מברך פוקח עורים.
2. הרואה ענן מברך זוכר הברית כמו שכתוב: ויהי בענני ענן.
3. על כל מה שרואה הוא אומר ברוך שכוחו וגבורתו מלא עולם.
4. אין ברכה אחת משותפת לכל מה שרואה.

ב. מה מזכיר לנו כשאנו רואים קשת בענן?

1. זה מזכיר לנו שה' הבטיח שלא יביא יותר מבול על העולם.
2. זה מזכיר לנו את הרשב"י שבימיו לא נראתה הקשת בענן.
3. זה מזכיר לנו שבל"ג בעומר לא יהיו עננים.
4. כל התשובות נכונות.

ג. כתוב: וצריך לברך ברכה זו מעומד, איזו ברכה?

1. כל הברכות על מעשה בראשית.
2. זה נכתב רק על ברכת קידוש לבנה.
3. רק על הקשת וקידוש לבנה.
4. מי שמברך ברכת החמה.

ד. כל כמה זמן, מברכים ברכת החמה?

1. פעם אחת בעשרים ושמונה שנים.
2. כל יום רביעי אחרי תקופת ניסן.
3. בתחילת ליל רביעי של תקופת ניסן.
4. אין לזה זמן קבוע ומשתנה משנה לשנה.

ה. מתי אומרים א-ל נקמות ה' מה כתוב במשנה?

1. כל יום רביעי בשבת בשיר של יום.
2. כאשר רואה בתי גויים בחורבנם.
3. כאשר רואה הרבה קברי גויים.
4. כאשר אומר תפילת הודו בשחרית.

ו. מי אומר: ברוך אתה ה' רופא חולים לפי הכתוב ברמב"ם?

1. כאשר יוצא מהמרחץ ונהיה בריא.
2. כאשר אחד נכנס להקיז דם.
3. כאשר הוא יוצא מהקזת הדם.
4. כאשר נכנס למרחץ או נכנס להקיז דם או יוצא מקברי גויים.

ז. הנכנס למרחץ, מה הוא מברך?

1. אין כל ברכה לנכנס אלא למי שיוצא מהמרחץ.
2. שתכניסנו לשלום ותוציאנו לשלום.
3. מודה אני לפניך שתצילני מן האור.
4. או אומר: יהי רצון שיהיה עסק זה לרפואה.

ח. על מה נאמר שזה תפילת שוא?

1. על המבקש על דבר שכבר נעשה, שזה יצליח.
2. על מי שצועק לשעבר כגון: שהלואי הצווחה ששמע, לא תהיה מביתו.
3. על מי שמבקש רחמים ואחר כך מודד.
4. תשובות 1 - 2 נכונות.
5. תשובות 1 - 2 - 3 נכונות.

ט. הנכנס לבית המדרש, מה הוא צריך לבקש?

1. שישמחו בו חבריו ושהוא ישמח בהם.
2. שלא יכשל בדבר הלכה שלא אומר על טהור טמא או הפוך.
3. שלא אומר על טהור כשר ועל טמא פסול.
4. תשובות 2 - 3 נכונות.
5. שלש התשובות הראשונות נכונות.

י. מה צריך אדם להודות ביציאתו מבית המדרש?

1. שה' שם חלקו ביושבי בית המדרש ולא ביושבי קרנות.
2. שהם משכימים אבל אני משכים יותר מהם.
3. שהם רצים אבל אני רץ יותר מהר מהם.
4. כל התשובות נכונות.

יא. הנכנס לכרך ובדעתו גם לצאת, כמה פעמים אומר יהי רצון? ומתי?

1. ארבע פעמים לפני שנכנס ואחרי, לפני שיוצא ואחרי.
2. רק פעמיים, פעם לפני שנכנס ופעם לפני שיוצא.
3. רק פעמיים כאשר נכנס וכאשר יוצא.
4. רק פעם אחת כאשר נכנס לכרך הוא אומר את כל הבקשות ואת כל התודות כי כל המרבה להודות הרי זה משובח.

- א. איזו ברכה פותחת בברוך וחותמת בברוך?**
1. הברכה שמברכים כאשר עולים לתורה.
 2. ברכת הפירות פותחת וחותמת בברוך.
 3. ברכות קריאת שמע.
 4. קידוש לבנה קידוש של ליל שבת והבדלה.
 5. תשובות 1 - 4 נכונות.
- ב. אלו מצוות מדבריהם שאין בהן חובה לעשותן?**
1. מקרא מגילה והדלקת נר שבת.
 2. הדלקת נר חנוכה ונטילת ידים.
 3. מצוות ערוב חצירות ונטילת ידים.
 4. כל הדברים נכונים וכולם אין בהם חובה.
- ג. אחד שחט בהמה ונזכר שלא בירך על השחיטה, מה הדין?**
1. מברך על השחיטה ומתכוין למה ששחט כבר.
 2. אין עצה ועליו לשחוט בהמה אחרת ולברך עליה ולכוין גם על הבהמה שכבר נשחטה.
 3. הוא מברך לשחוט ולא על השחיטה.
 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ד. איזו ברכה מברך הגר כאשר הוא טובל ומתי בדיוק?**
1. לפני שהוא טובל, מברך על הטבילה.
 2. לאחר שטבל מברך על הטבילה.
 3. לפני שטובל, מברך אשר קדשנו במצוותיו לטבול.
 4. הגר עצמו אינו מברך אלא מי שמטביל אותו אומר: על הטבילה.
- ה. מי מברך לעשות - וצונו לעשות?**
1. כל מי שמכין משהו למצוה כמו עשיית סוכה.
 2. זה נאמר על מי שעושה מעקה או קובע מזוזה.
 3. כאשר יארוג את הבד של הציצית.
 4. כולם מברכים "על" ולא לעשות.
- ו. מה נכון מבין הדברים הבאים?**
1. כל מי שעושה מצוה אפילו לאחרים, מברך שהחיינו.
 2. יש לו לברך על ציצית, על לולב, ועל סוכה מברך ברכה אחת על כולם.
 3. היו לפניו כמה מצוות, מברך על כל אחת בנפרד.
 4. תשובות 1 - 3 נכונות.
- ז. העושה סוכה מתי מברך שהחיינו?**
1. אין מברכים כלל שהחיינו רק על דבר שעושים תמיד.
 2. לפני שמתחיל לבנות את הסוכה, מברך שהחיינו ומצוות על עשיית סוכה.
 3. על הסוכה מברך, בעת ישיבתו בסוכה - לישב בסוכה.
 4. כאשר נוטל את הלולב, מברך שהחיינו גם על הסוכה.
- ח. העושה מצוה לאחרים, מה הוא מברך?**
1. אינו מברך כלל אלא האחר מברך.
 2. יש הבדל בין אם המצוה היא חובה או לא.
 3. בכל אופן, הוא מברך "על" ולא "לעשות".
 4. אין כאן תשובה נכונה.
- ט. מי מברך למול את הבן?**
1. האב עצמו אם הוא עצמו מל את בנו.
 2. המוהל שמל את בנו שלו עצמו.
 3. הסנדק מברך למול את הבן.
 4. תשובות 1 - 2 נכונות.
- י. אם עושה מצוה לעצמו וגם לאחרים, מה מברך?**
1. הוא מברך גם לעשות וגם "על" העשיה.
 2. מברך רק לעשות ולא "על" העשיה.
 3. אי אפשר לעשות מצוה אחת לעצמו וגם לאחרים.
 4. אם הוא עושה גם לאחרים מברך על העשיה.
- יא. מה מברך על הלולב?**
1. זה תלוי אם הוא כבר תפס את הלולב או לא.
 2. אם הוא מברך על עצמו וגם על אחרים, מברך לקחת את הלולב.
 3. בכל אופן, מברך ליטול את הלולב.
 4. בכל אופן מברך על נטילת לולב.

הלכות מילה

א. מי חייב כרת אם לא מלו?

1. האב, שלא מל את בנו בן שמונת ימים חייב כרת. 2. הבן אם לא נימול לשמונה, הבן חייב כרת.
3. הבן שלא מלו אותו וגדל, ולא מל את עצמו, חייב כרת. 4. כל התשובות נכונות.

ב. מי מצווה למול את מי?

1. האב מצווה למול את בנו. 2. הרב - האדון מצווה למול את עבדיו הכנענים.
3. בית דין מצווים למול את הבן שלא נימול או את העבד שלא נימול. 4. כל שלש התשובות נכונות.

ג. אין מלין את בנו של אדם שלא מדעתו, מה הפירוש?

1. שאסור לאבא למול את בנו שלא מדעת הבן. 2. אסור לאחר למול את הבן שלא מדעת אביו.
3. אסור לבן למול עצמו בלי הסכמת האב. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

ד. לפי הרמב"ם מי ומתי חייבים כרת?

1. בן שלא נימול וגדל ולא מל עצמו חייב כרת רק כאשר ימות. 2. בית דין שנתעלם מהם אחד שלא נמול, האחד חייב כרת. 3. בית דין שלא מלו חייבים כרת. 4. הרב שלא מל את עבדו.

ה. מתי צריך לימול את העבד הכנעני?

1. כל עבד שנולד בביתו, צריך למולו באותו יום. 2. עבד שנקנה נימול באותו יום שנקנה.
3. כל תינוק לא נימול לפני שמונה ימים. 4. עבד שנקנה, נימול שמונה ימים לאחר שנקנה.

ו. באיזה אופן מקנת כספו נימול לשמונה?

1. אם הוא נקנה ביום שנולד. 2. בכל אופן, כאמור, נימול לשמונה. 3. אם לקח שפחה מעוברת וילדה אצלו, נימול לשמונה. 4. עבד מקנת כסף תמיד ובכל אופן, נימול ביום הוולדו.

ז. לקח שפחה לעובריה וילדה, מתי האדון מל אותה?

1. מל אותה לשמונה ימים בכל אופן. 2. אם טבלה אמו אחר שילדה נימול לשמונה.
3. הרי הוא כאילו נקנה היום ונמול ביום שנולד. 4. אין כל מצוה למול בן של שפחה בכל אופן.

ח. עבד כנעני שלא רוצה להימול, מה הדין?

1. אי אפשר להכריחו שימול. 2. מחזיק אותו י"ב חודש כדי לשכנעו ואם עדיין לא רוצה, אסור לקיימו.
3. אם אמר מראש שלא ימול אין להכריח אותו. 4. כל התשובות נכונות.

ט. באיזה אופן, העבד יש לו דין כגר תושב?

1. אם לא רצה לימול והתנה מראש כך, וקיבל עליו שבע מצוות בני נח. 2. כל עבד כנעני, דינו כגר תושב.
3. בזמן שאין היובל נוהג, אז כולם דינם כגר תושב. 4. אין כאן תשובה נכונה.

י. ממי צריך להטיף דם ברית?

1. מכל גר שנכנס לדת ישראל. 2. מגר שנתגייר לאחר שנימול וכן קטן שנולד מהול.
3. כל גר תושב שקיבל עליו שבע מצוות בני נח. 4. כל עבד שנמכר כשהוא גדול.

יא. מה לומדים מ"וביום השמיני"?

1. שמילה בזמנה, מלים לכתחילה אחרי עלות השחר. 2. שכל מילה היא לכתחילה אחרי עלות השמש.
3. לומדים מזה שזריזין מקדימין למצוות. 4. לומדים רק, שאסור אף פעם למול שלא ביום השמיני.

א. מילה שלא בזמנה, מה היא דוחה ומה לא?

1. מילה שלא בזמנה אינה דוחה שום דבר. 2. מילה שלא בזמנה דוחה הכל כמו מילה בזמנה. 3. אינה דוחה את השבת אבל דוחה את הצרעת. 4. מילה שלא בזמנה שעשו אותה בשבת אינה דוחה את הצרעת.

ב. מילה דוחה צרעת, מדוע?

1. הרמב"ם אומר ש"בא עשה וידחה לא תעשה". 2. כי כשם שיש מצות מילה, כן יש גם מצוה לקצוץ בהרת. 3. כי הוא חותך את הערלה והבהרת נקצצת מעצמה. 4. כי מצות מילה כתובה בתורה קודם.

ג. האם מילת עבדים דוחה את השבת?

1. אם זה מילה בזמנה, זה דוחה את השבת בכל אופן. 2. יליד בית אינו דוחה אף פעם את השבת. 3. עבד עברי דוחה את השבת ועבד כנעני לא, בכל אופן. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ד. מי שנולד בחודש השמיני, מתי נימול?

1. אינו נימול בכלל כי הוא כמו נפל. 2. אם הוא חי דוחה את השבת. 3. אם הוא נולד לשמונה, וגם הוא יוצא דופן, דוחה את השבת. 4. אינו דוחה את השבת.

ה. תינוק שנולד בין השמשות, מתי נימול?

1. הוא נימול בבין השמשות אחרי שמונה ימים. 2. הוא נימול בתשיעי ולפעמים בספק עשירי. 3. זה תלוי אם הוא נולד בחודש התשיעי או העשירי. 4. הוא נימול אחרי עלות השחר ולפני עלות השמש.

ו. נולד בחודש השמיני והיה שלם בשערו ובציפורניו, מה דינו?

1. הוא נימול בשמיני כי הוא בן שבעה שהתעכב. 2. הוא נימול לשמונה בתנאי שזה לא יהיה שבת. 3. הוא נימול אחרי שלשים יום להולדו. 4. לא יכולה להיות מציאות כזו.

ז. אם התינוק נולד בחודש השביעי בשבת, מה דינו?

1. אם אבריו שלמים, מלין אותו בשבת. 2. לא מספיק שאבריו יהיו שלמים אלא גם שערותיו וציפורניו. 3. נולד בשביעי פטור מכרית מילה. 4. מלים אותו לאחר חודשיים.

ח. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. הוציא ראשו בערב שבת וגופו בליל שבת מלין אותו ביום השבת. 2. מי שאינו דוחה שבת ויום טוב, יכול לביות שימול רק בספק שנים עשר. 3. מילה שלא בזמנה, דוחה שבת ויום טוב ראשון ולא יום טוב שני. 4. כל הדברים נכונים.

ט. תינוק חולה שלא נימול, מתי ימולו אותו?

1. בכל אופן ימולו אותו ביום שיכריא. 2. ימולו אותו רק אחרי שבעה ימים משיכריא. 3. זה תלוי בסוג המחלה לפעמים ימתינו שבוע ימים ולפעמים ימולו מיד. 4. אין דוחים מילה מפני כל חולי שהוא.

י. הילד היה ירוק או אדום ביותר, למתי יחכו?

1. לירוק, יחכו שבעה ימים, לאדום רק יום. 2. לאדום שבעה ימים, ולירוק רק יום אחד. 3. לשניהם יחכו שבעה ימים מיום שיכריא. 4. בשניהם יחכו עד שמראה הילד יהא כמו שאר הקטנים.

יא. תינוק שאחיו מתו מחמת מילה, אין מלים אותו, באיזה אופן מדובר?

1. לפי מה שכתוב ברמב"ם מדובר בשלישי של אותה אמא. 2. מדובר בשלישי לאחים שלו מהאבא. 3. אין הבדל לכל הדעות, גם שלישי לאמא וגם שלישי אפילו רק מאבא. 4. אין כאן תשובה נכונה.

א. מי אינו כשר למול?

1. כל מי שאינו נימול אינו יכול למול. 2. גוי שמל אפילו בדיעבד לא יוצאים ידי חובה וצריך למולו שנית.
3. גוי, לכתחילה, אסור לו למול. 4. כולם כשרים למול אפילו אשה.

ב. במה לא מוהלים ומדוע?

1. לא מוהלים בקרומית של קנה מפני הסכנה. 2. מצוה מן המובחר למול בסכין ולא במספרים.
3. לא מוהלים בסכין אלא במספרים. 4. נהגו למול בסכין. 5. תשובות 1 - 4 נכונות.

ג. במילה עושים מציצה, מדוע?

1. כי אם לא מוצצים, קשה לימול. 2. כדי שיצא הדם ממקומות רחוקים, כדי שלא יבא הילד לידי סכנה.
3. כי מי שאינו מוצץ, מעבירין אותו שלא יהיה מוהל. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

ד. יש ציצין המעכבין את המילה, מה הפירוש?

1. אחרי המילה נשארים לפעמים נימי עור, וישנם כאלו, שהם מעכבים. 2. לפני שמלים, צריך לבדוק אם יש ציצין, ואז צריך להוריד אותם קודם. 3. צריך לבדוק את הסכין לפני המילה אם אין בו פגמים.
4. כל התשובות נכונות.

ה. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. כל זמן שהמוהל עוסק במילה, יכול לחזור גם על ציצין שאין מעכבין. 2. אם פרש כבר המוהל חוזר רק על ציצין המעכבין. 3. מל ולא פרע כאילו לא מל. 4. כל הדברים נכונים.

ו. מה עושים בשבת ומה לא עושים?

1. לגבי מילה אין כל הפרש בין שבת לחול. 2. אם פרש המוהל בשבת אינו חוזר אפילו על ציצין המעכבין.
3. אין עושין סכין בשבת ואם אין, אין מלין. 4. בשבת, אין לועסין כמון. 5. כל התשובות נכונות.

ז. אם לא טרף יין ושמן בערב שבת, מה עושים?

1. דוחין את המילה ליום ראשון. 2. נותן שמן לעצמו ויין לעצמו ולא טורפין.
3. נותן רק שמן ולא יין. 4. אז הוא שם במקום זה אספלנית.

ח. אין מחמין את המים בשבת, באיזה אופן כן מחמין?

1. הכין חמין בערב שבת ונשפכו, מחמם מפני הסכנה. 2. בכל אופן, מותר לחמם מים גם אם לא הכין.
3. אם לא הכין מים חמים או נשפכו, אין לחמם כי זה מכשירי מצוה. 4. אין לחמם מים בשום אופן ומלין ביום ראשון.

ט. באיזה אופן, אומרים שהמילה תדחה לתשיעי?

1. אם אין מים חמים, דוחים לתשיעי גם אם נשפכו. 2. זה הכלל, כל מה שאפשר לעשותו בערב שבת, נדחה הברית לתשיעי. 3. אם לא טרף יין ושמן, נדחה לתשיעי. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

י. שכח להביא סכין בשבת מותר לומר לגוי להביא, באיזה אופן?

1. רק אם יביאו דרך רשות הרבים. 2. רק אם יביאו לא דרך רשות הרבים. 3. אין זה משנה אם זה רשות הרבים או לא. 4. תשובות 1 - 3 נכונות.

יא. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. מכשירי מילה דוחים את יום טוב. 2. מותר לומר לגוי לעשות בשבת לשם מצוה, דבר שאסור משום שבות.
3. דבר שאסור לעשותו משום מלאכה, מותר לומר לגוי לעשות אותו. 4. ביום טוב מותר לשחוק סממנין וטורפין בזה יין ושמן. 5. תשובות 2 - 4 נכונות.

א. המל את הנימול מה הוא מברך?

1. אם האב מל את בנו הוא מברך "וצונו למול את הבן". 2. אם אחר מוהל, את הנימול, מברך על המילה.
3. אם האב מוהל את בנו, הוא מברך גם על המילה וגם וצונו למול את הבן. 4. תשובות 1 - 2 נכונות.

ב. מי מברך את הברכה להכניסו בבריתו של אאע"ה?

1. מי שמל את הבן הוא מברך. 2. אם האבא נמצא, הוא מברך את הברכה.
3. האב מברך "להכניסו", רק אם הוא מוהל. 4. אין כאן תשובה נכונה.

ג. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. אם האבא איננו, יש אומרים שלא מברכים "להכניסו". 2. אם האב מל את בנו, אינו אומר "להכניסו".
3. רק העומדים אומרים את הברכה להכניסו ולא האב. 4. כל התשובות נכונות.

ד. אם אחד מל את בנו לבדו ואין אף אחד שם, מה עושים?

1. אם אין אנשים עומדים, לא מלים את הבן. 2. האב אומר כשם שהכנסתי את בני לברית כן אכניסהו לבריתו של אאע"ה. 3. אחרי הברית הולך לבית הכנסת ושם יש אנשים שאומרים לו. 4. לא כתוב מה לעשות כשאינן עומדים אנשים.

ה. ישנה ברכה נוספת, מה היא ומי מברך אותה?

1. ברכת כורת הברית ומברך אותה האב או המל או מישהו אחר. 2. אשר קידש ידיד מבטן, ורק האב מברך אותה. 3. ברכת שהחיינו והמוהל מברך אותה. 4. ברכת שהחיינו, ומברך אותה הרב או הסבא.

ו. המל את הגר מה הוא מברך?

1. אשר קדשנו במצוותיו וצונו למול את הגרים ולא יותר. 2. מברך וצונו למול את הגרים ולהטיף מהם דם ברית. 3. גר רק אביו מל אותו ומברך שהחיינו. 4. על מילת גרים אין מברכים.

ז. מה מברכים כאשר מלים עבד?

1. אם זה עבד שלו, יברך וצונו למול את העבדים. 2. אם זה עבד של אחרים, מברך "על מילת העבדים".
3. אין מברכים על מילת עבדים כנענים רק על עבד ישראל. 4. אין מברכים כלל על מילת גדולים.
5. תשובות 1 - 2 נכונות.

ח. קטן שנולד מהול, מה דינו?

1. מטיפין ממנו דם ברית ואין מברכים עליו. 2. מטיפין ממנו דם ברית ומברכים וצונו להטיף ממנו דם ברית.
3. לא עושים כלום ולא מברכים שום דבר. 4. מברכים רק ברכת שהחיינו.

ט. מתי יש מצוה למול גוי?

1. אם לא ימול יש בזה סכנה לחייו מצוה למולו. 2. אם על ידי המילה ימות הגוי, מצוה למולו.
3. אם נתכוין הגוי למילה, מצוה למול אותו. 4. אין כאן תשובה נכונה.

י. מה נכון מבין הדברים הבאים?

1. מאוסה היא הערלה וגדולה היא המילה. 2. הגויים מאוסים ולכן קוראים להם ערלים.
3. אברהם אבינו כל עוד לא מל עצמו לא היה שלם. 4. מי שמפר בריתו של אברהם אבינו אין לו חלק לעולם הבא. 5. כל הדברים נכונים.

יא. כמה בריתות נכרתו על התורה וכמה על ברית מילה?

1. לכל אחת מהן שלש עשרה בריתות. 2. למילה, נכרתו שלש עשרה ולתורה ולמצוות, שלש.
3. על ברית מילה נכרתו שלש עשרה ועל התורה לא כתוב. 4. שלש בריתות לתורה ושלש בריתות למילה כי גם מילה היא מצוה.

ספר אהבה

התשובות הנכונות (לפי העמודים בחוברת)

עמוד	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
43	3	1	4	4	1	2	4	4	2	4	4
44	2	1	2	1	4	2	4	1	2	4	1
45	2	4	2	3	4	2	1	2	1	4	1
46	1	2	4	1	3	1	4	3	1	4	4
47	4	3	4	3	4	4	1	2	4	4	4
48	2	3	1	3	2	4	2	4	2	4	1
49	4	4	2	4	4	1	1	2	4	2	5
50	1	2	4	1	4	2	5	2	2	4	1
51	4	1	1	1	1	3	1	4	3	2	5
צ י צ י ת											
55	1	2	2	2	1	4	1	3	1	4	3
56	1	4	3	4	3	3	4	4	4	3	2
57	2	5	2	4	2	2	2	1	1	3	1
58	4	1	4	3	3	3	1	4	4	3	5
ב ר כ ו ת											
61	3	2	3	3	2	5	1	1	4	2	3
62	5	3	2	4	2	1	4	1	2	4	1
63	1	5	1	4	3	3	4	2	2	1	4
64	3	4	1	4	1	3	3	4	1	4	2
65	4	1	4	3	2	4	3	2	1	5	2
66	2	1	2	1	4	2	1	4	3	4	3
67	4	4	2	5	4	1	1	4	1	4	2
68	4	3	4	3	2	1	4	2	1	3	1
69	4	3	4	3	1	1	4	3	1	4	4
70	3	2	3	2	4	3	2	4	1	1	3
71	3	1	2	4	4	4	3	1	3	2	4
72	3	1	3	1	3	1	3	1	5	5	4
73	4	2	4	4	1	2	4	3	3	2	4
74	4	1	2	4	2	3	2	1	2	1	4
75	5	3	4	3	2	2	4	3	2	2	1
76	1	2	2	1	2	4	1	3	2	4	3
מ י ל ה											
79	2	4	3	2	1	1	2	4	4	1	3
80	3	4	1	2	3	4	1	2	5	3	5
81	4	1	2	1	5	2	1	4	1	2	4
82	3	2	4	1	4	1	2	4	3	2	4

עמוד	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ק ר י א ת ש מ ע											
5	4	1	1	2	4	2	4	2	3	4	1
6	1	5	2	1	3	4	1	4	3	4	1
7	1	2	4	4	2	2	1	1	4	2	4
8	4	2	4	2	1	4	1	2	3	2	2
ת פ י ל ה											
11	3	2	3	4	1	1	2	2	1	4	4
12	2	2	2	1	2	5	3	2	1	1	1
13	4	2	1	4	2	3	2	1	4	3	4
14	1	2	1	2	4	3	2	1	2	4	1
15	2	4	4	2	2	1	2	3	4	3	2
16	1	1	4	1	4	2	1	4	1	4	2
17	3	4	4	4	1	1	3	2	2	4	3
18	2	3	3	3	2	1	3	4	3	1	4
19	2	4	2	4	3	2	1	4	3	3	2
20	4	1	3	4	3	1	2	3	4	4	1
21	2	3	3	2	2	2	2	5	3	3	2
22	4	5	2	4	1	1	3	3	2	4	5
23	2	3	2	3	4	2	3	4	2	1	3
24	3	4	4	3	2	2	1	4	2	4	3
25	3	1	4	3	1	2	2	4	4	1	4
26	2	4	4	4	3	4	1	4	3	2	3
27	3	1	3	1	1	5	5	1	1	2	4
28	2	5	4	4	4	4	1	3	2	5	4
29	2	4	2	1	4	4	2	1	6	4	2
30	4	3	3	1	2	3	4	3	2	1	3
31	4	4	2	5	4	2	1	4	3	4	1
32	3	1	3	1	3	3	1	6	3	1	3
33	4	3	1	5	1	2	4	4	1	4	2
תפילין מזוזה וספר תורה											
37	4	2	2	5	2	2	1	2	1	4	2
38	4	4	2	4	2	2	2	1	2	4	2
39	2	2	1	2	1	4	1	4	1	5	4
40	4	2	2	1	4	3	1	4	3	1	2
41	1	2	4	5	2	5	1	4	2	1	3
42	5	2	1	4	1	3	1	4	3	5	2

לזכות התאומים החביבים

הילד שניאור זלמן שי' והילד ישורון שי'
לרגל הולדתם ביום הגדול - ל"ג בעומר תשס"ט

הוקדש ע"י הוריהם היקרים והנכבדים
הרב יעקב ורעיתו ליבא שיחיו
אברג'ל

לאריכות ימים ושנים טובות ורוב נחת